

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๙

๕ บาท

เพื่อนบ้าน:
ฝั่งซ้ายขวา ฝั่งขวาไม่สงบ
รักชากนจนฟรี กำไรที่หมอ
คุยกับพระสหายเจ้าสิหนุ
ซีเอ.สำนักบาบ

ฐานเรคาร์บนยอกเขาเขียว ในบริเวณเขาใหญ่ ฐานนี้เข้าใจว่าเป็นที่ถ่ายทอด
การสื่อสารที่สำคัญของสหรัฐฯ ในช่วงสงครามเวียดนาม ขณะนี้มีทหารอากาศ
ไทยร่วมปฏิบัติการอยู่ด้วย

ชาวญวนประมาณ ๑,๕๐๐ คน ที่อพยพไปเกาะกวม ออกอาหารประท้วงให้รัฐบาล
สหรัฐฯ จัดส่งพวกตนกลับเวียดนาม คนเวียดนามร่วมในการประท้วงครั้งนี้ ป้ายผ้า
แปลได้ความว่า "เราร้องขอให้นักศึกษาและประชาชนกวม สนับสนุนการเดินขบวน
เรียกร้องการกลับคืน" ส่วนอีกป้ายหนึ่ง "เราขอร้องให้รัฐบาลสหรัฐฯ ส่งเรากลับ
เวียดนามทันที" (ดู "เสียงชาวลี้ภัยที่กวม" จตุรัสฉบับที่ ๒)

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จอร์จ ๔๒ อักษรทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

.....ผลงานของรัฐบาลสามก๊ก... เค้นไปปักกิ่ง... ปล่อย่าว เค.จี.บี... ทะเลาะกับลาว
...ตามด้วยโทร เลขจากฮานอย" เสียใจ ไม่สามารถต้อนรับรัฐมนตรีชาตินิยมในสิงหาคมนี้ได้
รัฐบาลเวียตนามเห็นว่ามีกิจกรรมบางอย่างซึ่งทำให้ไม่สามารถรับรองคณะผู้แทนไทยได้".....

.....ชื่อหัวหน้าหน่วยสืบราชการลับกลางสหรัฐฯ... เบอร์นอลโด ฮิว ไทวา... ถูกขับออกจาก
ทำเนียบขาวราชการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯที่ประจำอยู่ในประเทศไทยแล้ว... แต่
เจ้าตัวยังอยู่ที่นี้.....

.....ขณะที่ไทยกับลาวกำลังหักกัน อันเนื่องมาจากเสียงโทรศัพท์ที่ส่งกลับจากกรุงเทพฯถึงเวียง
จันทน์ เปิดเผยเรื่องราวสองเจ้าหน้าที่ทูตทหารไทยที่นั่น... รัฐมนตรีต่างประเทศไทยก็ไปเยือน
ออสเตร เลียกับนิวซีแลนด์... เพื่อพักผ่อนและเล่นสกี....

.....งบประมาณใหม่ของกลาโหมที่ดึงไว้เพื่อซื้ออาวุธมีเยอะ... สิงคโปร์ เสนอหน้าขายอาวุธ
ให้ ทั้งผลิตภัณฑ์สิงคโปร์เองและจะเป็นนายหน้าจัดหาให้.....

.....ปรับปรุงกรม... คึกฤทธิ์ถูกบีบจากสองกลุ่ม... กลุ่มหนึ่งว่า "งบประมาณต้องอยู่กลาโหมต่อ"
อีกกลุ่มว่า "ต้องปรับปรุง กรม..."... แล้วทุกคนก็มองตรงไปที่พลเอกกฤษณ์.....

.....ประสิทธิภาพจัสแม็ค... บก. สน. แผลบบทความและแผนที่จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ
กฤษณะประจำวันที่ ๓๐ มี.ค. ว่าด้วยเรื่องเวียตนามจะบุกภาคอีสานเป็นภาษาไทย แล้วแจกจ่ายไป
ทั่ว... หลายพรรคการเมืองแจกสูกพรรคใช้เป็นเอกสารประกอบการสัมมนา... แผนที่และบทความ
นี้มีต้นตอมาจากเรื่องจริงผสมโกหกของเจ้าหน้าที่สหรัฐฯและอดีตผู้ช่วยรัฐบาลอังกฤษในมาเลเซีย
ปัจจุบันรับจ้างวิจัยอยู่ใกล้ ๆ เอราวัณ... จัสแม็คเห็นเอกสารจาก บก. สน. รีบแปลกลับเป็นภาษา
อังกฤษ แล้วประทับหัว "ลับมาก" ก่อนจะแจกจ่ายออกไปทั่ว ๆ

ทวน / ฮานอย / ที.ไอ.เอ. / ชาตินิยม / สิงคโปร์ / ปรับปรุง กรม. / จัสแม็ค

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 หน้าที่ ๑ ฉบับที่ ๗
 วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร
 พันศักดิ์ วิญญรัตน์
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 ธัญญา ผลอนันต์
 บรรณาธิการข่าวในประเทศ
 พิภพ ธงไชย
 บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
 ดิถี ดิถีรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
 รุ่งสรรค์ ธาระพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี
 บรรณาธิการศิลป์
 นีวัตี กองเพชร

การตน : กวน
 ผู้สื่อข่าวในประเทศ
 ปันดดา เลิศล้ำอำไพ
 มนตรี จิงศิริอารักษ์

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Mancel Barang, Paris
 Mike Morrow, S.E. Asja
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi
 Jean Louis Arnaud, Saigon
 Paul Wilson, Kualalumpur

ผู้จัดการ

มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรรศรี ธีระบัญชาศักดิ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๖๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖

ต่อ ๒๗

สารสยาม : จัดจำหน่าย

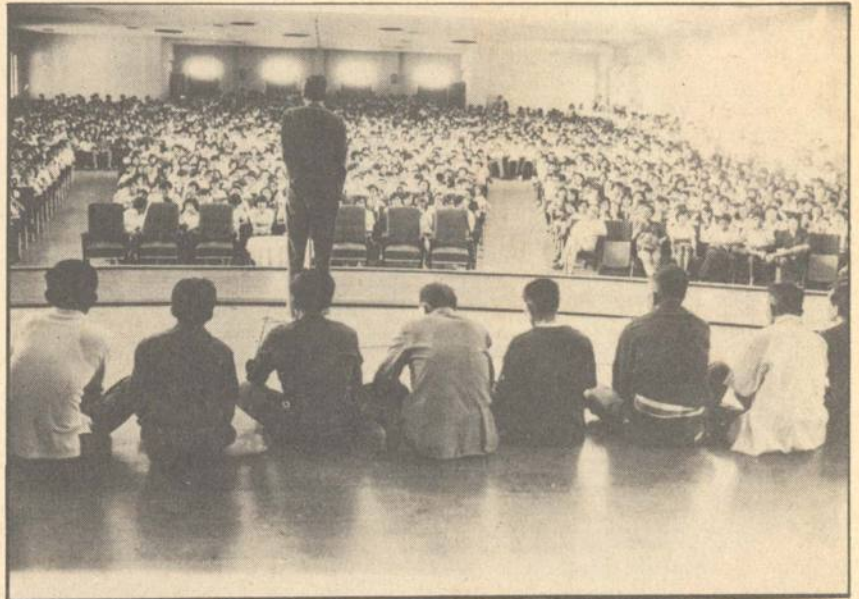
โทร. ๒๑๕๑๐๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

๕-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๗๖-๘

คักกัร้ สบศึก หน้า 6

ชาวนา หน้า 14

ไทย:ลาว หน้า 26

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๗ วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๗

จดหมาย

ทูตกรุงปักกิ่งคนแรกคือใคร

ผมอ่านข่าวกรองของ 'จตุรัส' ฉบับที่ ๖ ตอนที่ว่าด้วยการย้ายครั้งใหญ่ในกระทรวงต่างประเทศ ว่าคนโน้นจะไปกินตำแหน่งโน้น คนนี้จะไปกินตำแหน่งนี้ แต่เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงปักกิ่งยังไม่รู้นั้น

ผมอยากจะเล่าสิ่งที่ผมแอบได้ยินมาให้คุณฟังสักเรื่อง อย่าถามผมเลยนะว่าผมได้ยินมาอย่างไร เขาเป็นว่าผมแอบได้ยินก็แล้วกัน

กว่าหนึ่งเดือนที่แล้ว ผมไปเตร่ ๆ แถวโรงแรมไฮแอทราม่า บังเอิญคว้านนมนงานเลี้ยงฉลองการแต่งงานลูกสาวนายตำรวจใหญ่ที่เอ่ยชื่อขึ้นมาคนก็ร้อง "โฮ้ว" กันทั้งเมือง

ในงานเลี้ยงนั้น คุณแผน วรณเมธ ปลัดกระทรวงต่างประเทศ ก็ไปแสดงความยินดีกับเขาด้วย เมื่อจับกลุ่มคุยกันแล้ว มีใครคนหนึ่งเอ่ยถามคุณแผนว่า ได้ข่าวว่าคุณแผนจะไปเป็นเอกอัครราชทูตประจำกรุงปักกิ่งใช่ไหม คุณแผนตอบขมๆ ว่า "ถ้าให้ผมเลือกระหว่างการไปเป็นทูตที่ปักกิ่ง กับการเป็นทูตที่สหรัฐอเมริกา ผมขอเลือกไปอเมริกา เพราะสบายกว่ามาก"

ผมก็ไม่รู้ว่าถ้าบังเอิญคุณแผนถูกแต่งตั้งให้ไปเป็นเอกอัครราชทูตประจำกรุงปักกิ่งจริงๆ คุณแผนจะปฏิเสธหรือเปล่า หรือว่าการไปเป็นทูตนั้นเขาต่อรองกันได้

คนโรงแรม/ กรุงเทพฯ

บทบาทสื่อมวลชนสหรัฐฯ และวิปคเบอน

นักเขียนนอกเป็นจำนวนมาก ที่ได้ไปศึกษาต่อในสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะไปจากประเทศใดก็ตาม ส่วน

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ทูตกรุงปักกิ่ง สหรัฐฯ และวิปคเบอน
๖	จตุรัส	สัญญาสงบศึกของก๊กก๊ก ปรามโฆ
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	พระธาตุพนม/พระไทย/ผู้ว่าฯ กทม. อินตา/ไทยการ์ด/ไทย-จีน/จารกรรมในลาว
๙	เพื่อนว่า	ขู่ม่านักปลุกระดม/ฟังทั้งดึกทำให้
๑๐	บ้านเรา	ศึกที่ยืดเยื้อยาวนาน/พญาครุฑจะฟาดกัน?/รักษาคณจนฟรี กำไรที่หมอ
๑๕	มองไทย	ข้อเรียกร้องของฮานอยต่อไทย
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	แมนน้ำซีไอเอ./เจ้าสีหนุ โอกินาวา/เกียบ/น้ำมัน/ข่าววิทยุ/เกาหลีเหนือ/ลาว
๒๑	เพื่อนว่า	ความสับสนของนโยบายต่างประเทศไทย
๒๒	บ้านเขา	ไทย-ลาว : ไทศัพทที่ลึกลับจากใคร อาเซียน : มาด้วยกัน แต่ไม่ไปด้วยกัน/เสียงเล็ดลอดจากร่างกุ้ง
๒๘	สัมภาษณ์	วิลเฟรด เบอร์เชตต์
๓๒	บทความพิเศษ	เพื่อนบ้าน : ผังชายผวา ผังขวาไม่สงบ
๓๘	จารกรรม	ฟิลิป เอก : ซีไอเอ. สำนักบาป
๔๐	เศรษฐกิจ	รัฐวิสาหกิจ : แหล่งอภิสิทธิ์ของขุนนาง
๔๒	ธุรกิจ	บริษัทน้ำมัน มีทางเจาะน้ำมันในอินโดจีนต่อไป
๔๓	สื่อมวลชน	การเมือง หรือครอบครัวยุคใหม่ นสพ. ประชาธิปไตย
๔๔	ผู้ขาย	กิสซิงเจอร์. เจ้าชายน้อยแห่งโลกเสรี?
๔๖	จดหมายจากเมืองเลย	ข่าวไม่กรองจากเมืองเลย
๔๘	ของกินของใช้	น้ำปลาอันตรายที่คนไทยต้องกิน
๔๙	วิทยาศาสตร์การแพทย์	นครอันตรายน
๕๐	ลมชายทุ่ง	เขื่อนใคร
๕๒	หนังสือ	บันทึกของอดีต สส. ส่อง มารังกู
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	รถด่วนติดหิมะ
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	การเมืองยุคสามก๊กของสารพัดชนนคร

มากมีแนวโน้มที่จะชนชมในบทบาทของสื่อมวลชนสหรัฐฯ ที่สามารถลงข่าวต่างๆ ได้กว้างขวางและมีอำนาจต่อรองสูง ซึ่งเมื่อพิจารณาในแง่กิจการภายในประเทศ ก็นับว่าเป็นเรื่องที่ใกล้เคียงความจริง

แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศแล้ว สื่อมวลชนของสหรัฐฯ มีบทบาทในการบิดเบือนภาพพจน์ของประเทศต่างๆ ในโลกเป็นอย่างมาก

สื่อมวลชนของสหรัฐฯ ที่มีอิทธิพลและมีปริมาณผู้อ่านผู้ฟังสูงอย่างเช่น นิวยอร์กไทม์ วอชิงตันโพสต์ สถานิวทซ์ซิปเอส. หรือเอ็นบีซี. ก็ตาม สื่อมวลชนประเภทนี้สามารถจะเสนอข่าวจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว (ยกเว้นข่าวในประเทศคอมมิวนิสต์และโซเชี่ยลลิสต์)

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า ข่าวต่างๆ ที่สื่อมวลชนดังกล่าวเสนอขึ้น มักจะเป็นข่าวที่ความยุ่งยาก มีปัญหาและความวุ่นวายต่างๆ แต่เพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่

ถ้าไม่เป็นข่าวความยุ่งยากทางการเมืองเศรษฐกิจหรือสังคม ในประเทศต่างๆ ก็จะเป็นความล้มเหลวและปัญหาในโครงการพัฒนา หรือโครงการปฏิรูปประเทศต่างๆ กำลังดำเนินอยู่

เป็นการยากกว่าการงมเข็มในมหาสมุทรเสียอีกที่จะหาข่าวความดีและความก้าวหน้า หรือสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและโครงการของประเทศอื่น

เมื่อคนสหรัฐฯ ได้รับแต่ข่าวสารอย่างนั้นทุกวันเช้า (ซึ่งคนสหรัฐฯ ก็ชอบทำให้สื่อมวลชนขายดี) ความรู้สึกที่ปลูกฝังไปทีละเล็กทีละน้อย ก็เพิ่มพูนเข้า เป็นว่าทั่วทั้งโลกนั้นไม่มีอะไรดีเลย หรือจะมกแต่ความวุ่น

วาย และโดยเฉพาะไม่มีที่ไหนคเต้าอเมริกาอีกแล้ว โดยเหตุนี้จึงไม่เป็นการแปลกประหลาดอะไรเลย ที่คนอเมริกันเป็นคนที่ถูกชาติอื่นและคนอื่นได้ง่ายและอย่างมาก

นอกจากนี้ สื่อมวลชนสหรัฐฯ ยังเป็นเครื่องมือของระบบการโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลอเมริกันและบริษัทนายทุน ในเรื่องของกิจการระหว่างประเทศเอาอย่างมากรัฐบาลของอเมริกัน โดยเฉพาะนายคิสซิงเจอร์นั้นมักชอบอ้างข่าวเสมอว่าหน่วยสืบราชการลับค้นพบว่ามีการก่อการณ์อย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งเป็นไปเพื่อขัดผลประโยชน์กับอเมริกา

อย่างเช่น ในกรณีของเขมรย้ายคนออกจากเมืองไปชนบท นายคิสซิงเจอร์ก็บอกว่า "พบว่ามีคนจะตายเป็นล้านๆ" สื่อมวลชนอเมริกันก็ช่วยกันสนับสนุน โดยการลงข่าวต่างๆ กันมากจน ชงลวนแต่บิดเบือนไปต่าง ๆ นานา

ในกรณีของน้ำมันหรือทรัพยากรต่างๆ ที่อเมริกาไปเบียดบังเอามาทั้งโลก บริษัทนายทุนและรัฐบาลอเมริกันก็อ้างว่า ประเทศต่างๆ ขูดรีดและจะหักหลังอเมริกาในนโยบายพวกนี้ แล้วสื่อมวลชนอเมริกันก็พากันประโคมข่าว ครนเมอมเสียดคักันเสนอข่าวข้อเท็จจริงเข้า ก็ทำข่าวเล็กๆ ให้ ดูไม่น่าสนใจเสีย เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ภาพพจน์ของอเมริกาจึงดูอยู่เสมอ ในขณะที่ภาพพจน์ของโลกถูกบิดเบือนไป

ยิ่งโดยเฉพาะผลประโยชน์ของประเทศอเมริกา ที่ไปมีบทบาทอยู่ในที่ต่างๆ ทั่วโลกแล้ว สื่อมวลชนอเมริกันจะพยายามอย่างยิ่งที่จะรักษาผลประโยชน์เหล่านั้น โดยพยายามจะเสนอข่าวแต่เฉพาะที่ประเทศต่างๆ จะขู่อแย้งเอาผลประโยชน์ไปจากตน แต่ถ้าวัดเขาถกฉวยผลประโยชน์

จากคนนอนแล้ว จะเฉยเสีย หรือเสนอเป็นข่าวเล็กๆ เช่นกรณีของลาว เวียดนาม และกรณีของสหประชาชาติและยูเนสโก ที่จะขบือสตราเอลออกจากการเป็นสมาชิกนั้น นับเป็นตัวได้อย่างดี

จากข้อสังเกตในอีกแง่มุมหนึ่ง เช่นนี้ สามารถให้เห็นว่า จริงอยู่แม้เหตุการณ์ในประเทศเอง สื่อมวลชนอเมริกาจะเสนอข่าวได้กว้างขวาง แต่เมื่อเป็นระหว่างประเทศแล้ว สื่อมวลชนจะปกป้องผลประโยชน์ของชาติตนไว้ก่อน โดยอาศัยหลักการทับถมคนอื่นทางอ้อมอย่างทีกล่าวแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณากันในผลประโยชน์ของประเทศชาติแล้ว ก็อาจจะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนสหรัฐฯ มีความรับผิดชอบสูงทีเดียว

ที่น่าคิดก็คือว่า ข้อสังเกตดังกล่าวมาแต่ต้นนี้ จะเป็นอุทธาหรณ์แก่วงการสื่อมวลชนและคนไทยได้แก่ไหน หรือว่าอะไรที่เป็นของต่างประเทศ (แม้เรื่องสปีดน) ก็ยังเป็นของวิเศษอยู่ร่าไป

นักเรียนนอกรุ่นใหม่
สหรัฐอเมริกา

จตุรสี			
อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ			
ไปรษณีย์ธรรมดา (ทุกประเทศ)			
๓ เดือน	๕๐ บาท		
๖ เดือน	๙๐ บาท		
๑ ปี	๑๕๐ บาท		
ทางอากาศ			
	๓ เดือน	๖ เดือน	หนึ่งปี
กลุ่มแหลมทอง	๑๕๕ บาท	๒๓๐ บาท	๔๕๕ บาท
เอเชีย	๑๘๐ บาท	๒๖๐ บาท	๔๘๕ บาท
ยุโรป	๒๒๐ บาท	๔๑๕ บาท	๗๐๕ บาท
อเมริกา	๓๕๐ บาท	๕๐๐ บาท	๘๕๐ บาท

ประชาชาติ

รายสัปดาห์

ทำไมผู้คนจึงอ่านประชาชาติ รายสัปดาห์

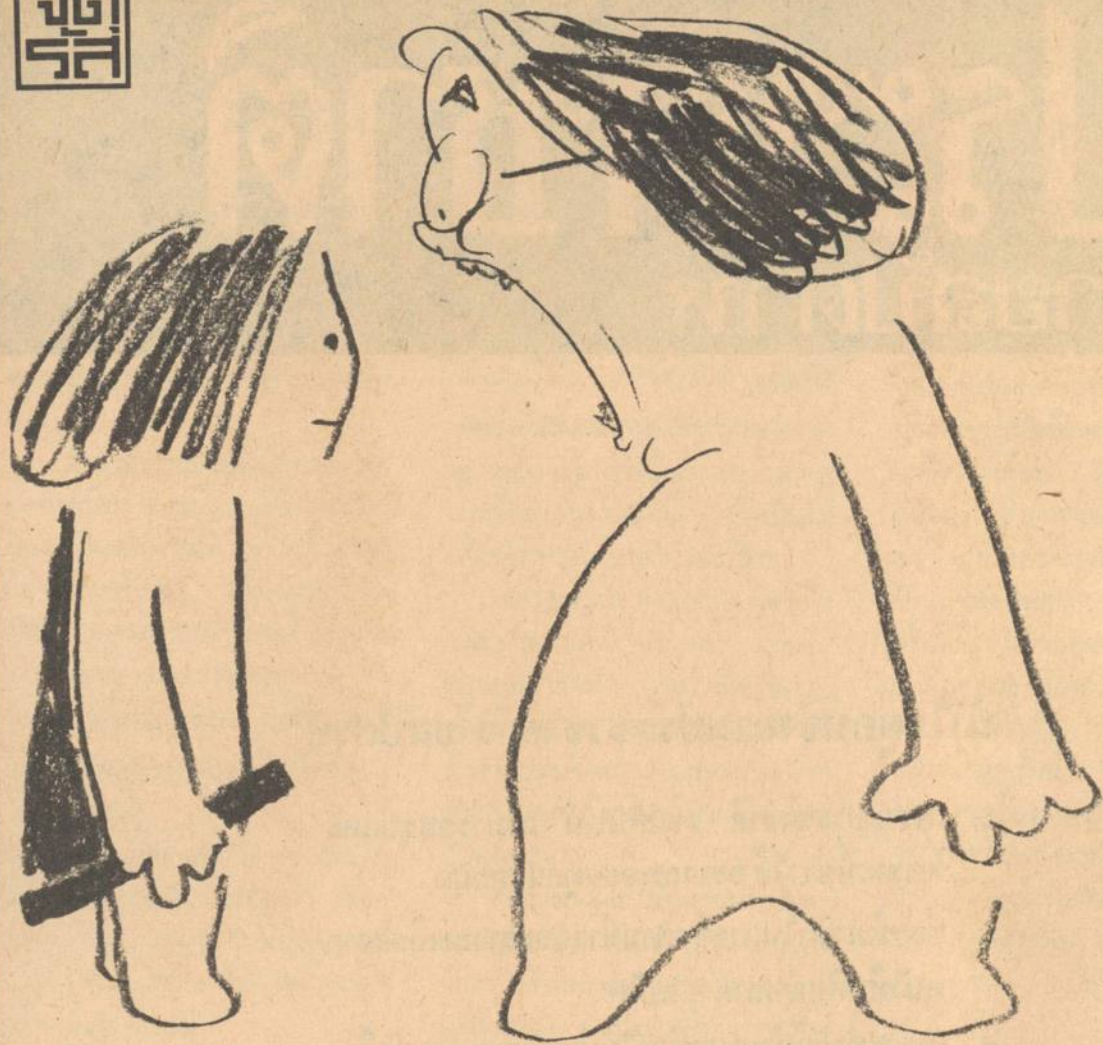
๑. เพราะประชาชาติ รายสัปดาห์ สามารถสรุปและวิเคราะห์ข่าวได้ อย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม
๒. ช่วยร่นเวลาในการติดตามข่าวและรายละเอียดจากหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ
๓. เพราะท่านผู้อ่านบางท่านไม่มีเวลาจะอ่านหนังสือพิมพ์รายวันทุกวันอย่างละเอียด
๔. เพราะประชาชาติ รายสัปดาห์เล่มเดียว อ่านได้ทั้งครอบครัว
๕. เพราะประชาชาติ รายสัปดาห์ ออกตรงเวลาเสมอ

บอกรับเป็นสมาชิก ส่งถึงตัวกร โดยบ้านพักเลขที่

- ๓ เดือน ค่าสมาชิก ๖๐ บาท
๖ เดือน ค่าสมาชิก ๑๑๕ บาท
๑ ปี ค่าสมาชิก ๒๒๐ บาท

แจ้งความประสงค์ที่

๓๓-๓๓ สุขุมวิท ๕๑ ซอยช่องลม กรุงเทพฯ ๑
หรือตู้ ปณ. ๕๕๔
โทรศัพท์ ๕๒๒๕๖๖

สัญญาสงบศึกของคึกฤทธิ์ ปราโมช

“เรื่องการจับกุมนักศึกษาและประชาชนที่จังหวัดลาพอนนั้น นายกรัฐมนตรีมีความเห็นพ้องด้วยกับนักศึกษา และกำลังดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ร่วมกันอยู่แล้ว คิดว่าจะเรียบร้อยภายในวันสองวันนี้ จึงใคร่ขอแรงนักศึกษาศึกษา ให้ระงับเรื่องเพียงแค่นั้นใน

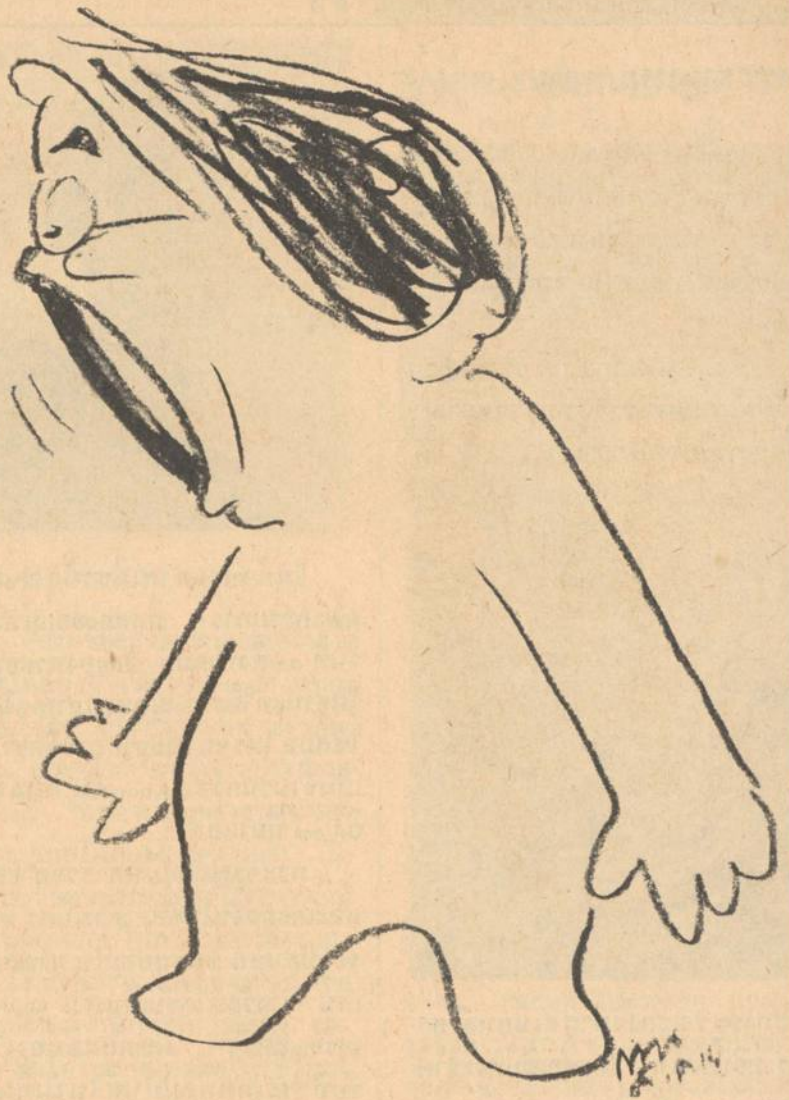
ระแวงสองวันนั้น ก็มีการชุมนุมประท้วงอยู่แค่นั้น ก็ขอให้หยุดแค่นั้น อย่าเพิ่มให้มากขึ้น เพราะจะเป็นการเข้าใจผิดจากคนนอกกลุ่มหนึ่ง เป็นการเพิ่มอุปสรรคแก่นายกรัฐมนตรี...”

ใครจะเชื่อสายตาวา ขอความข้างต้นนี้เป็นบันทึกของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ตอบข้อเรียกร้องของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

ใครจะเชื่อว่า นายกรัฐมนตรีแห่งพรรค ‘เราทำได้’ จะยอมลดตนมาทำสัญญาสงบศึกกับนิสิตนักศึกษา

เพราะเพียงเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเอง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ได้แสดงท่าทีไม่สนใจการชุมนุมเรียกร้องของประชาชนนักเรียน และนิสิตนักศึกษา

การที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช จำต้องทำสัญญาสงบศึกในครั้งนี้ ไม่อาจให้เราเข้าใจเป็นอย่างอื่น นอกเสียจากว่า นายกรัฐมนตรีผู้ซึ่งขาดพื้นฐานกำลังในรัฐสภา และฐานกำลังอำนาจทางทหาร ไม่ต้องการทำศึกหลายด้าน เพราะลำพังแต่การแย่งชิงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และผลประโยชน์ทางการเมือง ระ

หว่างกลุ่มบุคคลที่ร่วมในรัฐบาลชุด
ปัจจุบัน ก็เป็นปัญหาหนักอกพออยู่
แล้ว ยังมาถูกซ้ำเติมด้วยความขัด
แย้งเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
ผู้นำทางทหาร และตำรวจ ใน
เดือนตุลาคม สกนออกด้วย

แต่ ม.ร.ว. กึกกฤษ จะทำสัญญา
สงบศึกทำนองนี้ ได้ออกก็คงกहन

ไม่เพียงแต่ความขัดแย้งในกลุ่ม
สหพรรคเท่านั้น ทบันทอนเสถียร
ภาพของรัฐบาล แต่ความไม่สามารถ
ที่จะสร้างความเป็นธรรมในสังคม
และก่อประโยชน์สุขแก่มวลชนอย่าง

แท้จริง จะเป็นสาเหตุสำคัญที่จะทำ
ให้รัฐบาลชุดนี้ต้องตกกระป๋องไปใน
ที่สุด การเสแสร้งว่าจะดำเนินนโยบาย
ช่วยคนจน โดยที่ผลประโยชน์
ที่แท้จริงตกแก่บรรดานายทุน คัง
นโยบาย 'สองหน้า' ของรัฐบาลชุด
ปัจจุบัน จะทำให้รัฐบาลต้องแพ้ย
ตัวเอง

ม.ร.ว. กึกกฤษ ปราโมช ได้
สารภาพต่อสาธารณชนในรายการ
โทรทัศน์ เมื่อคืนวันที่ ๘ สิงหาคม
สกนว่า ไม่สามารถควบคุมกลไกการ
ทำงานของระบบราชการ และพร้อม

กันนั้นก็ยอมรับว่า มีขบวนการดำ
สังหารประชาชน โดยฝ่ายขวา ใน
เมืองไทย

แต่การสารภาพของ ม.ร.ว.
กึกกฤษ จักหาประโยชน์อันใดมิได้
หากไม่มีความพยายามที่จะปฏิรูป
ระบบราชการอันเน่าเฟะ และหาก
รัฐบาลยังไม่สามารถกุมครองสวัสดิ
ภาพของประชาชน

หากสถานการณ์ยังคงเป็นอยู่
เช่นนั้น ในไม่ช้าเราคงจะได้เห็นการ
ทำสัญญาสงบศึกครั้งสุดท้ายของ
นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน □

ชาวบ้านเราในรอบสัปดาห์

พระชาติพนมทลาย

เจ็ดพระชาติพนม ในจังหวัด นครพนม ได้ถูกพายุพัดกระหน่ำอยู่ ๔ วัน จนทรุดเอียงและพังทลายลง โดยสนเชิง เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๑ สิงหาคม

พระชาติพนมนี้เป็นโบราณสถาน เป็นต้นแบบพระธาตุของราชอาณาจักรลาวมีอายุประมาณ ๑,๕๐๐ ปี ได้

รับการบูรณะครั้งล่าสุดเมื่อหลังสงครามอินโดจีน โดยต่อเติมพระธาตุ จากสูง ๔๓ ฟุตเป็น ๕๗ ฟุต เป็นเหตุให้ฐานทานน้าหนักไม่ได้ เมื่อเกิดพายุกระหน่ำ จึงพังทลายลง โดยซ่อมแซมไม่ทัน

ทางกรมศิลปากรคาดว่า หากจะสร้างพระธาตุขึ้นใหม่ จะต้องใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท □

พระไทยได้รางวัลแมกไซไซ

พระจรรยา ประจันตารา หัวหน้าสำนักสงฆ์วัดถ้ำกระบอก จังหวัดสระบุรี ได้รับการประกาศจากคณะกรรมการพิจารณารางวัลแมกไซไซ แห่งฟิลิปปินส์ ให้เป็นผู้ได้รับรางวัลแมกไซไซสาขาบริการสาธารณะประจำปี

จตุรัส ๘

ในคำประกาศเกียรติคุณของคณะกรรมการฯ ที่แถลงออกมาเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ยกย่องพระจรรยาในฐานะที่ได้อริยาปฏิบัติโดยใช้สมณไพร่จนหายจากการติดยาได้เป็นจำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐ คน เป็นเวลาถึง ๑๗ ปีมาแล้ว

พระจรรยาเคยเป็นตำรวจสายลับ และเคยถูกจับในข้อหาการเมือง ก่อนจะอุปสมบท ขณะอายุประมาณสี่สิบเศษ รางวัลที่ได้รับเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ โดยต้องเดินทางไปรับที่ประเทศฟิลิปปินส์ ในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ที่จะถึงนี้ □

ธรรมเนียมได้เป็นผู้ว่า กทม.

การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภา กทม. เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๑๑ สิงหาคม ปรากฏผลว่า พรรคประชาธิปไตยได้รับเลือกเป็นผู้บริหารของกทม. โดยนายธรรมนูญ เทียนเงิน ได้เป็นผู้ว่าและ มีรองผู้ว่าฯ คือ นายโอกาส ธรรมวานิช นายมงคล สิมะโรจน์ นายจารตม์ จารประกร และพันตำรวจตรีประสงค์ มัชฌิมาพันธ์ โดยได้รับคะแนน ๕๕,๒๔๕ จากผู้ใช้สิทธิออก

เสียง ๒๕๓,๔๓๔ คน ที่มีผู้ได้รับเลือกเป็นที่สองคือ พลังใหม่ ได้เสียง ๕๑,๖๗๘ เสียง

ส่วนสมาชิกสภา กทม. จำนวน ๔๑ คนนั้น พรรคประชาธิปัตย์ได้ ๓๖ คน พรรคพลังใหม่ได้ ๕ คน โดยพลังใหม่ชนะในเขต ๖ พระนคร บิ่อมปราบฯ สัมพันธวงศ์และบางรัก มีสมาชิกสิทธิออกเสียงครั้งแรกทั้งสิ้นคิดเป็น ๑๓.๓๕% ของผู้มีสิทธิทั้งสิ้น ๑,๘๕๘,๕๑๘ คน □

จับผู้ต้องสงสัยฆ่าอินตาได้

เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ จับตัวนายวิสูตร ธรรมชัย ในข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนาเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม

นายวิสูตรถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ฆ่านายอินตา ศรีบุญเรือง ประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคมที่บ้านป่าบง ในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พต. ธานี วีระเดชะ ผู้กำกับ การตำรวจภูธรเชียงใหม่ เปิดเผยว่า จากการสอบสวน นายวิสูตรเป็นส่วนตัวนายวิสูตรบอกว่า ได้รับเงินจ้างฆ่า ๕,๐๐๐ บาท และ เจ็บ. เป็นผู้ยู่เบื้องหลังการจ้างครั้งนี้ แต่เมื่อสอบสวนอย่างเป็นทางการ นายวิสูตรกลับให้การปฏิเสธ

อนึ่ง ชาวนาและนักศึกษา ๕ คน ถูกเจ้าหน้าที่จังหวัดลำพูนจับ และอัยการจังหวัดลำพูนได้ส่งฟ้องศาลไปแล้วนั้น รองอธิบดีกรมอัยการได้มีคำสั่งให้ปล่อยตัวบุคคลทั้ง ๕ ด้วยเหตุผลว่า "หลักฐานไม่มีมูลพอที่จะฟ้องได้ ไม่ติดใจดำเนินคดี" □

จนถึงที่สุด และจะไม่วันหยดขัง โดยได้รวบรวมพลังไว้เพื่อการนอนยาว มากมาย

กลุ่มต่อต้านได้ดำเนินการลับ ๆ กันมาเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว โดย ยังไม่ได้เปิดเผยโฉมหน้าให้ทราบ ว่าใครเป็นใครกัน □

เสียงสยาม

อุครธานี ๑๐ ต.ค. ๒๕๑๘

ฟังทีงดีกว่าให้

ตั้งแต่วันที่ ๗ ต.ค. เป็นต้นมา ณ ฐานบินอุดรธานี ทหารอากาศ สหรัฐฯ ได้สั่งให้มีการทำลายเครื่อง บินแบบ ซี. ๔๗ คาโกต้า อันเป็น เครื่องบินลำเลียงในสงคราม โดยให้ เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเครื่องบินที่ ชำรุด หากซ่อมแซมก็จะสูญเสีค่า ใช้จ่ายสูง และไม่คุ้มค่าประมาณชน กลับ เครื่องบินที่อยู่ในข่ายต้องถูกทำลายมีทั้งหมด ๑๒ เครื่อง ราคาตก เครื่องละ ๑ ล้านบาท

การทำลายเครื่องบินเหล่านี้ทราบ ว่า บริษัทไทยแอมเป็นผู้รับเหมาทำลาย อัตราเครื่องละประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท

ก่อนหน้าที่จะมีการทำลายเครื่อง บิน สหรัฐฯ ตั้งใจจะซ่อมแซมเพื่อ มอบให้รัฐบาลไทย แต่เนื่องจากงบประมาณขาดแคลน จึงไม่สามารถ จะซ่อมเครื่องบินเหล่านี้ให้อยู่ใน สภาพดีได้

เครื่องบินที่อยู่ในข่ายจะถูกทำลาย มี ซี. ๔๗, ที. ๒๘, ซี. ๑๑๓ และ อื่น ๆ รวมมูลค่าประมาณพันล้านบาท

เสียงสยาม

อุดร ๑๕ ต.ค. ๒๕๑๘

รักษาคนฟรี กำไรที่หมอ ?

“ดีชะ อีฉันจะได้พาลูกไปหา หมอมิ่ง หมอตามร้านเขาคิดแพง เหลือกิน โรงพยาบาลกว่าจะได้รักษา กี่ทั้งวัน เสียเวลาขายของ คนจนๆ เขาไม่มาหาหมอกันหรอกค่ะ” แม้คำ ขยายสัมผัสแสดงความคิดเห็นต่อ ‘จตุรัส’ ในเรื่องการให้บริการรักษาพยาบาล ฟรีของรัฐ

“ที่จะรักษาฟรีนะหรือ รัฐบาล ควรจะมุ่งรักษาในเมืองมากกว่าชน บพ เวลาเลือกคงจะได้คะแนนเสียง เยอะๆ” บัณฑิตจุฬาฯ กล่าว

ส่วนนายแพทย์ยุทธนา ศุขะสมิติ ผู้อำนวยการกองวางแผนและประสาน งานกระทรวงสาธารณสุขกล่าวว่า “เดิมรัฐบาลมีความประสงค์จะให้ การรักษาพยาบาลฟรีเฉพาะคนใน เมือง แต่ได้มีการทักท้วงให้เหลือว แลชนบทบ้าง”

งบประมาณรักษาพยาบาลฟรี ๕๖๗ ล้านบาทที่รัฐบาลได้จัดสรรเพิ่ม เดิมจากงบประมาณธรรมดา ได้แบ่ง ออกเป็น ๔ งบ คือ

ให้คลินิกเอกชนในกรุงเทพฯ ๑๒๐ ล้านบาท เพื่อรักษาพยาบาลคน จนแสนครอบครัวหรือราวห้าแสนคน จ่ายให้โรงพยาบาลและสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขในกรุงเทพฯ ๔๔.๓ ล้านบาท ให้หน่วยงาน สาธารณสุขในส่วนภูมิภาคคือ โรง พยาบาลในหัวเมืองทั้ง ๘๔ แห่ง ศูนย์ แพทย์อำเภอ ๒๕๐ แห่ง สถานอนามัย ตำบล ๒,๕๑๐ แห่ง และสำนักงาน ผดุงครรภ์รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๘๒.๗ ล้านบาท โดยให้ในรูปการเพิ่มค่า เวชภัณฑ์ต่างๆ อีกเท่าตัว ที่เหลือ อีก ๑๒๐ ล้านบาท จัดผ่านคลินิกเอก

ชนในส่วนภูมิภาค

จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นว่ารัฐ บาลได้ให้บริการฟรีแก่ชาวกรุงเทพฯ ๑๖๐.๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของรายจ่ายโครงการ ขณะที่ให้บริการแก่คนจนทั่วประเทศในส่วนที่ เหลือเพียง ๔๐๒.๗ ล้านบาท ซึ่งนาย แพทย์ ยุทธนา กล่าว ว่า

“บริการในหัวเมืองควรได้รับความช่วยเหลือมากกว่านี้ เพราะไม่ ค่อยมีแหล่งที่จะให้บริการทางด้าน สาธารณสุข เมื่อเปรียบเทียบกับชาว กรุงที่อยู่ใกล้เคียงมากกว่า”

งบการรักษาพยาบาลฟรีจำนวน ๕๖๗ ล้านบาทนี้ เมื่อจำแนกตาม ลักษณะงาน จะเป็นงานอดหนุนคลี นิกเอกชนถึง ๒๔๐ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๔๒.๓ งบประมาณจำนวน เกือบทั้งหมดจะเป็นประโยชน์แก่ ประชาชนในเขตตัวเมือง และในที่สุดแล้ว งบประมาณรายจ่ายจำนวนนี้ จะตกแก่ผู้ที่มีอาชีพเป็นแพทย์ ซึ่ง ตามปกติมีราย ได้มากกว่าประชาชน โดยทั่วไปอยู่แล้ว

การรักษาพยาบาลฟรีผ่านคลินิก ในกรุงเทพฯ จะเริ่มในราวเดือนตุลา คมนี โดยรัฐบาลจะจ่ายให้หัวละ ๒๐ บาทต่อเดือน หรือบิลละ ๒๔๐ บาท ประชาชนที่มีราย ได้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ไปขึ้น ทะเบียนขอรับบัตรสงเคราะห์มหาด ไทยในเดือนกันยายน แล้วจึงนำ บัตรสงเคราะห์พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้าน ไปติดต่อขอขึ้นทะเบียน เป็นผู้รับบริการรักษาฟรีที่คลินิกหรือ โรงพยาบาลที่อยู่ในเขตใกล้เคียง กู

โรงพยาบาลเอกชนสำหรับผู้มีเงิน

สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้รับ การรักษาฟรีด้วย

คลินิกและสถานพยาบาลแต่ละ แห่งจะรับคนไข้ได้ไม่เกิน ๒,๐๐๐ คน ถ้าเปิดเฉพาะตอนเย็นให้รับคนไข้ได้ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ คน โดยทางราชการ ต้องการคลินิกที่รับคนไข้ประเภทนี้ ๔๗๕ แห่ง ขณะนี้มาสมัครแล้ว ๓๔๖ แห่ง

สำหรับการรักษาพยาบาลฟรี ส่วนภูมิภาคนั้น ในเขตตัวเมืองจะ ให้ทำบัตรเช่นเดียวกับกรุงเทพฯ เริ่ม ทำบัตรตั้งแต่เดือนตุลาคมเป็นต้น ไป และให้บริการในเดือนมกราคม โดยจะเริ่มในจังหวัดใหญ่ ๆ ๑๒ แห่ง ก่อน คือ เชียงใหม่ ลำปาง เชียง ราช พิชัยโลก นครสวรรค์ อุดร อบลราชธานี ขอนแก่น นครราชสีมา สงขลา นครศรีธรรมราช และ ชลบุรี ส่วนจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ คาดว่าภายในสิ้นปี ๒๕๑๕ จึงจะจัด ทำได้ครบถ้วน

ไม่เพียงแต่โครงการรักษาพยาบาลฟรีของรัฐบาล จะให้ความสำคัญ แก่กรุงเทพมหานครมากกว่าจังหวัด อื่น ๆ จนเกินไปเท่านั้น หากท่าเมื่อ

พิจารณาถึงประชาชนในภาคตัวเมือง กับประชาชนในภาคชนบทแล้ว โครงการนี้ไม่สู้จะเป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนในชนบทเท่าใดนัก เพราะ โรงพยาบาลและศูนย์อนามัยและสา ธารณสุขต่าง ๆ ล้วนอยู่ในเขตตัวเมือง เป็นส่วนใหญ่

“โครงการนี้เป็นโครงการหา เสี่ยงของรัฐบาล รัฐบาลต้องใช้จ่าย ถึง ๕๖๗ ล้านบาท โดยที่ประโยชน์ ส่วนใหญ่ ตกแก่ประชาชนในนคร หลวงและเขตตัวเมือง น่าที่จะใช้เงิน จำนวนนั้นขยายศูนย์อนามัยและสาธา รสุขในชนบท จะก่อประโยชน์ที่แท้ จริงและถาวรมากกว่า เพราะยังมี ทองถิ่นและภูมิภาคอกเป็นอันมาก ที่ขาดแคลนบริการสาธารณสุข อยา ว่าแต่รักษาฟรีเลยครบ แม่แต่จะหา ที่รักษาพยาบาลยังไม่...” อาจารย์ มหาวิทยาลัยคนหนึ่งกล่าว

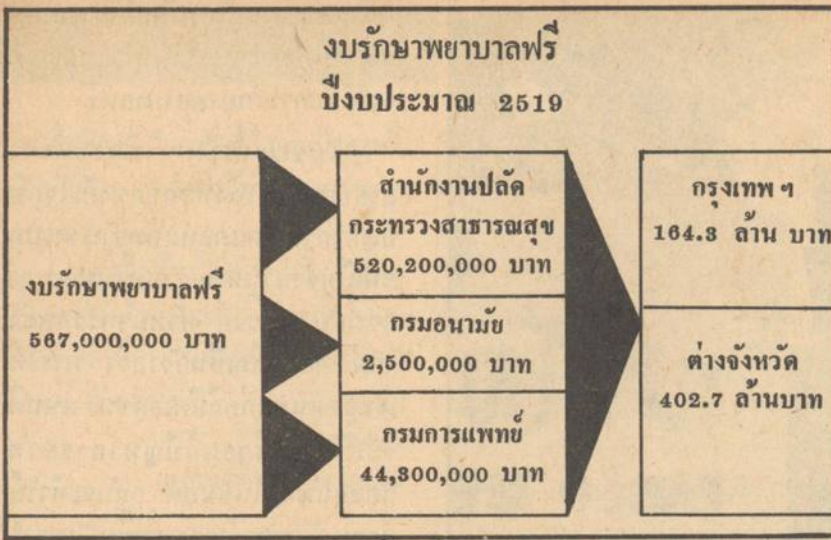
ในเขตชนบทนั้น การช่วยเหลือ ให้การรักษาพยาบาลฟรีจะอยู่ในรูป การเพิ่มค่าเวชภัณฑ์อีกเท่าตัว กระจ ายไปตามสถานพยาบาลทุกแห่ง ทั้ง โรงพยาบาลหัวเมือง ศูนย์การแพทย์ อำเภอ สถานอนามัยประจำตำบล และสำนักงานผดุงครรภ์ โดยให้หัว

หน้าหน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้พิจารณาว่า บุคคลใดที่ขาดจนจริงๆ และสมควรที่ จะได้รับการรักษาพยาบาลฟรี

ในขณะที่เจ้าหน้าที่กระทรวง สาธารณสุขกำลังหนักอกหนักใจกับ ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในชนบท คนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนายแพทย์ กระจ แส ชนะวงศ์ หัวหน้าพรรคพลัง ใหม่ กลับรู้สึกเป็นกังวลว่า การให้ เงินอุดหนุนแก่คลินิกเอกชน แทนที่ จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาด แคลนแพทย์ในชนบท กลับจะทำให้ ปัญหาดังกล่าวร้ายแรงยิ่งขึ้น เพราะ สิ่งจูงใจในการอยู่ประกอบอาชีพ ใน เขตตัวเมือง มีมากขึ้น แม้รัฐบาล จะกำหนดจำนวนคนไข้ที่สถานพยา บาลและคลินิกเอกชนแต่ละแห่งจะ รักษา โดยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ บาลก็ตามที แต่จากจำนวนที่กำหนด นั้น ก็หมายความว่า การอยู่ประกอบ อาชีพในเขตตัวเมือง จะทำให้หมอม รายได้เพิ่มขึ้นอีกประมาณเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท

ส่วนนายแพทย์ส่วนภูมิภาคคน หนึ่ง ให้ความเห็นในเรื่องการบริการ รักษาฟรีต่อ ‘จตุรัส’ ว่า

“เป็นสัญญาลัทธิชนชาติ ที่คิดถึง คนจน บัญหาอยู่ที่ว่าจะถึงมือคนจน จริงหรือ ดูจากตัวเลขการจัดสรรเงิน จะเห็นว่า ไปถึงส่วนภูมิภาคเพียง ๔๐๒.๗ ล้านบาท แต่อยู่ในกรุงเทพฯ แห่งเดียวถึง ๑๖๔.๓ ล้านบาท จาก สถิติที่ผ่านมา มีคนป่วยเข้ารับ การ รักษาพยาบาลฟรีเพียงร้อยละ ๒๕ ของ ที่ป่วยจริง นอกนั้นไปหาหมอเถื่อน ชงการให้งบประมาณจะไม่แก้ปัญหา เรืองนี้ แต่ปัญหาที่สำคัญยิ่งไปกว่า นั้นคือ การกระจายแพทย์ภายในประ เทศของเราไม่ได้ผล รัฐผลิตแพทย์ ได้ถึงแสนถึงปัจจุบันราว ๖,๐๐๐ คน อยู่ ในต่างประเทศกว่า ๑,๕๐๐ คน กระจ ายตามต่างจังหวัดไม่เกิน ๑,๐๐๐ คน ที่เหลืออยู่ในกรุงเทพฯ คิดอัตราส่วน

หมอมและประชาชนในกรุงเทพฯ และตัวเมืองเฉลี่ย ๑ ต่อ ๑,๐๐๐ ขณะที่อัตราเฉลี่ยในชนบท หมอ ๑ คน ต้องรักษาคนไข้ถึง ๓๕,๐๐๐ คน”

“สำหรับโครงการแพทย์เท้าเปล่าฉัน ผมคิดว่าจะมีประโยชน์เพียงแค่นี้ระดับหนึ่ง ที่ให้หมอเฒ่าได้รับความรู้เพิ่มขึ้น แต่ประโยชน์ที่จะได้รับจริงๆยังห่างไกลกับเงินมาก เพราะแพทย์เท้าเปล่าในจีนจะได้รับการอบรม ๘ เดือนถึงหนึ่งปี แต่ในไทยจะ

อบรมเพียงแค่หนึ่งเดือน ซึ่งขอบเขตของความสามารถจะต่างกันมาก นอกจากนั้นเกรงว่า แพทย์เท้าเปล่าในไทยบางส่วนจะมุ่งหวังเอาเงินเข้ากระเป๋าดินเองมากกว่าผลในการรักษาพยาบาล”

“ตราบดีที่การกระจายแพทย์ไม่ได้ผล การช่วยเหลือทางด้านสาธารณสุขไม่มีทางได้ผลเต็มที่ ปัญหาอยู่ที่ว่าทำอย่างไรรัฐบาลจึงจะสนับสนุนไปสู่ชนบทได้” □

กรณีไทยการ์ดเรื่องของพญาครุฑจะฟาดกัน

“ใคร โกรธใคร เกียดใคร ผมไม่ทราบ ผมเป็นคนมาใหม่” หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีระบายความในใจออกมาอย่างเหนื่อยหน่าย ต่อกรณีการประท้วงขูดเย็บของไทยการ์ด ซึ่งเริ่มประท้วงมาตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน โดยยึดสนามหลวงเป็นแหล่งชุมนุม แล้วย้ายสถานที่ชุมนุมมายังบริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และสุดท้ายยกขบวนไปประท้วงกันอยู่ที่ทำเนียบรัฐบาล โดยไม่มีท่าทีว่าจะยุติลงได้อย่างไร

“ถ้าหากผมโกงเงินไทยการ์ด ก็ให้เอาตัวไปยิงเข้าได้ทันที”

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

เสนาธิการทหารกล้ายืนยันในฐานะที่ตนเองได้ตกเป็นเป้าถูกโจมตีร่วมกับพลอากาศเอกทวี จุลทรพ์ย์ อดีตเสนาธิการทหาร ท่กลุ่มไทยการ์ดโจมตีและกล่าวหาว่าเป็นผู้คอร์ปชั่นเงินของไทยการ์ด ที่ทางการสหรัฐอเมริกาจ่ายมาให้สนับสนุนล้านบาท

ระยะแรกของการชุมนุมของกลุ่มไทยการ์ด ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลเท่าที่ควร ต่อมาเมื่อการชุมนุมยืดเยื้อเข้า และมีแรงกดดันจากภายในบรรทัดมากเข้าทุกที รัฐบาลจึงได้หันมาสนใจปัญหาของไทยการ์ดอย่างจริงจัง และจัดให้มีการเจรจาเพื่อพิจารณาขอเรียกร้องของกลุ่ม

ไทยการ์ด แต่ผลของการเจรจาหลายครั้งหลายหน ไม่ประสบผลสำเร็จแต่อย่างใด โดยฝ่ายรัฐบาลอ้างว่าได้ผ่อนปรนตามข้อเรียกร้องของไทยการ์ด ซึ่งไม่อาจให้ได้มากกว่านี้อีกแล้ว ส่วนไทยการ์ดนั้นคงยืนยันในข้อเรียกร้องของตนอย่างไม่ยอมลดราวาศอกแต่อย่างใด

“ถ้าไม่มีผู้ใดหนุนหลัง ก็ควรยอมตามข้อเรียกร้องของรัฐบาลแล้ว แต่ปัญหาที่ว่าใครเป็นผู้หนุนหลังไม่ยากคิด ทางรัฐบาลก็พยายามผ่อนปรนหาเงินมาให้ไทยการ์ดเท่าที่ควรจะได้ จึงต้องคิดดูเองว่าปัญหาไทยการ์ดนั้นใครผิดใครถูก”

พลเอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งคงจะอดทนต่อไปไม่ไหว จึงถึงกลับระเบิดออกมาว่ามีกลุ่มบุคคลหนุนหลังการประท้วงของไทยการ์ด ซึ่งมุ่งโจมตีทางอดีตและเสนาธิการทหารคนปัจจุบัน

“อย่างท่านเสนาฯ เกรียงศักดิ์ นายทหารระดับผมล้วนเคารพนับถือท่าน เพราะเป็นคนตรง พูดจาขวานผ่าซาก แต่ท่านเคิบโตมาจากกองบัญชาการทหารสูงสุด จึงห่างเหินกองทัพกบไปบ้าง และกรณีไทยการ์ดนี้ ก็เป็นเรื่องของพญาครุฑจะฟาดกัน ที่จะแย่งชิงผลประโยชน์ทางตำแหน่ง พวกกระจะออกๆอย่างระดับผม ขนเข้าไปยุ่ง ก็แหลก” นายทหารระดับนายพันผู้หนึ่งเบ็ดเสร็จกับ ‘จตุรัส’

“ผมไม่อยากจะก้าวร้าวผู้ใหญ่ ที่ทำกันอยู่ทุกวันนี้ก็เพื่อผลประโยชน์ของตัวเองทั้งนั้น ส่วนกรณีไทยการ์ดที่กล่าวหาว่าเสนาฯ เกรียงศักดิ์โกงเงินนั้น ตัวท่านเสนาฯเองไม่มีอำนาจอะไรเลยที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องเงินเฉพาะเรื่องนั้นต้องไปถามจอมพลถนอม กิตติขจรเขา” พันเอกสุดสาข หัสติน กล่าวกับ ‘จตุรัส’

แต่ข่าวเกี่ยวกับเรื่องนที่ ‘จตุรัส’

เคยได้มา มิว่าครึ่งหนึ่งพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ถึงกับต้องไปออกปากขอร้องให้ทางฝ่ายสหรัฐฯ มาแก้ต่างให้ ซึ่งทางฝ่ายสหรัฐฯ ก็ยินดี โดยส่งคนหาคนมาแลกเปลี่ยนข่าวต่อหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ครั้งนั้นทางฝ่ายสหรัฐฯ ดึงว่า ไม่มีนักหนังสือพิมพ์คนใดเลยที่จะถามให้ตรงประเด็น โดยเฉพาะในเรื่องเงินชดเชย ซึ่งเป็นเงินจำนวนก้อนใหญ่ที่ทางการสหรัฐฯ จ่ายมาให้แล้ว และดึงเพิ่มเติมถึงช่องทางที่น่าสงสัยว่า

“เขาให้ใบรับเงินที่ลงชื่อ โดยผู้รับเงินสำหรับค่าจ้างของเขา ผมก็ไม่อาจจะรู้เลยว่า คนไทยที่ลงชื่อนั้น เป็นคนๆ เดียวกันหรือเปล่า เราไม่มีทางจะตัดสินใจได้ในเรื่องนี้ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยก็เหมือนกับของเรา มันเสียเวลาประมาณสามเดือนตั้งแต่เราจ่ายเงินออกไป จนถึงเวลาที่เราจะได้รับใบเสร็จกลับคืนมา”

“คนพวกนี้ เราไม่รู้ว่พวกเขาต้องการอะไร ทุกๆ สามเดือนเราก็เอาเงินหนึ่งล้านห้าแสนดอลลาร์จ่ายล่วงหน้าไปให้กองบัญชาการทหารสูงสุด แล้วทางกองบัญชาการทหารสูงสุด ก็จะเอาไปทำอะไรบ้างนั้น มันเป็นเรื่องของเขา บางทีอาจจะเอาไป

เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

เข้าธนาคาร...”

“เรื่องมันไม่ยากนักหรอกสำหรับหนังสือพิมพ์ ถ้าเขาต้องการจะทำข่าวอย่างสร้างสรรค์ มันง่ายจะตายไป ที่ต้องทำก็คือ ถามให้ถูกคำถาม” ฝ่ายสหรัฐฯ ดึงหนังสือพิมพ์ไทยในกรณีเขียนข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยเหตุนี้ กรณีของไทยการ์ดจึงยังหาข้อยุติไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใกล้เวลาที่จะมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในกองทัพปกด้วยแล้ว จึงทำใหม่ความสงสัยกันว่า ศักดิ์ไทยการ์ดครั้งนี้ จะเป็นเรื่องของการ ‘ใครกันใคร’ ในกองทัพปกหรือไม่ ดังที่นายกรัฐมนตรีได้ระบายความในใจออกมาดังกล่าวกว่าข้างต้น

“ตำแหน่งเสนาธิการทหารบกนั้น ในเมื่อไม่มีผู้บัญชาการทหารสูงสุด ตำแหน่งนี้จึงมีความสำคัญในกรณีที่เป็นผู้วางแผนสูงสุดเวลารบของสามเหล่าทัพ ยังสถานการณ์ทางการเมืองรอบบ้านเราไม่เป็นที่น่าไว้วางใจด้วยแล้ว ตำแหน่งนี้จึงมีความสำคัญพุ่งขึ้นมา และมีนายทหารหลายคนจ้องที่จะแย่งชิงตำแหน่งนี้” แหล่งข่าวกรองผู้ใกล้ชิดกับวงการทหารเปิดเผยกับ ‘จตุรัส’ แหล่งข่าวเดียวกันยังได้เปิดเผย

ไพฑูริย์ อังคตานุวัฒน์

เผด็จต่อไปอีกว่า กลุ่มอำนาจต่างๆ ภายในวงการทหารบก บัจจุบันพอจะแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่มใหญ่ๆ ที่พยายามจะผลักดันแย่งชิงตำแหน่งสำคัญๆ ในกองทัพปก แต่การสังกัดกลุ่มของนายทหารชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นมักจะเป็นไปอย่างแฝงเร้น และถือเป็นความลับสุดยอด เพราะแต่ละฝ่ายต่างก็ไม่แน่ใจในกลุ่มพลังอำนาจของตนเองว่าจะสามารถเป็นกลุ่มเด็ดขาดทางอำนาจในกองทัพปกด้วยเหตุนี้จึงมีนายทหารทั้งในและนอกประจำการที่ตนมีกลุ่มพลังทางการเมืองหนุนอยู่ เขาสังกัดกลุ่มอำนาจทางทหารหลายกลุ่ม

สำหรับกลุ่มอำนาจทางทหารที่จับกลุ่มออกเป็นค่ายๆ ในกองทัพปกมตินั้น กลุ่มที่หนึ่งมี พลโทตลาดหิรัญศิริ รองเสนาธิการทหาร พลโทประเสริฐ ธรรมศิริ แม่ทัพภาคที่ ๑ กลุ่มที่สองมี พลโทวิจิตร ชะสวัสดิ์ ที่ปรึกษากองทัพปก พลตรีประมาณ อุดรเสถียร รองนายกรัฐมนตรืและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พร้อมด้วย พลโทไพฑูริย์ อังคตานุวัฒน์ ผู้บัญชาการทหารเสด็จพราน ๓๓๓ กลุ่มสุดท้ายมี พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เสนาธิการทหารและนายทหารอื่นๆ

ส่วนตำแหน่งสำคัญๆ ในกองทัพปกที่กำลังเป็นที่หมายตาคนอยู่ระหว่างที่กำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงในเดือนตุลาคมนี้ ได้แก่ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งพลเอกถนอม สวรรค์ จะเกษียณอายุราชการไป ตำแหน่งเสนาธิการทหารที่พลเอกเกรียงศักดิ์กำลังถูกเขย่าเก้าอี้อย่างรุนแรงในกรณีไทยการ์ด ตำแหน่งรองผู้บัญชาการทหารบก และตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก

ด้านตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกนั้น ออกจะค่อนข้างแน่นอนแล้วว่า ผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งต่อไปจะ

นายทหารที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาเปลี่ยนแปลงในกองทัพบก ภายในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้

ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก
พลเอกบุญชัย บำรุงพงษ์
พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
พลเอกเสริม ณ นคร

ตำแหน่งรองผู้บัญชาการทหารบก
พลโทประเสริฐ ธรรมศิริ
พลเอกเสริม ณ นคร
พลเอกโชติ หิรัญชัยวุฒิ

ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก
พลโทฉลาด หิรัญศิริ
พลเอกประจวบ สุนทรวงศ์
พลโทประเสริฐ ธรรมศิริ
พลเอกสายหยุด เกิดผล

ตำแหน่งเสนาธิการทหาร
พลโทวิฑูรย์ ชะสวัตต์
พลโทฉลาด หิรัญศิริ

ได้แก่พลเอกบุญชัย บำรุงพงษ์ ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ ยังไม่แน่นอนว่าผู้ใดจะมาดำรงตำแหน่ง

“พลโทประเสริฐก็เคยพูดในวงเหล้ามานานนมแล้วว่า อยากรจะเป็นผู้บัญชาการทหารบก ส่วนพลโทฉลาดก็ต้องการจะเป็นเสนาธิการทหาร ซึ่งใจตรงกันกับพลโทวิฑูรย์ชะสวัตต์ ส่วนพลเอกประจวบ สุนทรวงศ์ หากไม่สามารถกลับเข้าไปใหญ่ในกรมตำรวจได้ ก็อาจจะมาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบกก็ได้ แต่พลโทวิฑูรย์ออกจะมีภาษีมากกว่าคนอื่น ตรงที่สหรัฐอเมริกา ยังคงให้ความสนับสนุนอยู่” แหล่งข่าวเดียวกันกล่าว

เหตุนี้กรณีประท้วงของไทยการ์ดจะยุติลงหรือไม่อย่างไร รัฐบาลชุดหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช จะแก้ปัญหาหนักหนาไหลลွ่งไปโดยไม่กระทบกระทั่งกับกลุ่มอำนาจทหาร จึงขึ้นอยู่กับว่า ‘พญาครุฑ’ จะหยุดพาดกันเมื่อใด และหยุดลงตรงตำแหน่งไหนในกองทัพบก □

“เราอดทน และแข็งแรงพอที่จะต่อสู้อย่างยืดเยื้อยาวนาน”

เด็กหนุ่มร่างสูงผอม กล่าวกับ ‘จตุรัส’ ซ้ำๆ แต่หนักแน่น เขามีสีหน้าที่อดโรย แต่ในดวงตายังฉายแววกล้าและแกร่ง เขาฝันคือ เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย นายเกรียงกมล เลหาไพโรจน์ ผู้มักได้รับการกล่าวขวัญในหมู่มุสโด้ติดต่อกับเขามาแล้วว่า “เป็นคนสุขุม และสภาพดีนะ” เหมือนกับว่า หลายๆ คนที่เอ่ยชื่อนามเขานั้น มีความประทับใจกับความผิดพลาดของตัวเอง ที่ได้วาดภาพผู้นำฝ่ายนักศึกษาไว้ในแบบฉบับเดียว

เสียงจากเวทีทศวรรษชนชวคราวในมุมตะวันตกของสนามใหญ่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดังก้องมาแทรกการสนทนา “เราทุกคนนั่งอยู่ในที่นี้ จะต้องนำข้อเท็จจริงไปบอกแก่ญาติมิตรพี่น้องที่บ้าน ว่าความจริงเป็นอย่างไร ข้อเท็จจริงต่างๆ เราเผยแพร่กันได้เพียงเท่าเท่านั้น”

“ครับ สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ดูเหมือนว่า การต่อสู้ครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนน้อยก็เพราะประชาชนไม่มีโอกาสได้รับฟังข้อเท็จจริง” นายเกรียงกมลพูดอย่างสอดคล้องกับเสียงจากลำโพง

“ขณะนี้ ส้อมวลชนต่างๆ ส่วนตกอยู่ในความควบคุมของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ ทวี. วิทย์ ตกอยู่ในมือรัฐบาลโดยสิ้นเชิง ส่วนหนังสือพิมพ์ก็มีจำนวนไม่น้อย ที่ยินดีจะบิดเบือนข่าวไปจากความเป็นจริง” เขาแจกแจงอย่างละเอียด เพื่อนักข่าวต่างประเทศผู้หนึ่งที่ร่วมอยู่ในวงสนทนาด้วย

“หนทางที่ข้อเท็จจริงในคราวนี้จะไปถึงประชาชนได้ นอกจากหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์จรรยาบรรณไม่กลับมาแล้ว

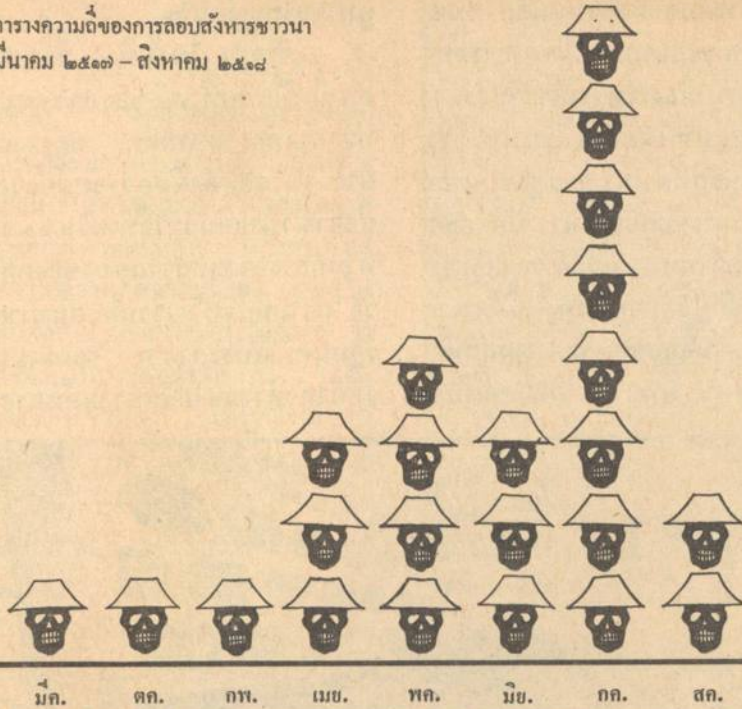
ชานา : ศักยภาพที่ยาวนาน

เสียงโห่ร้องแสดงความยินดีปราดดังกึกก้องทวบริเวณสนามฟุตบอลมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในทันทีที่ นายเกรียงกมล เลหาไพโรจน์ เลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย แจงให้ผู้ร่วมชุมนุมประท้วงทราบ ว่า สาธิตจังหวัดลำพูน ได้ส่งปล่อยตัวนายอินตา ศรีวงศ์ วรรณ นายบุญมา อารีชัย นายแสงจุก คำเส้า นายอินคำ สันทรชง นายชาติรัฐ หุตานุกวัฒน์ นายอุ้นเรอน ชายศักดิ์ นายเบยว ดามัน นายชานดามัน และนายหล้า มณชัย เนื่องจากการไม่ตัดสินใจจะดำเนินคดีต่อไป ด้วยหลักฐานไม่พอพ้อง

“นี่เป็นชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งของประชาชนผู้รักความเป็นธรรม ชัยชนะครั้งนี้ช่วยเสริมสร้างให้ขบวนการนักศึกษาแข็งแกร่งยิ่งขึ้น...” ผู้นำนักศึกษาคนหนึ่งประกาศ

การปล่อยตัวชานาและนักศึกษาจำนวน ๘ นาย ซึ่งถูกจับกุมด้วยข้อหา “ทำความผิดสังเสริมด้วยวาจาให้ผู้อื่นทำผิดกฎหมาย” และ “กักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียอิสรภาพและเสาะสวนสีก” นั้น ทำให้การประชุมประท้วง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กลับมีชีวิตชีวากครั้งหนึ่ง หลังจากที่ซบเซาอยู่หลายวัน

ตารางความถี่ของการลอบสังหารชาวนา
มีนาคม ๒๕๑๑ - สิงหาคม ๒๕๑๔

ข้อมูลจาก: สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย

เราก็ได้แต่อาศัยหน่วยรถประชาสัมพันธ์ และพวกหนังสือพิมพ์ที่กำแพงซึ่งก็ต้องยอมรับว่า เราทำได้ไม่มากเท่าที่เราต้องการเลย”

“ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องจะทำให้ประชาชนเห็นด้วยกับข้อเรียกร้องของเราอย่างแน่นอน” เขาย้ำ. และก็ยังคงเป็นการหลงลืมที่เขาไม่ได้เอ่ยถึง ‘โครงการเกาะประตูลาวบ้าน’ ที่ส่งผู้ปฏิบัติงานออกไปให้ข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจกับประชาชนทั่วกรุงเทพฯ ทุกวัน อันเป็นแผนงานที่รองเลขาธิการศูนย์ฯ ฝ่ายการเมือง นายชัชชัย มฤคพิทักษ์ รับผิดชอบอยู่คู่กับแผนงาน ‘เขื่อนน้ำตาชาวนา’ ที่ส่งนักเรียนออกไปอยู่ร่วมกับชาวนาเพื่อปลดปล่อยจากการล่าสังหารผู้นำชาวนากว่า ๒๐ คนทั่วประเทศ

เด็กหนุ่มสาวจำนวนกว่า ๓๐๐ คนที่กระจายสู่หมู่บ้านในภาคเหนือและอีสาน ได้ประกาศเจตนารมณ์ไว้บนเวทีแห่งการต่อสู้ที่ธรรมศาสตร์ ก่อนออกเดินทางว่า “เราพร้อมเสมอ

ที่จะเสียสละ และเผชิญกับอุปสรรคขวากหนามทั้งปวงในอนาคตข้างหน้า” น้าเสียงของเขาฟังจริงจังจนน้ำกัลว

“รัฐบาลก็ถูกถล่มเลห์แหล่ยมสูงมาก แต่มันเป็นสิ่งที่ติดต่อเรา เพราะจะกระตุ้นให้เราต้องพัฒนาวิธีการต่อสู้จนเรื่อย ๆ ครั้นเราจะสู้ให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับทั้ง ๕ คนให้ได้ ไม่ว่าจะต้องใช้วิธีการใดมาสู้ก็ตาม” นั่นเป็นประโยคสรุปเป้าหมายของการต่อสู้

นายมนต์ สุภาชน นศ. วิทยาลัยครูเชียงใหม่กำลังนำขบวน นศ. มาที่หน้าประตูท่าแพ

นายเกรียงกมลกล่าวกับ ‘จตุรัส’ ในวันที่ ๑ ของการชุมนุมประท้วง อีกด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้างหลังเวทีกษายชฌันชนาของตึกเก่าแก่ที่สุดของมหาวิทยาลัย อันเป็นที่ทำการชั่วคราวของสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย ‘จตุรัส’ ได้พบกับนายวิชัย พิภูลขาว ซึ่งรู้จักกันในนาม ‘น้าบ้าย’ ในกลุ่มนักศึกษา ผู้มีตำแหน่งเป็นรองประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคกลาง และนายพิมพ์ สังข์พรรณ เจ้าหน้าฝ่ายการเงินของสหพันธ์ฯ

“หากรัฐบาลชุดนี้ไม่เจตนารมณ์ที่จริงใจต่อประชาชนแล้ว ควรจะยอมตามข้อเรียกร้องของเราเพื่อให้เรื่องสงบลง” นายพิมพ์กล่าวกับ ‘จตุรัส’ ด้วยสีหน้าทศรียด

“ผมแน่ใจว่า การฆ่าพวกผม ฝ่ายบริหารบ้านเมืองจะต้องรู้เห็นและทำกันเป็นขบวนการ แรกๆ พวกผมก็คิดว่า จะเป็นเรื่องส่วนตัวกัน เริ่มตั้งแต่ นายสนธิ ที่พิษณุโลกเมื่อ ๒๕๑๓ แต่พอมาฆ่าติด ๆ กันที่ภาคเหนือเมื่อเดือนที่แล้ว จนถึงอินทแล้ว ผมแน่ใจเลยครับว่า ฝ่ายบริหารตามฆ่าเราอย่างเป็นขบวนการ”

นายวิชัยแสดงความเห็นด้วยน้ำเสียงเนิบ ๆ พร้อมกับเล่าถึงกรณีที่เกิดขึ้นกับตนเองว่า จากกลางเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา มีคนมาร้องเรียก

ที่บ้านในยามวิกาลอยู่สองครั้ง บังเอิญ
เป็นคนทนต์ ไม่อยู่ที่บ้านทั้งสองครั้ง
และก็มีข่าวลือในตลาดว่า “ผมถูกยิง
ตายไปแล้ว” จนญาติมิตรที่เฝ้าฟังข่าว
วิ่งมาหาขอเท็จจริงถึงที่บ้าน และตัก
เตอนให้ระมัดระวังให้จงหนัก มีนำ
เกล้าคนที่ ‘จตุรัส’ ไปขอพบเขา จึง
ต้องผ่านหลายด่านเหลือเกินกว่าจะ
ตามตัวพบ

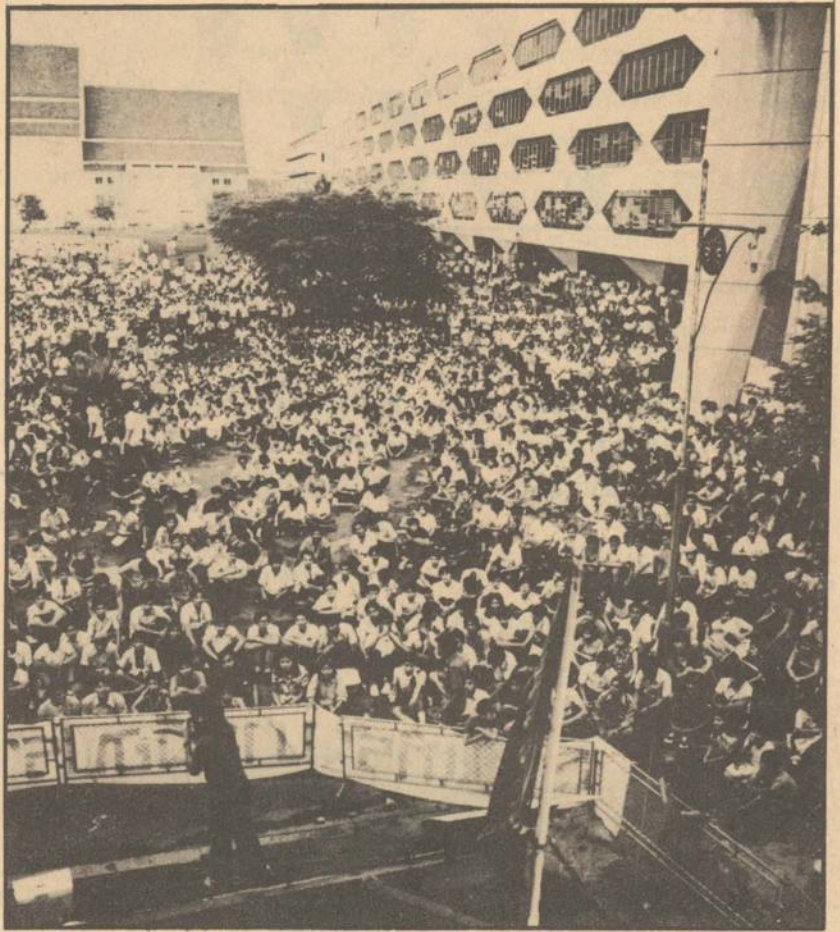
ด้วยเสียงที่บ่งสำเนียงชาวสุพรรณ
นายพุ่ม เบ็ดเผยเรื่องที่เกิดขึ้นเขา
บ้างว่า “ผมไปติดต่อราชการที่
จังหวัดเมือสามอาทิตย์ที่แล้ว มีเจ้า
หน้าที กสส. คนหนึ่ง เตอนผมว่า
ให้ระวังตัวไว้ดี มีพวกสันนิบาตเสรี
ชนคนหนึ่งประกบตัวอยู่ และก็มีคน
แปลกหน้าเข้าไปตามหาผมที่บ้าน ผม
ก็ไม่อยู่ คนที่บ้านบอกว่า สองคนนั้น
นำเสียงฟังได้ว่า เป็นชาวกรุงเทพฯ”

กรรมกรคนสำคัญทั้งสองของ
สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ รวมกันขแรง
แก่ ‘จตุรัส’ ว่า “สมาชิกสหพันธ์ ฯ
ในขณะนี้มี ๔๑ จังหวัดในทุกภาคของ
ประเทศ เราจัดเป็นสหพันธ์ ฯ ระดับ
ประเทศ แล้วที่ระดับภาค ระดับ
จังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล
และระดับหมู่บ้าน กรรมการสหพันธ์
ระดับจังหวัดมีหน้าที่ ต้องคอยประ
สานงานกับเจ้าหน้าที่ กกส. ของ
สำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีคำสั่งจาก
นายก ฯ สมัยนายก ฯ สัญญาประกาศ
แต่งตั้งด้วย ... เราดำเนินงานร้อง
ขอให้รัฐบาลจัดสรรที่ดินทำกินของ
ชาวนาชาวไร่ เรียกร้องความเป็น
ธรรมต่าง ๆ ให้ชาวนาชาวไร่ ...

“หากรัฐบาลไม่ปล่อยตัวพวก
เราในครั้งน และให้ความคุ้มครอง
ความปลอดภัยแก่พวกผมไม่ได้พวก
ผมก็ต้องพึ่งตัวเอง ต้องปกป้องตัว
เองและโต้ตอบบ้าง ผมไม่เสียดาย
ชีวิต หากชีวิตหนึ่งของผมแลกกับ
สักชีวิตหนึ่ง แต่หากผมต้องตายลง
เปล่า ๆ ผมก็เสียดายชีวิตผมเหมือน
จตุรัส ๑๖

กัน” นายพุ่มกล่าวก่อนจากไปเพื่อ
แถลงข่าวกับสื่อมวลชนบนตึก อมร.
หากจะมองทางเดินของการต่อสู้
ในเกมการเมืองระหว่างฝ่ายผู้ประท้วง
กับฝ่ายรัฐบาลในครั้งน จะเห็นได้ว่า
องค์กรหลักที่ดำเนินการชุมนุมเพื่อ
ประท้วงการจับกุมชาวนา นักศึกษา
ที่จังหวัดลำพูน และการล่าสังหาร
ชาวนาทั่วประเทศในครั้งนมีอยู่ ๔
องค์กร นอกจากศูนย์กลางนิสิตนัก
ศึกษาแห่งประเทศไทย และสหพันธ์

ชาชน และสองให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับ
กุมโดยไม่มีเงื่อนไข
แต่ต่อมา ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม
อันนับเป็นวันที่ ๑๐ ของการชุมนุม
ประท้วงที่ธรรมศาสตร์ หลังจากที
ฝ่ายรัฐบาลแสดงฝีมือว่าจับผู้ต้องสง
สัยว่าฆ่านายอินตาได้ภายใน ๑๐ วัน
ท่ามกลางความคลางแคลงของฝักคน
ว่า ‘ทำไมมันจับได้เร็วนัก’ และนายกร
รัฐมนตรีได้ประกาศว่า จะพยายาม
จัดกำลังตำรวจไปให้ความคุ้มครอง

การชุมนุมประท้วงคำสั่งจับชาวนานักศึกษาที่ธรรมศาสตร์

ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยก็มี
แนวร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ
และศูนย์กลางประสานงานกรรมกร ผู้
ประท้วงทั้ง ๔ กลุ่มนี้ได้ประกาศข้อ
เรียกร้องแข่งกราวต่อรัฐบาล ในระยะ
แรกทีเกิดเหตุสองประการ คือ หนึ่ง
ให้จับกุมฆาตกรผู้ล่าสังหารและประ
กันสวัสดิภาพแก่ชีวิตชาวนาและประ

แก่ผู้นำชาวนา ข้อเรียกร้องขององค์
กรทั้ง ๔ ก็ลดระดับความแข่งกร่าวลง
บ้าง เหลือเพียงว่า

“ให้รัฐบาลปล่อยตัวผู้ต้องทาง
หมดเสียก่อน หากรัฐบาลเห็นว่ายังมี
ประเด็นเพียงพอที่จะติดใจดำเนิกรค
อาญากับบุคคลทั้ง ๕ โดยสุจริตใจ
แล้ว ก็ให้ทำตามขั้นตอนของกฎหมาย

เขียนคดีปกครองมา”

ผู้ปฏิบัติงานในแกนกลางคน
หนึ่งของกลุ่มผู้ประท้วง แจงกับ
‘จตุรัส’ ว่า เหตุที่ฝ่ายผู้ประท้วงเสนอ
ขอเรียกร้องใหม่เช่นนั้น ก็เพราะ
“พวกเราเหตุผลพอ และเคารพ
กฎหมายด้วยเช่นกัน หากคนทั้ง ๕
ถูกจับอย่างปกติกฎหมาย เราจะไม่ได้
โต้แย้งเลย แต่เห็นกันได้ชัดๆ ว่า
การดำเนินการจับกุมครั้งนั้น ไม่ใช่
คดีอาญาธรรมดา เป็นการจับทาง
การเมือง คุณดูในข้อหาทางอัยการ
ฟ้องซิ มีว่า ‘... ก่อการจลาจล
ของประชาชนให้วุ่นวายเมิดกฎหมาย
แผ่นดิน...’ และการดำเนินการส่ง
ฟ้อง ทำสำนวนคดีอะไร ก็รวดเร็ว
เป็นพิเศษ เหมือนมีการเตรียม
ไว้อย่างดีแล้ว ไม่เคยปรากฏเลยว่า
มีคดีไหนที่อัยการสรุปสำนวนส่งฟ้อง
ได้ภายในวันเดียวเหมือนคดีนั้น
แหละเราจึงไม่เชื่อว่า คดีนี้เป็นคดี
อาญาธรรมดา ถ้ารัฐบาลเห็นว่า
เช่นนั้น ก็ขอให้ดำเนินการให้ยุติ
ธรรมกว่านั้น ปล่อยออกมาก่อน แล้ว
ค่อยจับไปตามขั้นตอน เดินเรื่องให้
กระจ่างชัดแก่ประชาชน”

ฝ่ายรัฐบาลที่แสดงท่าทีที่แข็ง
กราวเช่นกันในตอนต้นว่า “เรื่อง
ที่ฟ้องศาลไปแล้ว ผมยังทำอะไร
ไม่ได้... ถึงจะส่งไปให้อัยการ
ฟ้อง เขาอาจทวนคำสงขนามาว่า เป็น
คำสั่งที่ไม่ชอบก็ได้” เป็นเสียงของ
ท่านนายกฯ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ที่พูดไป
ทั่วประเทศทาง ท.ว. และวิทยุ เมื่อ
เมื่อวันที่ ๘

แต่หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย
ประจำวันที่ ๑๓-๑๔ สิงหาคม ก็ได้
ขุดค้นคำสั่งของนายกรัฐมนตรี และ
ปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเรื่อง
การยินยอมให้ประชาชนที่ได้อำนาจ
อยู่ในที่ป่าสงวนได้ทำกิน โดยไม่มี
ความผิด และให้อัยการแผ่นดินที่ได้

นักศึกษาประชาชนที่บริเวณท่าแพ เชียงใหม่

ฟ้องร้องราษฎรในคดีเหล่านี้ ตอน
ฟ้องเสีย การแถลงของชนมาเป็น
การยื่นแก้รัฐบาลว่า ทว่ารัฐบาลไม่
มีสิทธิสั่งอัยการถอนฟ้องนั้น... จริง
หรือเปล่า

“ถอนฟ้องได้” เสียงจากนักการ
เมือง นายกสภมทนายความ และ
อาจารย์มหาวิทยาลัย โดยให้เหตุผล
ทั้งในแง่กฎหมายว่า การถอนฟ้อง
จะทำได้ถ้าหลักฐานอ่อน ส่วนในแง่
การเมืองก็ว่า ในเมื่อเป็นที่ประจักษ์
ชัดว่า เป็นความต้องการเรียกร้อง
ของประชาชนจำนวนมากที่เห็นว่า
คดีนี้เป็นที่น่าสงสัยเจตนาในการจับ
กุม ก็สมควรที่รัฐบาลจะถอนฟ้อง
เสีย

“ครับ น่าสงสัยเจตนาของผู้จับ
กุมว่าเป็นไปเพื่อกฎหมายจริง
หรือเปล่า ถ้าเพื่อกฎหมายจริง
ก็ควรทำอย่างยุติธรรม เจ้าของเหมือง
ทำผิดกฎหมายเหมืองแร่ เจ้าหน้า
ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
ทำไมไม่ถูกดำเนินคดีด้วย” นายชา
ญ แก้วชูไส ทนายความและรองเลขา
ธิการพรรคแนวร่วมสังคมนิยมให้
ความเห็น

ทั้งๆ ที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

ได้ยืนยันมาตลอดว่า จะไม่มีการ
ถอนฟ้อง แต่แล้วอัยการจังหวัด
ลำพูนกลับขอถอนฟ้องในวันที่ ๑๔
สิงหาคม นเอง ท่ามกลางความ
ประหลาดใจของหลายฝ่าย รวมทั้ง
ผู้นำนักศึกษาด้วย

“รัฐบาลพิจารณาถึงการหาทาง
ออกสำหรับกรณีอยู่ ๓ ทางด้วยกัน”
ผู้ใกล้ชิด ‘วงใน’ ของรัฐบาลคน
หนึ่งกล่าว “วิธีแรกปล่อยให้ศาล
พิจารณาคัดตามกระบวนการยุติธรรม
ซึ่งไม่แน่ว่าศาลจะส่งปล่อยผู้ต้องหา
วิธีที่สอง ให้อัยการถอนฟ้อง และ
วิธีที่สาม คุณเกล้า นรปติ จะเสนอ
พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมผู้ต้องหา
ทั้งเก้าต่อสภาผู้แทนราษฎร...”

ฝ่ายผู้นำนักศึกษายืนยันที่จะให้
มีการถอนฟ้อง ส่วนการเสนอพระ
ราชบัญญัตินิรโทษกรรมนั้น ทาง
ฝ่ายผู้นำนักศึกษาไม่ยอมเล่นด้วย
เพราะเท่ากับยอมรับว่า บุคคลทั้งเก้า
กระทำผิดโดยมิได้ผ่านการตัดสินของ
ศาลเลย ขอเสนอตามวิธีที่สามจึงถูก
เก็บพับไว้ ทั้งๆ ที่มิใช่ปรากฏใน
หน้าหนังสือพิมพ์ว่า พรรคแนวร่วม
สังคมนิยมมีมติที่จะเสนอพระราช
บัญญัตินิรโทษกรรม แต่ก็ได้มี

ปล่อยขบวนการนักศึกษา ๕ คน

ความคับหน้าในเรื่องนี้แต่ประการใด
ไม่

“คุณคึกฤทธิ์เองก็ปวดศีรษะเวียน
เกล้าแถวกับเรื่องไม่น้อย แต่ที่มี
ที่ทำไมสนใจการเรียกร้องของประชา
ชนและนักศึกษาในกรณีนี้ ก็เพราะ
หนักอกหนักใจเรื่องอันมากกว่า คุณ
ก็รู้ว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำทาง
ทหารและตำรวจในเดือนตุลาคมนี้
พร้อม ๆ กันหลายตำแหน่ง เท่าที่ผม
ทราบ อย่างน้อยที่สุดมีผู้นำฝ่ายทหาร
อยู่สามก๊ก ที่แย้งกันเป็นผู้บัญชาการ
กองทัพบก และมีผู้นำตำรวจอยู่สาม
ก๊ก ที่แย้งกันเป็นอธิบดีกรมตำรวจ
คุณก็จะเรียกเหตุการณ์ในตอนนั้นว่า
การเมืองยุคสามก๊กของสารขันธ์นคร
ก็คงได้...” ผู้สันตติกรรมคนหนึ่ง
กล่าว

“พรรคการเมืองต่าง ๆ พยายาม
บดขยี้คึกฤทธิ์ และคึกฤทธิ์เองก็
สารภาพต่อประชาชนในรายการโทร
ทัศน์เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคมว่า ไม่
สามารถควบคุมกลไกการทำงานของ
ระบบราชการได้ หน่วยราชการหลาย
หน่วยต่างจัดการงานนอกสั่ง ที่นำ
จตุรัส ๑๔

กลัวเห็นจะเป็นศูนย์ปราบปรามอาช
ญากรรมของกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
เป็นที่รวบรวมบรรดาสมนุของพระราช
ประกาศ-ถนอม และทั้ง ๆ ที่นายก
รัฐมนตรีได้ให้คำมั่นสัญญาแก่ประ
ชาชนว่า จะคุ้มครองสวัสดิภาพของ
ผู้นำชาวไร่ชาวนาผู้เรียกร้องขอความ
เป็นธรรม แต่การล่าสังหารชาวนา
ก็ยังมุดต่อไป ทั้ง ๆ ที่คึกฤทธิ์เพิ่ง
ให้สัญญาประชาคมอยู่หยก ๆ...”

“คุณสังเกตหรือเปล่าว่า ในราย
การโทรทัศน์เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม
คึกฤทธิ์บอกแก่ประชาชนเป็นครั้ง
แรกว่า ฝ่ายขวามขบวนการล่าสังหาร
ฝ่ายซ้าย ทำไมคึกฤทธิ์จึงพูดเช่น
นั้น หนังสือคึกฤทธิ์อาจต้องการ
‘ปราบ’ ฝ่ายขวาว่า ‘อริวาลอกำลัง
ทำอะไรอยู่’ และบอกใบ้แก่นัก
ศึกษาว่า ‘อริไม่ใช่พวกนี้’ สอง คุณ
คึกฤทธิ์อาจต้องการ ‘บอกใบ้’ ให้นัก
ศึกษาเบนเป้าการโจมตี...” ผู้สันตติ
กรรมกล่าว

ผู้นำฝ่ายทหารบางกลุ่มพยายาม
“ดับแสง” พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะ
นันท์ มิให้โง่หัวขึ้นมาเป็นผู้บัญชา
การทหารบก ด้วยการ “ขุดคุ้ย” การ

ฉ้อราษฎร์บังหลวงในกรณีไทยการ์ด
บางกลุ่มพยายาม “เตะโด่ง” พลเอก
ประจวบ สุนทรากร และพลโทวิฑู
ระสวัสดิ์ ไปอยู่กรมตำรวจ แต่ตำรวจ
อาชพเองต้องการอธิบดีกรมตำรวจที่
เป็น “ลูกหม้อ” ของตนเอง แต่ “ลูก
หม้อ” กรมตำรวจก็มีหลายฝักหลาย
ฝ่าย ผู้หมิ่นท้าวว่าจะได้เป็นอธิบดีกรม
ตำรวจ ตามความคาดหมาย อาจจะ
เป็นพลโทศรีสุข มหิทธิเทพ พลโท
ชมพล โลหะชาละ และพลโทมนต์ชัย
พันธุ์คงชน

ความขัดแย้งในหมู่นำทางทหาร
และตำรวจ ซึ่งมีผลทำให้เกิดความ
ตึงเครียดในกลุ่มสหพรรค จะเห็นได้
จากคำตอบของนายกรัฏมนตร์ที่มุดต่อ
ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
ไทย ความตอนหนึ่งว่า

“... เรื่องการจับกุมนักศึกษา
และชาวนาที่จังหวัดลำพูนนั้น นายกร
รัฐมนตรีมีความเห็นพ้องกับนิสิต
นักศึกษา และกำลังดำเนินการเพื่อให้
เป็นไปตามความประสงค์ร่วมกันอยู่
แล้ว คิดว่าจะเรียบร้อยในวันสองวัน
นี้เอง ใครขอแรงนิสิตนักศึกษาให้เร่งรีบเรื่อง
เพียงแค่นี้ในระยะวันสองวันนั้น คือมีการขุม
นมประท้วงอยู่แต่ไหน ก็ขอให้อยู่แค่นั้น อย่า
เพิ่มให้มากขึ้น เพราะจะเป็นการเข้าใจคิด
จากคนนอกกลุ่มหนึ่ง เป็นการเพิ่มอุปสรรคให้
แก่นายกรัฏมนตร์...”

“นี่อาจเป็นครั้งแรกที่นายกรั
ฏมนตร์แสดงความหวาดกลัวพลังของ
นักศึกษาต่อมหาชนและขอความร่วมมือ
และเห็นใจจากขบวนการนักศึกษา
ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อน ที่เป็นเช่น
นี้อาจเป็นเพราะคึกฤทธิ์ตำหนกคิดว่า
ตนไม่มีฐานกำลังอำนาจ ฐานกำลัง
อำนาจล้วนอยู่ที่พรรคชาติไทยและ
พรรคธรรมสังคม และคึกฤทธิ์คง
ไม่ต้องการทำศึกหลายด้าน ลำพังแต่
การพัดกันข้างใน ก็ทำความหนักอก
หนักใจมากพออยู่แล้ว...” ผู้สันตติ
กรรมกล่าวในที่สุด

ข้อเรียกร้องของฮานอยต่อไทย

วิทยสถานอบได้เสนอบทวิจารณ์เรื่อง 'รัฐบาลไทยควรตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของประชาชนของเราด้วยดี' เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๘ ว่าเป็นว่า

เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม สกนรัฐมนตรีต่างประเทศของรัฐบาลเฉพาะกาลเวียดนามใต้ ได้ยื่นบันทึกถึงรัฐบาลไทย ขอร้องให้รัฐบาลไทยสำรวจจำนวนเครื่องบิน เรือรบ และทรัพย์สินอื่น ๆ ของเวียดนาม ทรัพย์สินเหล่านี้ซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทยเสียใหม่ ทั้งนี้เพราะว่ารายการทรัพย์สินที่รัฐบาลไทยแสดงแก่ตัวแทนของรัฐบาลเฉพาะกาลเวียดนามใต้นั้นไม่สมบูรณ์ และจำนวนเครื่องบิน เรือรบ ก็น้อยกว่าจำนวนที่รัฐบาลไทยยึดครองไว้

ในบันทึกฉบับนั้นเน้นว่า เครื่องบิน เรือรบ และทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นสมบัติของประชาชนเวียดนามใต้ และรัฐบาลเฉพาะกาลเวียดนามใต้มีสิทธิและความรับผิดชอบที่จะขอคืน

ในบันทึกฉบับนั้นยังเน้นอีกว่าการตกลงใจของรัฐบาลไทยที่จะคืนทรัพย์สินสมบัติดังกล่าวให้แก่ประชาชนเวียดนามใต้ ย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นว่ารัฐบาลไทยเคารพในอธิปไตยของเวียดนามใต้ และจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนของประเทศทั้งสองอีกด้วย

เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ที่ผ่านมามีรัฐมนตรีต่างประเทศของเวียดนามเหนือได้กล่าวสนับสนุนทำอัน

ถูกต้องของรัฐบาลเฉพาะกาลเวียดนามใต้

ประชาชนเวียดนามใต้กำลังรอคอยการตอบสนองอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลไทยในเรื่องนี้

อย่างไรก็ดี รายงานข่าวของสำนักข่าวยูพีโอ. ของสหรัฐฯเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคมแจ้งว่า ปฏิกริยาอันแรกของรัฐบาลไทยต่อเรื่องนี้ไม่ค่อยเป็นมิตรนัก

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยได้ให้สัมภาษณ์แก่นักข่าวในกรุงเทพฯว่า 'เราไม่รู้ว่าเครื่องบินและเรือรบเหล่านั้นเป็นของใคร ประเทศไทยไม่รู้จักปัญหาได้อย่างไร' และเขายังกล่าวต่อไปว่า ความบกพร่องในการสำรวจจำนวนเครื่องบินและเรือรบที่รัฐบาลหุ่นซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทยนั้น มิใช่ความผิดของประเทศไทย

การให้เหตุผลของพลตรีชาติชาย นับว่าประหลาดมาก เพราะประการแรกประชาชนเวียดนามใต้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยคืนเครื่องบิน เรือรบ และทรัพย์สินอื่นๆของสหรัฐอเมริกาที่มียุติตามฐานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย แต่เขาเรียกร้องให้ส่งคืนเฉพาะเครื่องบินและเรือรบที่รัฐบาลหุ่นซึ่งอพยพเข้ามาไปในประเทศไทยเท่านั้น เพราะสิ่งของเหล่านั้นเป็นสมบัติของประชาชนเวียดนาม มิใช่สมบัติของสหรัฐอเมริกา

ฉะนั้น จึงไม่มีเหตุผลใดๆที่รัฐบาลไทยจะต้องร้อและลังเลใจ ทั้งในแง่ความเป็นจริงที่ปฏิเสธมิได้ และในแง่กฎหมาย เรื่องนี้ชัดแจ้งยิ่งกว่าอะไรเสียอีก

ลักษณะการลังเลใจและความกำกวมของฝ่ายรัฐบาลไทย ย่อมแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลไทยยังไม่ละทิ้งนโยบายเก่าของรัฐบาลทหารฟาสซิสต์ ซึ่งสมรู้ร่วมคิดกับสหรัฐอเมริกา ทำการต่อต้านประเทศเพื่อนบ้าน และยังคงแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไทยยังมีได้เริ่มมีความจริงจังในการดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังที่เคยกล่าวอ้างไว้หลายครั้งแล้ว

การกระทำของรัฐบาลมีอยู่หลายประการ เป็นต้นว่า การร่วมมือกันซ้อมรบระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาในอ่าวไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ และความพยายามของไทยที่จะรักษาสงคราม (ทางทหาร) ซึ่งได้เอาไว้ องค์การที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ และมีคนไทยดำรงตำแหน่งเลขาธิการ

นอกจากนี้ยังมีโครงการร่วมมือกันระหว่างกับสหรัฐอเมริกาในการก่อสร้างสถานีเรดาร์ขนาดมหึมาบนดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางทหาร และหน่วยข่าวกรอง ทำการต่อต้านประชาชนในเอเชียอาคเนย์ และในประเทศไทยเองด้วย และการที่ประเทศไทยใช้เงินดอลลาร์ของสหรัฐอเมริกาเป็นค่าที่พักอาศัยและค่าเลี้ยงดูแก่พวกปฏิกริยาที่หลบหนีออกจากประเทศต่างๆ ในอินโดจีน

การกระทำเหล่านั้นเป็นการขัดแย้งกับความปรารถนาของประชาชนไทยที่ต้องการจะเป็นมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประชาชนของเราหวังว่ารัฐบาลไทยจะตอบสนองต่อข้อเรียกร้องที่ขอขรรมของรัฐบาลเฉพาะกาลเวียดนามใต้เป็นอย่างดี □

แมวน้ำ ซีไอเอ.

หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ ฉบับวันที่ ๑๑ สก. รายงานว่า สหรัฐฯ จะส่งหน่วยคอมแมนโด ชื่อ 'แมวน้ำ' ไปประจำในสถานทูตสหรัฐฯ ที่อยู่ในเขตที่มีการก่อการร้าย หน่วยแมวน้ำนั้นชอบเขตการปฏิบัติงานทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ มีสมาชิก ๒,๕๐๐ คน ส่วนใหญ่มาจากทหารผ่านศึกเวียดนามนั่นเอง

นิวยอร์กไทม์รายงานต่อไปว่า หน่วยนั้นน่าจะมีความสัมพันธ์กับซีไอเอ. ซึ่งมักจะไปประจำในสถานทูตสหรัฐฯ ในประเทศต่าง ๆ ภายใต้งานฉากของผู้ช่วยทูตทางด้านวัฒนธรรม หรือการค้า หน้าที่ของแมวน้ำก็คือ คอยเฝ้าดูการกระทำของพวกกองโจรและพวกนักปฏิวัติ นอกจากนี้ยังทำงานเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลในประเทศที่เข้าไปประจำอยู่ โดย

เฉพาะงานทางด้านปราบปรามผู้ก่อการร้ายทั้งนักเพอบองกันทรัพย์ สันและชีวิตของชาวอเมริกันด้วย

'แมวน้ำ' เป็นทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านต่อต้านการก่อการร้าย และชำนาญด้านปฏิบัติการ 'ตีแล้วหนี' และลักพาตัวทางทหารและการเมืองจากฝ่ายศัตรูอีกด้วย ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ของหน่วย 'แมวน้ำ' ประมาณ ๑๕ ถึง ๘๐ คน กำลังฝึกภาษาและศึกษาภาวะทางการเมืองของประเทศที่จะถูกส่งตัวไปประจำอยู่

เจ้าสัวกลับเขมร

รายงานข่าวจากปารีสแจ้งว่า สัวหนุจะกลับเขมรแน่ ที่ยังไม่กลับก็ด้วยเหตุผลสองประการ คือ กรุงพนมเปญยังคงอยู่ในภาวะสงคราม และแม้ว่ารัฐบาลลอนดอนจะล้มไปแล้ว แต่การรักษาความปลอดภัยยังคงต้องมียุติต่อไป

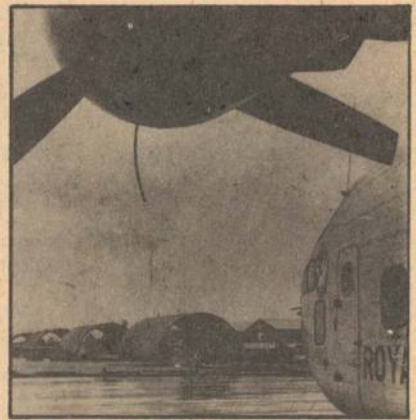
มีเหตุการณ์หลายอย่างที่แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ในเขมรดีขึ้นแล้ว อย่างเช่น เลขานุการพรรคกรรมกร เวียดนามไปเยือนเขมรเมื่อเร็ว ๆ นี้ และการที่เจ้าสัวหนุยืนยันว่าจะเป็นผู้นำของเขมรอยู่ นอกจากนั้น นาย

เจิว สัมพันธ์ยังยอมรับอย่างเป็นทางการอีกด้วย ไม่มีปัญหาอะไรทางด้านราชบัลลังก์เขมร

จึงพอสรุปได้ว่า ทางได้เปิดกว้างสำหรับเจ้าสัวหนุจะกลับเขมรแล้ว

เมื่อวันที่ ๓๐ กค. สกน ได้มีสารแจกแก่ผู้สื่อข่าวในกรุงบังกก ขนต้นด้วยข้อความว่า 'สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ และตามด้วยคำกล่าวที่ว่า "ขอประทานอนุญาตในวาระส่งความปรารถนาดีไปยังสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ ด้วย" ภายหลังฉบับนั้นลงชื่อ 'เจิว สัมพันธ์'

ฐานทัพสหรัฐฯ ที่โอกินาวา

มีการเปิดเผยในญี่ปุ่นเมื่อวันที่ ๑๐ สก. ว่า หน่วยนาวิกโยธินสหรัฐฯ ที่ตั้งอยู่ตรงข้ามกับบริเวณงานการแสดงสินค้ามหาสมุทรนานาชาติทางตอนเหนือของเกาะโอกินาวา มีการฝึกยกพลขึ้นบกและยิงปืนต่อต้านรถถัง

ขณะนั้นทหารสหรัฐฯ ประมาณ ๓,๘๐๐ คน ประจำอยู่ในฐาน ๕๕ แห่ง ของเกาะโอกินาวา ซึ่งเตรียมไว้สำหรับยุทธศาสตร์ในเกาหลีใต้ สหรัฐฯ ท้มเงินประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านดอลลาร์ในการสร้างโรงเก็บเครื่องบิน โรงภาพยนตร์ สระว่ายน้ำ และโรงเก็บพัสดุ ที่ฐานทัพคาเดนา ชาวเกาะโอกินาวาสงสัยกันว่าจะมีอาวุธนิวเคลียร์เก็บอยู่ที่นั่นด้วย

เกียบส่งเตรียมพร้อม

กองทัพเรือเวียดนามเหนือยังคงอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมเพื่อ "บดขยี้เครื่องบินของศัตรู ที่เขามารุกราน" ตามคำสั่งของ นายพลโงเวียน เกียบ จากรายงานข่าวฮองกงเมื่อวันที่ ๑๑ สก. น

ข่าวกล่าวต่อไปว่า นายพลเกษม แดงว่าแม่ประชาชาติจะเข้ามาถึงจุดที่ได้อิสระเสรีภาพอย่างสมบูรณ์แล้ว แต่ภารกิจของกองทัพเรือยังคงหนักอยู่ เพราะว่าเวียดนามมีชายฝั่งยาว และมีดินแดนกว้างขวางทั้งในน้ำและไหล่ทวีป รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติมากมายอีกด้วย □

น้ำมันเวียดนามใต้

รัฐบาลปฏิวัติเวียดนามใต้แถลงเมื่อวันที่ ๑๓ ส.ค. ว่า กำลังเตรียมเปิดการเจรจาเรื่องน้ำมันชายฝั่งกับต่างชาติและบริษัทน้ำมัน ซึ่งรวมไปถึงบริษัทที่เคียดำเนินการในเวียดนามใต้อีกด้วย

ในแถลงแจ้งว่า ข้อตกลงต่างๆ ที่ทำกันไว้ในสมัยรัฐบาลเทวอนันต์ว่า "ผิดกฎหมายและโมฆะ" เวียดนามใต้จะดำเนินการสำรวจและการขุดค้นน้ำมันต่อไป และเตรียมที่จะเจรจา "บนพื้นฐานของการเคารพในเอกราชและอธิปไตยของประชาชนเวียดนามใต้ และความเท่าเทียมกันในผลประโยชน์ของประเทศหรือบริษัทที่สนใจ" □

ข่าววิทยุอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียทำสัญญากับบริษัทฮาร์วิสเพื่อสร้างระบบวิทยุทั่วประเทศ ข่าววิทยุนี้จะครอบคลุมหมู่เกาะทั้ง ๓,๐๐๐ เกาะของอินโดนีเซีย โดยบริษัทฮาร์วิสจะเป็นผู้ตั้งเสา และเครื่องมือถ่ายทอด ๓๖ แห่ง การดำเนินงานจะเริ่มปลายปีนี้ และการกระจายเสียงจะเริ่มปี ๒๕๑๕

เกาหลีเหนือ

ข่าวจากสมาคมชาวเกาหลีในญี่ปุ่นแจ้งเมื่อต้นเดือนนี้ว่า นายคิมจองอิล ผู้เป็นบุตรประธานาธิบดีคิมอิลซุง ซึ่งมีอายุเพียงประมาณ ๓๕ ปี กำลังฟังขลุ่ยสูงในรัฐบาลของเกาหลีเหนือ และคาดกันว่าจะมีการแต่งตั้งเป็นทางการในวันฉลองครบรอบ ๓๐ ปี ของพรรคในเดือนตุลาคมนี้ หรือในวันประชุมใหญ่ครั้งที่หกของพรรคซึ่งจะตามมา

ชาวเกาหลีในญี่ปุ่นที่เพิ่งกลับจากการไปเยือนเกาหลีเหนือได้แล้ว ได้เห็นรูปของคิมจองอิล แขนงไว้อีกบุรูปของประธานาธิบดีคิมอิลซุงในบ้านทุกๆ หลังแล้ว □

ลาว

เจ้าสุวรมณีนายกรัฐมนตรีและเจ้าสุภานุวงศ์ผู้เป็นประธานสภาการเมืองแห่งชาติ ได้มาถึงกรุงเวียงจันทน์ เมื่อวันที่ ๑๒ ส.ค. แล้ว หลังจากเจ้าสุวรมณีนายกรัฐมนตรีได้พักผ่อนตามคำสั่งของแพทย์อยู่ในหลวงพระบางเป็นเวลา ๑๒ วัน

การมาเวียงจันทน์ของเจ้าลาวทั้งสองคาดว่า จะมีการเจรจาทางการเมืองเรื่องอนาคตของลาวด้วย □

เพื่อนา

ความสัมพันธ์ ของนโยบาย ต่างประเทศไทย

... สถานการณ์ในเมืองไทย ในช่วงนี้สัมพันธ์แนบแน่นพอเพียงทีเดียว และยังสัมพันธ์กันเมื่อสหภาพโซเวียตรัสเซียกำลังเร่งรีบทำข้อตกลงด้านวัฒนธรรม การตกลงครั้งนี้จะเป็นการขยายบทบาทของรัสเซียในประเทศไทยที่มีมากอยู่แล้วให้มากขึ้นไปอีก

เจ้าหน้าที่ประจำสถานทูตรัสเซียในกรุงเทพฯ จำนวน ๒๐ คนนั้น ประมาณครึ่งหนึ่งสงสัยกันว่าจะเป็นสมาชิกขององค์การเคบี. และสงสัยกันต่อไปอีกว่าสมาชิกขององค์การเคบี. เหล่านี้เป็นผู้สนับสนุนนักศึกษาและกรรมกรฝ่ายซ้ายบางคน

มีผู้วิจารณ์ถึงการดำเนินการทางการทูตที่ไม่ค่อยจะรอบคอบของไทยบางคน (รวมทั้งคนอเมริกัน) ที่ใช้วิธีเล่นเกม 'หมุ่ไปโก๋มา' กับตัวแทนของประเทศคอมมิวนิสต์ด้วยความรอบคอบกว่านั้น แทนที่จะเร่งรีบอย่างสัมพันธ์กลมมันไปปรองดองกับเขา

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนดูเหมือนจะกำลังนำหน้าประเทศอื่นๆ อยู่ในขณะนี้ ตอนนรัฐบาลปักกิ่งก็ได้ตั้งเอมาเลเซี่ยและฟิลิปปินส์ มาเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับตนได้สำเร็จ ประเทศไทยก็ตามติดมาได้ๆ กัน ซึ่งนั่นก็หมายความว่าปักกิ่งประสบความสำเร็จในการผูกมิตรกับประเทศที่ไม่เป็นคอมมิวนิสต์ถึงสามประเทศจากจำนวนห้าประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน

เชื่อกันว่าประเทศสมาชิกอา

อาเซียน : มาด้วยกัน แต่ไม่ไปด้วยกัน

เช่นประเทศที่สี่ที่จะผูกมิตรกับจีน ก็คือสิงคโปร์ และประเทศถัดไปซึ่งอาจจะไม่รวดเร็วทันเห็นจะได้แก่อินโดนีเซีย แม้ว่าอินโดนีเซียยังไม่ล้มเหตุการณ์รัฐประหารของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในปี ๒๕๐๘ ก็ตาม

ถึงทางบักกงจะอ้างว่าหยุดสนับสนุนขบวนการคอมมิวนิสต์ในประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ที่ตนมีความสัมพันธ์ทางการทูต แต่ก็ไม่มีใครเชื่อว่าจีนจะหยุดการสนับสนุนของขบวนการทหารป่าทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะขบวนการทหารป่าในเมืองไทย

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจัดองค์การในลักษณะทหารป่าซึ่งรู้จักกันในชอกองทัพปลดแอกประชาชนชาวไทย มีสมาชิกถึง ๘๕,๐๐๐ คน ประมาณกันว่าจำนวน ๓๐,๐๐๐ คนอยู่ตามบนดอย ซึ่งมีชาวเขาเผ่าต่างๆอาศัยอยู่ และอีก ๓๐,๐๐๐ คนอยู่ทางภาคอีสาน ส่วนอีกหนึ่งหมื่นห้าพันคนกระจายอยู่แถวจังหวัดภาคกลางก่อนไปทางเหนือ และนอกจากนี้ยังมีกระจัดกระจายอยู่ตามแนวพรมแดนพม่า เขมรและมาเลเซีย

ผู้นำอนุญการส่วนมากไม่เชื่อว่าขบวนการจะรวมตัวกันได้ในอนาคตอันใกล้ แต่ขบวนการก็เพิ่มความเข้มแรงแรงขมมากตลอดระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละสิบถึงร้อยละสิบห้าต่อปี อีกทั้งการช่วยเหลือจากเวียดนามเหนือและประเทศลาวก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

โรเบิร์ต ซาปเลน
นสพ. นิวออร์ลีนส์
สหรัฐอเมริกา ๑๔ ก.ค. ๒๕๑๔

ฟิลิปปินส์นั้นว่ากันว่าเป็นเพื่อนของคนไทยในสมาคมอาเซียน และหลักการหนึ่งของสมาคมอาเซียนตามทางการไทยเข้าใจก็คือ 'มาด้วยกันไปด้วยกัน' โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของประเทศในอินโดจีน แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๓ เดือนนี้ ก็มีการประกาศตามออกมาจากฮานอยและมอสโกว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนามเหนือกับฟิลิปปินส์ได้เบ็ดความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันแล้ว

อันที่จริงฟิลิปปินส์เชื่อว่าจะเพ่งติดต่อกับฮานอย เพราะภายหลังที่กรุงไซ่ง่อนแตกไม่กี่วัน ก็มีข่าวออกมาจากมอสโกว่า ฟิลิปปินส์ได้ติดต่อกับทางการของเวียดนามเหนือมานานแล้ว และกำลังหาทางเบ็ดความสัมพันธ์กันอยู่

เมื่อได้ยินข่าวนั้น ผู้สันตติกรรมโดยทั่วๆ ไปต่างก็คิดว่าอย่างมากประชาชนบิดมารคอสองต้องการหันหน้าสหรัฐฯ หรือเพื่อนประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกันเท่านั้น เพราะแต่ก่อนรอนชะไรฟิลิปปินส์หาเป็นเช่นนั้นไม่ มาบัดนี้ฟิลิปปินส์ถึงกับส่งเอกอัครราชทูตพิเศษออกสติน แมนกัวลา ไปกรุงฮานอย เพื่อพบกับรองรัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามเหนือ เหงียนเค่า ทัด ผู้เป็นบุคคลสำคัญคนที่สองรองจากนายเหงียน ไค ทริน ผู้เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ

ในการลงนามค้าแถลงการณ์ร่วมกันในกรุงฮานอยครั้งนี้ ตัวรัฐมนตรีต่างประเทศและรองนายกรัฐมนตรี

ซึ่งเป็นคนเดียวกัน ได้ร่วมอยู่ในพิธีด้วย

หนังสือพิมพ์หนานดาน ฉบับประจำวันท ๑๑ เดือนนี้ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างฟิลิปปินส์กับเวียดนามเหนือ และเอ่ยมาถึงไทยด้วยว่า "เวียดนามเหนือนี้ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียอาคเนย์ทุกประเทศเช่นเดียวกับที่เวียดนามเหนือติดต่อฟิลิปปินส์ แต่ประเทศไทยได้ทำให้ความสัมพันธ์เช่นนี้ยุ่งยากยิ่ง"

"เวียดนามเหนือได้แสดงความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับไทย แต่รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ไม่ได้ทำตามนโยบายที่ประกาศไว้ว่า จะมั่นนโยบายสันติภาพ รัฐบาลไทยกลับช่วยรัฐบาลสหรัฐฯ ขโมยสมบัติของประชาชนเวียดนาม แล้วก็ไม่ยอมคืนเครื่องบินและเรือของเวียดนามใต้ ซึ่งถูกทหารเวียดนามใต้ที่หนีออกนอกประเทศขนเข้าไปในไทยเมื่อเร็วๆ นี้ เสียด้วย อีกทั้งยังร่วมการซ้อมรบทางเรือกับสหรัฐฯ และยอมให้สหรัฐฯ ใช้เครื่องบินสอดแนมบินออกจากไทยไปสอดแนมในอินโดจีน ไม่แต่ทำ

ฟาม วัน ดง ประธานาธิบดีเวียดนามเหนือ ในกลุ่มชาวเวียดนาม

นี้ ทางประเทศไทยยังยินยอมให้สหรัฐฯ สร้างสถานเรดาร์เพื่อการสอดแนมอีกด้วย รัฐบาลไทยจะต้องยอมรับผลของสถานการณ์ที่น่าเสียใจ”

นอกจากจะพิจารณาถึง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์แล้ว เวียดนามเหนือยังชมเชยฟิลิปปินส์ผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์หนานดาน โดยหวังว่าความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามเหนือกับฟิลิปปินส์นั้นจะดียิ่งๆ ขึ้นไปอีก หากว่าฟิลิปปินส์จะทำตามข้อสัญญาที่ได้มีการลงนามกันในกรุงฮานอยครั้งนั้น หนานดานเอเชียขอไทยเพียงประเทศเดียวในฐานะที่ยังทำตัวเป็นปรปักษ์กับเวียดนามเหนืออยู่

เป็นที่น่าสังเกตว่า ฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน

กับไทยนั้น ได้ให้การต้อนรับนายกรัฐมนตรีไทยเมื่อคราวไปเยือนกรุงมะนิลาเป็นอย่างดี แต่พอนายกรัฐมนตรีไทยคล้อยหลังกลับไปฟิลิปปินส์ก็เบียดความสัมพันธ์ทางการทูตกับเวียดนามเหนือทันที

ความหวังของไทยที่จะใช้อาเซียนกับเวียดนามเหนือ ดูเหมือนว่าจะเลือนลางลงทุกขณะ

สมาชิกอาเซียนอื่น ๆ อย่างเช่นอินโดนีเซีย ก็มีความสัมพันธ์กับเวียดนามเหนือ ถึงกับปรี่น้อมความสัมพันธ์ทางการค้าอยู่ก่อนแล้ว ยกเว้นมาเลเซีย ซึ่งยังไม่มีความสัมพันธ์ต่อประเทศเวียดนามทั้งสอง แต่ก็ได้ประกาศว่าจะทำการรับรองรัฐบาลเวียดนามใต้ในไม่ช้า □

เสียงเล็ดลอดจากร่างกุญ

ตลอดเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมาตกอยู่ภายใต้การปกครองของฝ่ายทหาร ได้เกิดสภาพความยากจนแผ่กระจายไปทั่วประเทศ จนทำให้พม่าตกอยู่ในภาวะความชะงักงัน

แม้กระนั้นฮอလာโฟน รัฐมนตรีต่างประเทศของพม่าและคณะ ก็ได้พยายามดำเนินนโยบายต่างประเทศ

อย่างแข็งขัน โดยนำคณะไปเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ลาว และเกาหลีเหนือเป็นครั้งแรก

ผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองหลายคนกล่าวว่า การที่เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของพม่าเดินทางไปเยือนประเทศดังกล่าวนี้ เป็นการปูพื้นฐานอันสำคัญยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับพม่า

อย่างไรก็ดี สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า (ชื่อเปลี่ยนใหม่เมื่อปีกลาย) ทำให้เกิดการทูตจากประเทศต่างๆ ในยุโรปตะวันออก ซึ่งเรียกตัวเองว่าเป็นประเทศสังคมนิยมต้องอับอายมาก “แม้ว่าเรามีได้ทำอะไรผิดเลยก็ตาม” เอกอัครราชทูตจากประเทศในยุโรปตะวันออกผู้หนึ่งกล่าวแก่พรรคพวกชาวตะวันตกด้วยกันเมื่อเร็ว ๆ นี้

สังคมนิยมพม่าเน้นหมายความว่า ทกแห่งทกมของชีวิตในประเทศพม่า นับตั้งแต่การผลิตทางเศรษฐกิจและการค้า ตลอดจนวิทยาศาสตร์ วรรณคดีและศิลปะ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงของฝ่ายทหาร

บรรดากรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรมยังไม่มีควมสบายใจกับช่องว่างระหว่างค่าจ้างกับอัตราเงินเพื่อ ที่นับวันจะห่างออกจากกันมากขึ้น เงินค่าจ้างแรงงานของกรรมกรโดยเฉลี่ยแล้วตกอยู่ประมาณเดือนละ ๘๐๐ บาท และอัตราค่าวันเคยปรับครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๕๑ แต่อัตราเงินเฟ้อนั้นเพิ่มขึ้นถึงปีละ ๓๐ เปอร์เซ็นต์

จำนวนคนว่างงานก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะทหารเข้าทำหน้าที่แทนพลเรือน ในกิจการต่างๆ เป็นต้นว่างานหนังสือพิมพ์ การทูต การขนส่ง และการศึกษา

วิธีที่ปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำก็คือ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถแต่ละอาชีพให้การอบรมระยะสั้นแก่กลุ่มนายพลหน่วยทหารราบ หรือนายพันในหน่วยรถถัง เพื่อให้รู้งานประเภทต่างๆ เป็นต้นว่างานโรงพยาบาล งานการส่งไม้สักและเพชรพลอยต่าง ๆ ออกต่างประเทศ

หลังจากนั้น บรรดานายพลนายพันเหล่านี้จะทำหน้าที่เสมือนหนึ่ง นายจ้างออกค่อหนึ่ง บัญชีรายชื่อของ

คนที่ถูกไล่ออกจากงาน เพราะขัดคำสั่งแบบทหารนั้นยาวเพื่อยทเดียว และเชื่อกันว่าจะยาวออกเรื่อย ๆ

พม่าได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะพม่าไม่ประสบการณืมาจากอดีต พม่าเกรงว่าเงินจะทำให้ความเป็นกลางอันมั่นคงของตนต้องเปลี่ยนไป

ตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา นักศึกษาได้ทำการประท้วงรัฐบาลมา ๒ ครั้งแล้วทั้งในกรุงย่างกุ้ง และที่มันดะเล เพื่อสนับสนุนในด้านแรงงาน และสวัสดิการของประชาชน

เมื่อเร็วๆ นี้รัฐบาลได้ให้เสถียรมูลค่าประมาณ ๑๖๐ บาท แก่ข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่ากรรมกรจำนวนมากน้อยเท่ากันที่มเงินเดือนพอกินพอใช้ ฉะนั้นรัฐบาลจึงอนุญาตให้ยืมเงินล่วงหน้าได้ 4 เดือนโดยหักเงินเดือนจ่ายคืนให้ทุกเดือน

แพทย์ที่จบใหม่ในพม่า ไม่สามารถจะทำงานในโรงพยาบาลหรือหน่วยงานของรัฐทำได้ เพราะขาดเครื่องไม้เครื่องมือและสิ่งที่เป็นด้วยเหตุนี้พวกแพทย์เหล่านี้จึงอาศัยใบปริญญาของเขามาเป็นเครื่องแสดง เพื่อขอเวชภัณฑ์ต่างๆ ไว้ขายในตลาดมืดแทนที่จะทำงานด้านรักษาพยาบาล

สินค้าในตลาดมืดส่วนใหญ่ไปจากประเทศไทย เป็นต้นว่า สินค้าจำพวกอาหาร เครื่องสุขภัณฑ์ เครื่องเวชภัณฑ์ยาและเครื่องบันทึกเสียง เครื่องอะไหล่รถยนต์และรถจักรยาน ด้วยเหตุนี้อุตสาหกรรมภายในบ้านริมพรมแดนทางฝั่งไทยจึงเพิ่มขนอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะแถบใกล้ๆ แม่สะเรียง ได้มีการผลิตเครื่องบริโภคราคาถูกขายให้แก่ฝ่ายพม่าจำนวนมาก เพื่อที่จะจ่ายเงินให้แก่สินค้าที่ภายหลังทะลักเข้าไปในพม่าอย่างมาก มวยเช่นนี้ กลุ่มผู้ปกครองและสนับสนุน

สภาพชีวิตชาวพม่าที่ย่างกุ้งในสมัยที่เงินจันทโครงอำนาจใหม่ ๆ

สนับสนุนการเงินและการฉ้อโกงขนส่งสินค้าหนักภาษี ถิ่นเอาทรัพย์สินของพม่าข้ามเขตแดนเข้ามาทางฝั่งไทยมากขึ้น ซึ่งเรื่องนทางรัฐบาลทหารของพม่าถือว่าเป็นการทำลายความมั่นคงของรัฐบาลอย่างหนึ่งด้วยวิธีกรเช่นนี้ ทำให้ทรัพยากรจำพวกเพชร พลอย และหยกของพม่าถูกนำมาขาย ในร้านค้าในกรุงเทพฯ ตลอดเวลา และพวกพ่อค้ายาเสพติดทั้งหลายก็อาศัยวิธีการเช่น

นายพลเนวิน ผู้นำของพม่า

เดียวกันนี้ ลำเลียงฝิ่นโดยสะดวกสบาย

เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่เมืองพุกาม เมื่อสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมา อันเป็นผลให้วัดและเจดีย์ชะเวดากองซึ่งมีอายุช่นยาวมากกว่า ๕๐๐ ปี ต้องพังทลาย

บางที่ประชาชนที่นับดีเนวิน อาจเชื่อว่า การปรับปรุงความสัมพันธ์กับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จะช่วยให้การสนับสนุนของจีนที่มีต่อพรรคคอมมิวนิสต์พม่าลดลง และจะทำให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์พม่าลดการสนับสนุนพวกกรรมกรและชาวลาวลงด้วย

มันก็คล้ายๆ กับการเดินทางไปเยือนบักกิงของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นั้นแหละ โดยหวังว่าทางฝ่ายจีนจะลดการสนับสนุนทหารบ่าในไทยลง

การเปิดประตูไปหาเงินจะเป็นสิ่งที่พิสูจน์ถึงความแน่นอนของทิศทางการสังคมนิยมแบบพม่าที่จะบรรลุถึงระบบสังคมนิยมโดยสมบูรณ์ □

ไทย-ลาว: ไทรศัพท์ ลึกลับจากใคร

ในระยะยาวแล้วมันไม่มีประโยชน์
แต่อย่างใดกับไทย”

โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ
อีกคนหนึ่ง กอนายพิรุณ อิศรเสนา
กล่าวว่า “คุณชาติชายไม่อยู่ที่ไร
เกิดเรื่องทุกที่ ท่านนายกฯ คงรับไม่
ไหว เราจะไม่ปิดพรมแดน เพราะ
ไม่อยากมีเรื่อง”

แต่ไม่ว่าทางกระทรวงต่างประเทศ
ไทยจะว่าอย่างไร เรื่องมันก็เกิด
ขึ้นแล้ว และดูเหมือนว่าถ้าทางการ

คุณชาติชายไม่อยู่ที่ไร เกิดเรื่องทุกที่

ตราบนวนวันที่ ‘จตุรัส’ ขนแทน
พิมพ์ (วันที่ ๑๔ เดือน) ทางการลาว
ก็ยังมิได้ปล่อยบุคคลสองคนที่ทาง
การไทยอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่สถาน
ทูตไทย อย่างไรก็ตาม หลังจากที่
เอกอัครราชทูตไทยประจำลาว ได้ถูก
เรียกตัวให้กลับจากเวียงจันทน์เพื่อ
ปรึกษาราชการด่วน ก็ได้ให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๑ เดือน

ส่วนหนึ่งของบทสัมภาษณ์ที่น่า
สนใจเป็นอย่างยิ่ง ก็คือกรณีทาง
ลาวจับนายทหารไทยสองคนเมื่อวันที่
๖ เดือนนั้น ซึ่งผมเชื่อว่าทางการลาว
ได้รับการบอกเล่าจากทางกรุงเทพฯ
ซึ่งแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ของ ‘จตุรัส’
แจ้งว่า อันที่จริงแล้วทางรัฐบาลลาว
มิได้รู้เลยว่าเจ้าหน้าที่ทั้งสองของไทย
นั้นคือใคร แต่อยู่ดี ๆ ก็มีไทรศัพท์
จากกรุงเทพฯ ถึงรัฐบาลลาว บอก
แก่เจ้าหน้าที่รัฐบาลเกี่ยวกับนาย
ทหารไทยทั้งสองอย่างละเอียด ซึ่ง
เท่ากับเป็นการขู่ โพรงให้กระรอก ใน
เมื่อทางการลาวต้องการที่จะ ‘ล้าง
บ้าน’ อยู่แล้ว จึงยอมเป็นของธรรมดา
ที่ลาวจะเขาจับกุมบุคคลทั้งสอง ซึ่ง
เมื่อเขาจับกุม ก็พบบัตรประจำตัวที่
แสดงว่าเป็นคนลาว ในตัวของคนทั้ง
สอง นัยนี้เท่ากับทำให้โอกาสแก่ทาง
ลาวอีกเช่นกันในการที่จะพูดได้ว่า
บุคคลทั้งสองที่ไทยอ้างว่าเป็นผู้ช่วย
ทูตทหารนั้นแท้จริงแล้วเป็นคนลาว

นายนิสสัย เวชชาชีวะ ซึ่งเป็น
เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกระทรวงการต่าง
ประเทศได้กล่าวว่า “ตัวผมเองไม่
อยากให้เกิดเรื่องอย่างนั้น เพราะ

ไทยไม่ระวังตัว สถานการณ์ก็จะ
เหวี่ยงตัวของมันเองเข้าสู่วิกฤต
ระหว่างไทยกับลาว และเมื่อถึงขั้น
นั้น ในความเห็นของเจ้าหน้าที่กระ
ทรวงต่างประเทศไทยแล้วเห็นว่า
“นั่นหมายถึงว่าประเทศที่อยู่ทางอีก
ฝั่งหนึ่งของแม่น้ำโขง จะเป็นศัตรู
กับไทยทั้งหมด และจุดที่เราจะใช้เฝ้า
มองความเคลื่อนไหวทางการเมือง ก็
จะหมดไป”

ปัญหาที่ถกเถียงกันว่าใครเป็น
คนเข่าสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เห็น
จะแบ่งออกเป็นสองฝ่ายด้วยกัน ฝ่าย
หนึ่งนั้นเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะ

คาดกันว่าในไม่ช้าเหตุการณ์เช่น
 ย่อมจะเกิดขึ้น ในเมื่อทางกองบัญชา
 การ ๓๓๓ ของไทย ซึ่งมีหน้าที่
 ปฏิบัติงานในลาว ก็ยังปฏิบัติงานอยู่
 โดยมีคำมั่นว่าได้มีการเปลี่ยนฐาน
 อำนาจในลาวแล้ว ในขณะที่นายพล
 ฝ่ายขวาของลาวทั้งหมดก็หนีออก
 นอกประเทศไปแล้ว และบุคคลเหล่านี
 ต่างก็เคยปฏิบัติงานร่วมกับทางไทย
 มาก่อน

สำหรับความเห็นของเอกฝ่าย
 หนึ่ง เห็นว่าทางฮานอยมีอิทธิพล
 เหนือขบวนการปะเทดลาว และได้
 ยุงให้ลาวกระด้างกระเดื่องต่อไทย
 เพราะถ้าหากไทยกับลาวเข้ากันไม่ได้
 แล้ว ฮานอยก็สามารถจะแผ่อิทธิพล
 ของตนในลาวได้อย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตาม ความเห็นเช่น
 นี้มีหลักฐานน้อยนักที่สามารถชี้ชัดได้
 ว่าสถานการณ์จะเป็นไปอย่างต่าง
 ฝ่ายต่างออกความเห็น หากข่าวจาก
 แหล่งข่าวของเราที่ว่าทางการลาวรู้
 เรื่องการจารกรรมของทหารไทยสอง
 คน โดยได้รับโทรศัพท์ลี้ลับจากกรุง
 เทพฯ นั้นเป็นความจริง เราก็น่าจะ
 วิเคราะห์ได้ว่า บุคคล หรือองค์การ
 ของรัฐบาลประเทศใดที่จะได้ผลประโยชน์
 ในการบอกความลับสุดยอด
 ของกองบัญชาการทหารสูงสุดไทย
 ให้แก่ลาวได้

บุคคลใดหรือองค์การใดหนอ ที่
 มีหลักฐานและรู้เรื่องการปฏิบัติงาน
 ของกองบัญชาการ ๓๓๓ ของไทยที่
 จังหวัดอุดรธานี และรู้ถึงขนาดที่
 ว่านายทหารไทยเหล่านั้นทำอะไร ใช้
 ช้อปปลอมว่าอะไร ทำงานที่ไหน

หน่วยงานลับ. ของรัสเซียหรือ
 ทบอขวานั้นให้กับฝ่ายปะเทดลาว
 เลียบ. เก่งถึงขนาดนั้นเชียวหรือ ถ้า
 เก่งขนาดนั้น ทำไมจึงเปิดโปงเฉพาะ
 นายทหารไทยเพียงสองคนเท่านั้น
 ส่วนคนอื่นๆ ที่เคยปฏิบัติงานในลาว
 มาเป็นเวลานาน ขนาดเปลี่ยนสัญ

พท. เลิศ พงษ์พัทธ์ ในนาม 'บุญ'
 เมื่ออยู่ในลาว ภาพถ่ายที่ตอนเมือง

ชาติเป็นลาวมานานเต็มที่แล้วกลับ
 ไม่เปิดโปงพร้อมกันไปด้วย

อย่างไรก็ตาม จากโทรศัพท์ลี้
 ลับเอง ผลที่เกิดขึ้นอย่างแน่ชัดก็คือ
 ทางไทยต้องตอบโต้ลาว และลาว
 ต้องตอบโต้ไทย ซึ่งก็เท่ากับเป็นการ
 เขย่าสถานการณ์ทั้งสองประเทศอย่าง
 ได้ผล

ประเทศใดหนอที่ได้รับประโยชน์
 จากสถานการณ์เช่นนี้

วงการผู้สันตติกรรมเกี่ยวกับกิจ
 การต่างประเทศ เชอกันว่าการเขย่า
 สถานการณ์เช่นนี้ จะทำให้ฝ่ายไทย
 เสียดขวัญ และเมื่อฝ่ายไทยเสียดขวัญ
 ทางทหารไทยก็อาจจะต้องปรับนโยบาย
 ในเรื่องที่จะให้กำลังรบของสหรัฐฯ
 ออกจากไทยไปทั้งหมดภายในเดือน
 มีนาคม ปีหน้าน

พท. ประเสริฐ ทองผิว ในนาม 'สโท'

ที่น่าสังเกตต่อไปก็คือ อนาคต
 ของสันติภาพและความสัมพันธ์ของ
 ไทยกับประเทศในอินโดจีนนั้น ขึ้น
 อยู่กับว่าทางไทยจะสามารถแสดงให้
 ประเทศในอินโดจีนเห็นว่าตนจะไม่
 ถูกคุกคามจากกองกำลังทหารสหรัฐฯ
 ในไทยได้หรือไม่ หรือทางไทยยังมี
 ท่าทีที่ยังเป็นปรปักษ์กับประเทศใน
 อินโดจีนอยู่

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ในระยะ
 สี่เดือนที่ผ่านมา ได้แสดงให้เห็นว่า
 ทางไทยไม่สามารถมออนาคตของตน
 เองได้ หรือกล่าวอย่างตรงไปตรงมา
 ก็คือ ไม่ต้องการจะเห็นสันติภาพแท้
 จริงเกิดขึ้นในอินโดจีนตามความเห็น
 ของวิฑูรย์ฮานอย และหนังสือพิมพ์
 หนานดานแห่งเวียตนามเหนือ

เหตุการณ์จริง ๆ นั้นเกิดขึ้นมา

คำทอง บลุ่ม ที่ปรึกษาทูลลาว

อย่างไร เราคงจำกันได้ ว่าก่อนที่ไซ่ง่อนแตกหนึ่งวัน (วันที่ ๒๕ เมษายน) นักบินเวียดนามใต้และนักบินสหรัฐฯ ได้นำเครื่องบินรบ และเครื่องบินขนส่งหลายชนิดเป็นจำนวนประมาณ ๑๒๕ ลำเข้ามาไทย ซึ่งเครื่องบินเหล่านี้ทางเวียดนามใต้ได้ออกประกาศในทันทีว่าเป็นสมบัติของรัฐบาลใหม่ แต่ปรากฏต่อมาว่า ในวันที่ ๔ พฤษภาคมนั้น เรือบรรทุกเครื่องบินมิถุเวียของสหรัฐฯ ก็ได้เข้ามาจอดใกล้อู่ตะเภา เพื่อขนเครื่องบินรบชนิดดีและราคาสูงออกจากไทย คงทิ้งไว้เฉพาะเครื่องบินเก่าๆ ที่บินไม่ชน ทงนทางสหรัฐฯ ได้กล่าวสำคัญต่อทาง ไทยว่าหาก ไทย จะคืนเครื่องบินเหล่านี้ให้แก่เวียดนามใต้แล้ว รัฐบาลสหรัฐฯ จะตัดความช่วยเหลือทางทหารแก่ไทยทันที

ทางเวียดนามใต้และเวียดนามเหนือจึงได้กล่าวหาว่า รัฐบาลไทยให้ความร่วมมือกับรัฐบาลสหรัฐฯ ขโมยทรัพย์สินของชาวเวียดนาม การกระทำของสหรัฐฯ ครั้งนี้ ในความเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของกระทรวงต่างประเทศเท่ากับวางระเบิดเวลาไว้ให้กับไทย ซึ่งไทยจะต้องหาทางแก้เอาเอง

หลังจากนั้นไม่นาน ในวันที่

หนูแดง เจ้าหน้าที่ทูตลาวที่กรุงวอชิงตัน

๑๓ เดือนเดียวกันนั้นเอง สหรัฐฯ ก็ได้ส่งเครื่องบินจากฐานทัพอุดร นครพนม และอู่ตะเภาเข้าปฏิบัติการในอ่าวไทย ซึ่งเรียกการปฏิบัติการครั้งนี้กันว่า 'ปฏิบัติการมายาเกช' และวันที่ ๑๔ เดือนเดียวกันนั้นอีก กองหนึ่งสหรัฐฯ ก็เข้ามาในไทย เพื่อเตรียมปฏิบัติการมายาเกช วันที่ ๑๕ กองนี้อเมริกันก็ได้เคลื่อนออกปฏิบัติการที่เกาะตั้ง ซึ่งอยู่ในเขตน่านน้ำรัฐบาลเขมรใหม่ถือเป็นเกาะในน่านน้ำของเขมร และในระหว่างวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๑ เดือนเดียวกันนั้นก็เกิดมีการเดินขบวนขับไล่ญวนอพยพที่จังหวัดหนองคาย อุดรธานี และนครพนม

อย่างไรก็ตามหลังจากเหตุการณ์มายาเกชไม่นานประมาณกลางเดือน มิถุนายนนั้นเอง องค์การสหประชาการลับของสหรัฐฯ และทางการทหารไทย ก็ได้ส่งเครื่องบินจากฐานทัพอุดรเข้าไปในประเทศลาวเพื่อขนย้ายชาวเขาเผ่าแม้วเข้ามาในไทย โดยครั้งแรกได้เข้ามาพักที่จังหวัดอุดร ต่อมาได้ส่งต่อไปยังฐานทัพหน้าพอง และในที่สุดได้ส่งเข้าไปอยู่ในจังหวัดน่าน

การขนย้ายแม้วเข้ามาในไทยครั้งนี้ ทางลาวถือว่าไทยคิดมีดี

มีรายต่อเขา ต้องการเอาแม้วเหล่านี้มาไซ่เบนแนวที่หา เพื่อเขาไปปฏิบัติการในลาวอีก

และในระหว่างเดือนพฤษภาคม และเดือนมีนาคม นายพลฝ่ายขวาของลาวก็ค่อยๆ ทอยเข้าไทย

จะว่าไปแล้วการรับนายพลฝ่ายขวาของลาวก็ดี การนำแม้วเข้ามาในไทยก็ดี ถือเป็นระเบิดเวลาออกลูกหนึ่งสำหรับไทยกับลาว การกระทำเช่นนี้เพื่อหวังผลอะไรยังไม่ใครให้คำตอบได้ การทมิโทษทัณฑ์กลับจากกรุงเทพฯ ไปบอกทางการเวียงจันทน์เรื่องสายลับไทยนั้น ผลที่เกิดขึ้นแน่ๆ ก็คือทำให้ความสัมพันธ์ที่กระทรวงการต่างประเทศ โดยเฉพาะเอกอัครราชทูตไทยประจำเวียงจันทน์พยายามพยงเอาไว้ มีท่าว่าจะขาดผิงลงเสียแล้ว

ออกจะง่ายเกินไปถ้าเราจะมองจากเหตุการณ์ในระยะสี่เดือนที่ผ่านมา เกี่ยวกับสิ่งที่สหรัฐฯ ทำกับไทย และการปล่อยลกระเบิดเวลาสองลูกไว้ให้กับไทย ถือเป็นปฏิบัติการขั้นสุดท้ายที่จะทำลายสันติภาพในเอเชียอาคเนย์

ไม่มีใครเถียงได้ว่าการเข้าสถานการณ์ของไทย - ลาวครั้งนี้มีประโยชน์ต่อสหรัฐฯ และการคงอยู่ของสหรัฐฯ ในไทยอย่างยิ่ง

นิทานเรื่องนี้จึงสอนให้รู้ว่านายพันทหารไทยสองคนนั้นต้องรับเคราะห์ เพื่อรับใช้แต่ัมคูกทางการเมืองของประเทศบางประเทศเท่านั้น.. นำสมเพชแท้ๆ

ต่อมาในวันที่ ๑๕ ทางลาวก็ประกาศออกมาว่า ได้สับแนชด์แล้วว่าบุคคลทั้งสอง ได้เข้ามาทำการสืบความลับในลาว ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ โดยมีส่วนพัวพันกับหน่วยสืบราชการลับ ซีไอเอ. และกองบัญชาการ ๓๓๓ ทอดรธานี จึงตกลงใจที่จะเนรเทศบุคคลดังกล่าวออกจากประเทศ □

วิลเฟรด เบอร์เชตต์

ผู้เขียน 'สงครามระหว่างข้าพเจ้ากับซีไอเอ.'
ร่วมกับเจ้าสหาย

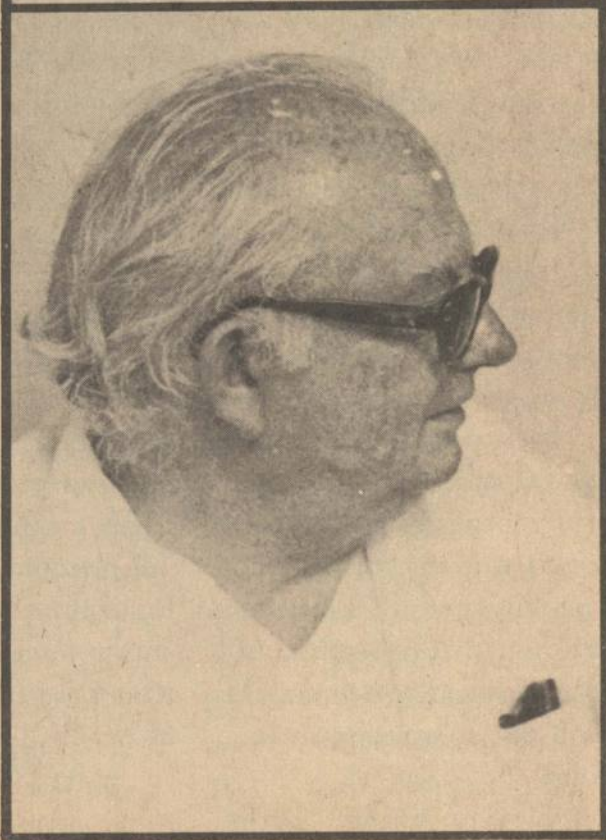
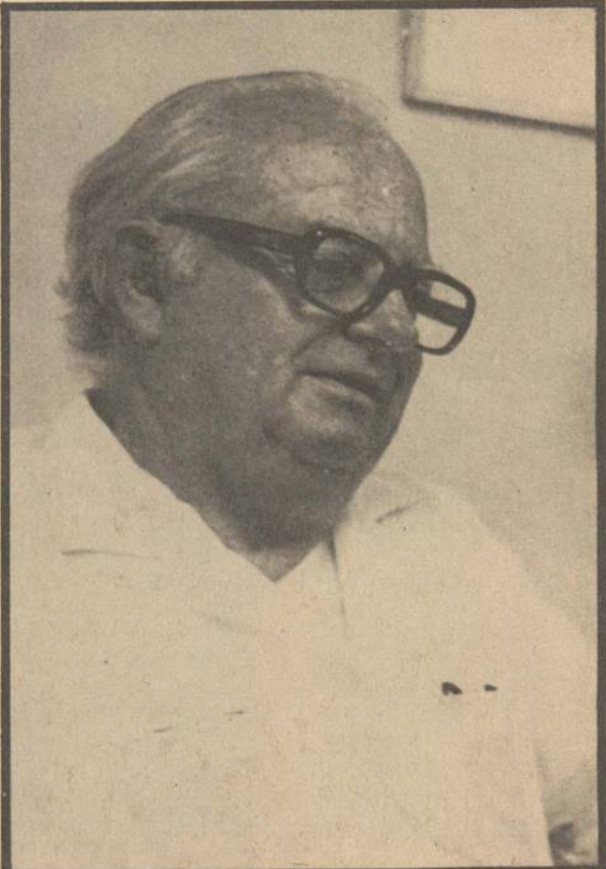
ถ้าจะถามว่านักหนังสือพิมพ์ทำอะไรที่มีความรู้ และได้สัมผัสอินโดจีนมากที่สุดคนหนึ่งของวงการหนังสือพิมพ์ด้วยกัน เห็นจะต้องตอบว่า วิลเฟรด เบอร์เชตต์ นักหนังสือพิมพ์เชื้อเผ่าชาวออสเตรเลียวัย ๖๔ ปี ผู้ซึ่งเริ่มทำรายงานข่าวของเขาเกี่ยวกับเอเชียครั้งแรก เมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่สองให้กับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 'เดลล เอ็กซ์ เปรส' และหนังสือพิมพ์ 'ลอนดอน ไทม์' เขาพบโฮจิมินห์ครั้งแรกที่เดียน เบียนฟู ก่อนที่นายพลเกษบจะเข้าโจมตีฐานทัพฝรั่งเศสแห่งนั้น ในเวียดนามเหนือและหลังจากกองทัพเวียดมินห์ได้เข้ายึดฮานอยได้เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๑ เบอร์เชตต์รายงานข่าวจากเวียดนามลาว และเขมร และเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมที่เจนีวาคด้วย

เขาอยู่ในกรุงพนมเปญตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ จนกระทั่ง นายพลลอนนอลทำรัฐประหาร จึงได้ย้ายออกไปตั้งรกรากในปารีส บุคคลสำคัญของอินโดจีนที่เขาเคยสัมภาษณ์มากที่สุดมี นายฟามวานดง นายพลเกษบ แห่งเวียดนามเหนือ พระองค์เจ้าสหายเสด็จเจ้าสหายวงศ์ และนายเหียน ฮู โท ประธานแนวร่วมปลดแอกเวียดนามใต้ เขาเคยเดินทางเข้าแนวหลังทั้งของเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ เพื่อทำข่าวจากฝ่ายนั้น

เบอร์เชตต์มีความสามารถพูดได้ทั้งหกภาษา และหนังสือของเขาได้รับการแปลออกเป็นหลายภาษาอีกด้วย เมื่อหนังสือเรื่อง 'สงครามระหว่างข้าพเจ้ากับซีไอเอ.' วางขายครั้งแรกเมื่อเร็ว ๆ นี้ในกรุงเทพฯ เบอร์เชตต์ก็ตั้งในหมอนักอ่านหนังสือไทย โดยเฉพาะฉบับภาษาอังกฤษของหนังสือเล่มนี้สามารถขายได้ถึง ๓,๐๐๐ เล่ม และยังคงขายได้ต่อไปอีกเรื่อย

'จตุรัส' พบวิลเฟรด เบอร์เชตต์ และเราได้คุยกับเขาถึงชีวิตการเขียนหนังสือ ผลของการคุยกันครั้งนี้ก็นักกอบทสัมภาษณ์ที่อยู่ตอนท้ายนี้

ตอนหนึ่งเบอร์เชตต์กล่าวว่า "ผมแก่ลง ผมรู้ว่าบางอย่างผมไม่ควรทำ เมื่อกลับมาคิดออกทีหนึ่ง แต่ก็นั้นแหละ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ ผมยังไม่เปลี่ยนหลักการของผม และก็ไม่ได้จะเปลี่ยนด้วย"

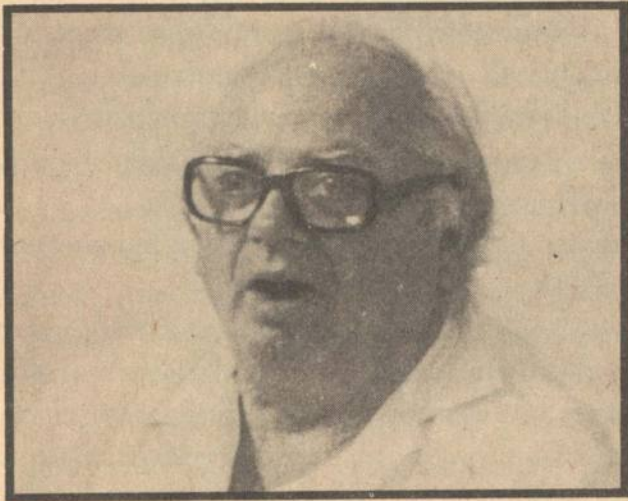

จตุรัส : อะไรทำให้คุณคิดเขียนหนังสือเรื่อง 'สงครามระหว่างข้าพเจ้ากับซีไอเอ.' ร่วมกับเจาส์หนุ

เบอร์เชตต์ : ผมเริ่มติดตามสถานการณ์ในเขมรตั้งแต่การประชุมเจเนวาเมื่อปี ๒๕๔๑ และได้เสนอแนะหนังสือเรื่องนี้ต่อเจาส์หนุ ในตอนนั้นผมรู้สึกว่เขมรเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของระบบจักรวรรดินิยมสมัยใหม่ ซึ่งสหรัฐอเมริกาพยายามบังคับใช้นโยบายของตัวเอง

ตัวอย่างเช่น ในประเทศต่าง ๆ นั้นมีการสร้างพลังกดดันในหลายลักษณะ โดยปกติก็ประสบผลสำเร็จในการสร้างเรื่องไหนสักเรื่อง หรืออาจจะสองสามเรื่องก็คงพอเสร็จแล้วสหรัฐอเมริกาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือนโยบาย

แต่ในเขมรนั้นสหรัฐอเมริกาใช้ทุกวิถีทางเลยทีเดียว เริ่มตั้งแต่ความกดดันอย่างอ่อน ๆ ทางทางทูต แล้วก็เป็นความบีบคั้นทางเศรษฐกิจ การพยายามลอบสังหาร ความพยายามผลักดันทหารกลุ่มหนึ่งออกไป แล้วก็ให้ทหารกลุ่มอื่นบุกกรุกเข้ามาในอำนาจ ซึ่งคุณก็จะเห็นว่ามีการใช้ทุกอย่างนั้นเป็นเหตุผลว่า ทำไมผมจึงชักชวนให้เจาส์หนุเห็นว่า เป็นเรื่องน่าสนใจอย่างขงที่เดียว ไม่ใช่เพียงเพื่อจะดึงความสนใจให้เห็นว่า ได้มีการกระทำผิดขนาดไหนในเขมร และเป็นความถูกต้องอย่างขงที่พวกเขาจะต่อสู้กับ

รัฐบาลหุ่น ึ่งนักเพื่อจะได้เป็นตัวอย่างแก่ประเทศอื่น ๆ ในโลกที่สาม ซึ่งอาจจะต้องเผชิญปัญหาอย่างเดียวกันนี้อีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ก็คือ ผมได้ให้ต้นฉบับของหนังสือเล่มนี้แก่ท่านทูตซีไอเอในกรุงบักกิงอ่านดู และเขาก็พูดว่า "เราต้องตีพิมพ์อย่างรวดเร็ว ขอต้นฉบับให้ผมสักชุดได้ไหม เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่เรากำลังจะเผชิญในซีไอเอ"

แล้วมีการเตรียมตีพิมพ์กัน มีการแปลออกเป็นภาษาสเปน และหนังสือกำหนดออกมาในเดือนเดียวกับที่มีการรัฐประหารในซีไอเอ หนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องเตือนใจประชาชนอย่างชัดเจนเรื่องต่าง ๆ ที่ผมได้เอ่ยไว้ในหนังสือ

ในปอร์ตูกีส หนังสือเล่มนี้ตีพิมพ์ออกมาเป็นภาษาของเขา หัวหน้ากองทัพอปอร์ตูกีสพูดกับผม ว่ามันมีประโยชน์อย่างมากที่หนังสือเล่มนี้เตือนให้รู้ล่วงหน้าถึงเรื่องต่าง ๆ ที่พวกเขาอาจจะทำได้

จตุรัส : คุณให้ความคิดเรื่องนี้ต่อเจาส์หนุเมื่อไหร่

เบอร์เชตต์ : คงประมาณสองสามอาทิตย์หลังจากที่มีการรัฐประหาร เพราะตอนนั้นผมสัมภาษณ์ในขณะเจาส์หนุมีฐานะเป็นผู้นำรัฐบาลก็อยู่ในกรุงบักกิง คงประมาณวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓ เราคุยกันถึงหลักการใหญ่ ๆ ในตอนที่เขากำลังยุ่งขนาดหนักเลย เพราะเป็นวันแรกของการตั้งรัฐบาล และเป็นการประชุมวันแรกของคณะรัฐมนตรี

ท่านสนใจความคิดเรื่องนี้อยู่สองอย่าง อันแรกคือการบอกเล่าเกี่ยวกับประเทศเขมร และเพื่อเป็นการเตือนประเทศอื่น ๆ ท่านจึงขอให้ผมเขียนออกมาว่า ผมจะอย่างไร ดังนั้น จริง ๆ แล้วความคิดนี้ออกมาทันทีหลังจากการรัฐประหาร ท่านยอมรับความคิดเห็น ทหาอาทิตย์หลังจากการรัฐประหาร เราเริ่มทำจริง ๆ ประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้น

จตุรัส : มีการเขียนจดหมายติดต่อกันจากปารีสถึงบักกิงบ้างหรือเปล่า

เบอร์เชตต์ : ครับ เราเขียนติดต่อกัน แล้วผมก็มาอยู่กับท่านทูตบักกิงหนึ่งเดือน แล้วเราก็กางานกันอยู่บ้างตลอดเวลา ผมยังไม่เคยเห็นใครที่ร่วมมือกันทำงานและทำงานหนักเหมือนเจาส์หนุเลย เพราะหลังจากที่เราเห็นพ้องต้องกันว่าจะแบ่งงานกันทำอย่างไร แล้วก็มีการแบ่งออกเป็นบท ๆ เป็นหัวข้อ และข้อความย่อย ๆ ที่เราจะใส่ไว้ในแต่ละบท

แน่นอนทีเดียวที่เจาส์หนุไม่มีเอกสารมากนัก เพราะท่านออกจากประเทศและมีการทำรัฐประหารที่คาดไม่ถึง แต่ผมมีเอกสารค่อนข้างดีทีเดียวที่เอามาจากเขมรเพราะได้ไปอยู่ที่นั่นนานถึงสามปีครึ่ง

พอเราเริ่มทำงาน เอาเป็นว่าผมเริ่มเขียนตั้งแต่เช้าตรู่ของทุกวัน และผมก็ให้ร่างแรกแก่ท่านในตอนเย็น พอรุ่งขึ้นอีกวัน ผมก็เอาอีกบทหนึ่งให้ท่าน แล้วท่านก็เอาบทก่อนกันมาให้ พร้อมกับความคิดเห็นที่มักจะเขียนด้วยหมึกสีแดง ท่านมันสยดงเดมที่จะเขียนทุกอย่างด้วยหมึกสีแดง

"บางทีเราควรจะพูดถึงเรื่องนั้นลงไปด้วย... ผมไม่คิดว่าเราควรพูดถึงเรื่องนั้น" อะไรทำนองนั้นท่านได้ตั้งมาแล้วผมก็เอามาเรียบเรียงครั้งสุดท้าย นึกอวธที่เราทำงาน

กั้นตลอดหนึ่งเดือนทุกวัน แล้วมันก็สำเร็จออกมา

ผมกลับมาตอนทัศนศึกษาไปจีน พร้อมกับต้นฉบับบทพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว เจ้าหนเอาต้นฉบับมาตรวจดูอีกครั้ง แล้วเราก็เขียนเพิ่มเข้าไปอีกบท

จตุรัส: คุณพูดว่าบางอย่างเจ้าสัวหนไม่อยากให้กล่าวถึง เป็นเรื่องประเภทไหนครับ

เบอร์เซตต์: ตัวอย่างเช่นทูตของประเทศหนึ่งซึ่งตอนนั้นอยู่ในพนมเปญ เขาเป็นคนที่ทนอบพิเทาอย่างมากเมื่อตอนที่เจ้าสัวหนยังอยู่ในอำนาจ หลังจากที่เขาโดนไล่ออกไปแล้ว เขาให้ข้อสังเกตว่า ครึ่งต่อไปที่เราเห็นเจ้าสัวหนอาจจะพบว่าท่านกำลังดำเนินกิจการร้านอาหารที่ไห่หนกแห่งในปารีส และอีกสองสามอย่างทำนองนี้ ผมใส่ชื่อเขาลงไปด้วย แต่เจ้าสัวหนพูดว่า “เอ... ผมไม่คิดว่าเราควรจะไปใส่ชื่อเขาลงไป เราทำให้มันเบาๆ ลงสักหน่อย”

ตอนนั้นทูตอเมริกันที่ร้ายกาจมากคนหนึ่ง ชื่อ ‘แม็กคลินทอค’ ซึ่งละเมิดบรรทัดฐานทางการทูตทุกอย่างอย่างยับเยินที่สุด ถึงช่วงที่การขับเจ้าสัวหนอย่างหนักให้เขากลับไป ออ. นั้นผมก็อยู่ในพนมเปญ

เจ้าสัวหนปฏิเสธไม่ยอมเข้าเป็นสมาชิกองค์การ สปอ. เขากลับแสดงมารยาททางการทูตออกมาอย่างรวดเร็ว เขาควรจะแสดงมารยาทในฐานะทูตที่ดกวานัน หลังจากที่เขาหนีกลับมาเป็นผู้นำอีกครั้ง (ความจริงเจ้าสัวหนเป็นผู้นำอยู่ตลอดเวลา) ท่านไม่เคยล้มส่งทนายคนไหนทำไว้เลย

จตุรัส: ผมมักได้ยินว่าเจ้าสัวหนเป็นคนหนักแน่นในการทำงาน และรวมมือกับคนอื่น ในเรื่องนั้นเขาเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

เบอร์เซตต์: ไม่หรอก ผมว่าไม่เป็นอย่างนั้น ผมพูดได้ว่าเขาเป็นคนที่กระตือรือร้น เพราะว่าผมมีเอกสารและบันทึกข้อความต่างๆ ซึ่งผมเก็บมาไว้หลายปีแล้ว ผมเก็บเรื่องต่างๆ ไว้ได้นานถึง ๑๕ ปีก่อนการรัฐประหาร เจ้าสัวหนพึ่งพอใจอย่างมากที่สามารถระลึกถึงเหตุการณ์ต่างๆ ได้อีก คุณแค่กระตุ้นความจำ ซึ่งท่านก็มักจะจำรายละเอียดได้ทุกอย่างเลย

จตุรัส: คุณไม่ค่อยได้รับการต้อนรับอย่างคึกคักจากนักวิจารณ์ฝ่ายขวา ผมคิดว่าคุณรู้เรื่องนั้น คุณเห็นว่าหนังสือของคุณเป็นอย่างไรบ้างตอนนั้น

เบอร์เซตต์: ที่จริงแล้ว หนังสือผมได้รับการวิจารณ์ที่สุดในสหรัฐฯ และบทวิจารณ์ที่ดกที่สุดก็ก่อบทอยู่ในหนังสือที่เป็นปฏิริยาที่สุดในอเมริกา คือ ‘ซิกาโก ทริบูน’ และหัวขอตดแฉอยู่กลางหน้า และเนื้อหาเต็มหน้าว่า “โชคร้ายเหลือเกิน ทั้งหมดเป็นเรื่องจริง” และผู้วิจารณ์คืออดีตเจ้าหน้าที่ซีไอเอ. ซึ่งทำงานอยู่กับซีไอเอ. ถึง ๑๔ ปี เขาบอกว่าทั้งหมดในหนังสือเป็นเรื่องจริง และรายละเอียดอีกมากมายที่เขายืนยันได้

เขากล่าวว่า “จนเมื่อตอนที่ผมกำลังเรียนอยู่ในชั้นสุดท้ายของหลักสูตร ซีไอเอ. ปัญหาทางทฤษฎีปัญหาหนที่เราต้องเรียนคือ การโค่นล้มรัฐบาลของเขมร และการโค่นล้มเจ้าสัวหน”

แต่มันก็เป็นเรื่องค่อนข้างพิเศษที่หนังสือได้รับการวิจารณ์อย่างคึกคักเป็นเพราะหนังสือออกมาในระยะแรกๆ ที่ซีไอเอ. ถูกสงสัยว่าทำอะไรไปบ้าง อย่างไรก็ดี พวกนักวิจารณ์หนังสือบางคนก็ไม่น่าเชื่อถือ

จตุรัส: ทำไมเจ้าสัวหนจึงไม่กลับไปเขมรทันทีที่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

เบอร์เซตต์: เจ้าสัวหนได้ทำในสิ่งที่ท่านเองก็รู้ว่าเน้นความผิดที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์เลย เจ้าสัวหนกล่าวว่า “ผมรับผิดชอบต่อสงฆ์ ผมยอมเอาชื่อเสียงและศักดิ์ศรีประกันจนถึงที่สุด”

ตอนนั้นเจ้าสัวหนเชื่ออย่างสนิทใจว่านายพลลอนนอลขอสัตย์ต่อท่าน และถ้าปัญหาอะไรขึ้นลอนนอลก็จะจัดการกับมันได้ ตอนนั้นมีการเดินขบวนประท้วงสถานทูตเวียดนามเหนือ เจ้าสัวหนออกคำสั่งให้หยุดการประท้วง แต่พวกเขาไม่หยุด ถึงตอนนั้นเจ้าสัวหนก็ตระหนักได้ว่าลอนนอลไม่ใช่คนอย่างที่คุณคิด และลอนนอลก็หักหลังท่านด้วย

ลอนนอลลมมทุกอย่างตั้งแต่กองทัพไปจนถึงกรมตำรวจ เจ้าสัวหนพูดว่า “เอาละ เราจะลองคิดดูให้ดู” ท่านจึงไตร่ตรองวิธีที่เรื่องทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเรื่องคำสั่งเลิกประท้วงสถานทูตที่ไม่เป็นผลด้วย แต่เมื่อเรื่องเขาไปถึงรัฐสภาแห่งชาติ เจ้าสัวหนก็แน่ใจได้ว่าลอนนอลนั่นเองที่ตนเองทำให้เจ้าสัวหนตระหนักได้ว่าท่านกลับไปก็ถูกกักขังบ้างที่การตัดสินใจผิดพลาดนั้นเกิดขึ้น เมื่อเริ่มเกิดวิกฤติการณ์แล้ว เจ้าสัวหนควรจะกลับเสียตั้งแต่อยู่ที่ปารีส แต่ตอนที่เกิดรัฐประหารนั้น รถถังก็ล้อมรอบสนามบินไว้หมดแล้ว มันจึงสายเกินไป

จตุรัส: คุณจะอธิบายถึงการรวมตัวของเจ้าสัวหนกับเขมรแดงได้ไหม

เบอร์เซตต์: เมื่อเจ้าสัวหนออกกระจายเสียงเรียกร้องหาแนวร่วมด้วยโครงการห้าประการ ทำให้ฝ่ายซ้ายให้การสนับสนุน เจ้าสัวหนร่างขอเรียกร้องสำหรับออกกระจายเสียงในวันที่ ๒๓ มีนาคม เพียงห้าวันหลังจากการรัฐประหารอยู่บนเครื่องบินจากมอสโคว์ ไปปักกิ่ง สามวันหลังจากนั้นก็ได้รับการติดต่อจากเขมรแดงสามสาย คือเขี้ยว สัมพันธ์ โสโฮวณ และฮัมม เสนอให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เดียวกันทั้งสามคนเป็นทริจิกกันในฐานะผู้นำฝ่ายซ้ายของเขมร และเมื่อโทรเลขสนับสนุนจากสามคนออกกระจายเสียงกลับไปยังเขมรทางวิทยุเสียงปักกิ่ง ผมคิดว่าฝ่ายซ้ายทางปวงก็สนับสนุนกำลังเขาเหล่านั้น

ตอนนั้นผู้คนซึ่งยังไม่เป็นฝ่ายซ้ายมากนัก เช่น ชาว

เสียง ซึ่งเคยอยู่ในปารีสและเคยเตือนเจ้าสหัสหนูก่อนหน้านานแล้วว่านายพลลอนนอลกำลังเตรียมการทำรัฐประหารอยู่ แต่เจ้าสหัสหนูกไม่เชื่อ หลังจากนั้นเขาก็สมัครใจลี้ภัยมาอยู่ปารีส ทันทีที่ได้นั้นเช่นนกรับรดไปปักกิ่งทันที รวมทั้งพวกสนับสนุนฝ่ายชายในฝรั่งเศสอื่น ๆ ทลภัยอยู่ในปารีสก็กลับเขมรเช่นกัน ผมคิดว่ามันเป็นแบบฉบับของเอกภาพแห่งกองทัพท้าวหน่า

เจ้า เสียง บอกกับเจ้าสหัสหน่า “ผมไม่ได้มาลี้ภัยเองในอดีต แต่ผมมาทำงานกับท่านสำหรับปัจจุบันและอนาคต”

ด้วยคำวิงวอนหาแนวร่วมซึ่งทำให้ฝ่ายชายที่กระตือรือร้นอยู่แล้วเข้าร่วมทันที กองทัพปลดแอกแห่งชาติ ซึ่งรวมทั้งชาวนาทระตอลรอนและสนับสนุนเจ้าสหัสหน่าอยู่ชานานแล้ว และรวมกับพวกพันธมิตรทางการเมืองอยู่แล้วทุกฝ่ายจึงรวมกันได้อย่างดี ฝ่ายชายที่รวมกันอย่างแน่นแฟ้นนั้นมั่งคั่งแต่พวกนิคมลัทธินิยมา โฮจิมินห์ ไปจนถึงเลนิน ความแตกต่างของลัทธิต่างๆ จมไปกับการต่อสู้ที่เด่นชัด นั่นคือเอกราชของชาติซึ่งทำให้ทุกคนรวมกันตัด

จตุรัส: คุณคิดว่าเป็นไปได้ไหมที่เขมรจะเป็นกลางต่อจากนี้ไป

เบอร์เซตต์: โอ... ไม่ใช่แค่เป็นไปได้เท่านั้น แต่ผมแน่ใจว่าเขาต้องเป็นไปได้แน่

จตุรัส: ทำไม

เบอร์เซตต์: เพราะว่ามันอยู่ในโครงการของพวกเขา การต่อสู้ทำกันไปตามนั้น เขาตั้งตัวเองให้เป็นประเทศที่ไม่ผูกพันกับประเทศใด ผมเองยังเคยเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศที่ไม่ผูกพันกับประเทศใดพร้อมกับผู้นำประเทศต่างๆ ที่แอลจีเรียในปีปลายๆ ปี ๕๖ ผู้นำเขมรแดงหนึ่งคนซึ่งไปกับเจ้าสหัสหน่า และเขาชอบรับความคิดเห็นต่างๆ และฐานะของเจ้าสหัสหน่าในที่ประชุมนั้น

ผมแน่ใจเป็นอย่างยิ่งว่าสัณฐานหลักใหญ่ของกลุ่มต่างๆ ที่เข้าร่วมกัน และแม้ว่าเป็นช่วงที่ฝ่ายเขมรแดงและรัฐบาลของเจ้าสหัสหน่าเป็นศัตรูกันอย่างถึงพริกถึงขิง แต่เขาก็ยังรู้สึกอยู่เสมอในเรื่องที่ฝ่ายเขมรแดงสนับสนุนนโยบายเป็นกลาง นโยบายโอนกิจการธนาคารเป็นของรัฐ และอะไรทำนองของเจ้าสหัสหน่า และฝ่ายเขมรแดงก็แสดงความกระฉับกระเฉงเรื่องเวลาพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการกับเจ้าสหัสหน่าอยู่เสมอ

เจ้าสหัสหน่าเองเคยเรียกฝ่ายเขมรแดงเข้ามาคุยด้วยเป็นครั้งคราว บางคนที่ยังอยู่กรุงพนมเปญก็ยังให้ความมั่นใจแก่เจ้าสหัสหน่า “ข้อพิพาทของเราไม่ใช่กับท่าน แต่เราพิพาทกับลอนนอล นั่นมันก่อนรัฐประหาร แต่เราให้ความสนับสนุนนโยบายต่างประเทศของท่านเสมอ ความคิดเราไม่ต่างกันเลยในเรื่องนี้ มีแต่พวกขวาจัดเท่านั้นที่ไม่พอใจ

กับมัน

จตุรัส: คุณคิดว่าสหัสหน่าจะมอบบทบาทอย่างไรในเขมรใหม่
เบอร์เซตต์: ผมเคยถกเถียงกับเขาสักสิบครั้งได้ อย่างหนึ่งที่เขายินยอมมาเสมอก็คือ เขาจะไม่ยอมเล่นการเมืองนอก และเขาไม่เคยมองอยากเล่นการเมือง เจ้าสหัสหน่าเคยพูดอยู่เสมอว่าอยากหยุดพัก และเคยพูดกับผมครั้งหนึ่งว่า “ผมถกเถียงกันตั้งเป็นกษัตริย์ตั้งแต่อายุ ๑๘ ปี และก็มีภาระกิจยุ่งขนาดหนักมาตั้งแต่บัดนั้น ต้องติดต่อกับผู้คนในพนมเปญ ต้องติดต่อกับพวกคนทรยศ เมื่อเขยเอาพวกนี้ออกไปได้ หนกถึงคราวจะต้องยอมลาเสียที”

แต่เจ้าสหัสหน่าพูดว่าผม “ผมไม่เห็นด้วยทุกอย่างกับพวกเขมรแดง ผมห่างไกลจากการเป็นคอมมิวนิสต์ พวกเขาเป็นคนหนุ่ม เป็นผู้บริสุทธิ์ เป็นผู้รักชาติ และเป็นชาวเขมร ผมจะให้ความสนับสนุนแก่พวกเขาทุกทางเท่าที่ทำได้ จนกว่าเขาจะชนะในที่สุด ผมยอมให้เขาทำอะไรอย่าง ละเอียดถี่ถ้วน และประสพการณเพื่อการปฏิบัติภารกิจของพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะได้ชัยชนะมา”

ครั้งหนึ่งเจ้าสหัสหน่าพูดว่า “พวกเขาจะยื่นคำขอให้ผมเป็นประมุขของประเทศ บางทีผมอาจจะเป็นประโยชน์ในการเป็นตัวแทนไปร่วมการประชุมในระดับนานาชาติ ไปเยี่ยมชมผู้นำของประเทศต่างๆ หรือให้การต้อนรับแขกเมืองจากต่างประเทศ แต่ผมก็ไม่อยากทำ ถ้าเขาไม่ยกย่องผมมากเกินไป ผมก็อยากจะทำ อนาคตของชาติไม่ได้อยู่ที่ผมอยู่แล้ว แต่อยู่ที่ผู้คนในกรุงพนมเปญ อยู่กับคนหนุ่มสาวซึ่งต่อสู้เพื่อให้ได้สิทธิสำหรับการตัดสินอนาคตของชาติ”

จตุรัส: โดยส่วนตัวแล้ว คุณคิดว่าอะไรที่เป็นจุดสูงสุดของชีวิตนักหนังสือพิมพ์ของคุณ

เบอร์เซตต์: ผมมีประสบการณ์ที่สะท้อนอารมณ์อยู่สองอย่าง อย่างแรกเป็นทางลบ ผมเดินทางไปเมืองโฮจิมินห์ทันทีหลังจากที่การประท้วงระเบิด มันทำให้ผมรู้ว่าเราไม่ต้องการระเบิดปรมาณูออกเลย อย่างที่สองเป็นทางบวก

ประสบการณ์ที่ทำให้ผมตื้นตันใจอย่างที่สุด ก็คือช่วงที่ไปอยู่กับกองทัพปลดแอกแห่งชาติ ในเวียดนามใต้ ซึ่งทำให้ผมได้รับความประทับใจอย่างมากสองสามอย่าง เช่นได้พบกับโฮจิมินห์ ได้อยู่ในระยะแรกเริ่มของสมัยศึกษา เดียน เบียน ฟู่ และอะไรทำนองนั้น ซึ่งมีความหมายกับประวัติศาสตร์

ช่วงวันต่อวันที่อยู่ฝ่ายกองโจร ได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา กับประชาชน ความสัมพันธ์ที่มอดพวก เขากันเอง ความสัมพันธ์ระหว่างทหารกับผู้บังคับบัญชา และวิธีที่พวกเขา ร่วมกันคิดทุกสิ่งทุกอย่างด้วยกันสงเหล่าน ทำให้ผมรู้จักโลกมากขึ้น

เพื่อนบ้าน : ฝั่งซ้ายผวา ฝั่งขวาไม่สงบ

ถ้ากล่าวที่ว่า การกระทำข้อมสำคัญกว่าคำพูดนั้น เป็นคำกล่าวซึ่งเราสามารถนำมาศึกษาวิเคราะห์การดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยได้อย่างดี ด้วยเหตุที่โดยสารัตถะแล้ว นโยบายต่างประเทศไทยมักจะเป็นเรื่องของการกระทำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับถ้อยแถลงแห่งนโยบาย เข้าลักษณะมอดอสาปากถือศีลหรือกล่าวอกนัยหนึ่ง คือ นโยบายต่างประเทศซึ่งไม่ถือเอาผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง

เราสามารถศึกษาข้อพิสูจน์ต่อคำกล่าวข้างต้นได้จากการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยต่อกลุ่มประเทศในอินโดจีน ซึ่งต่างก็เป็นประเทศที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อไทยโดยตรงคือ เสถียรภาพ ผลประโยชน์ และความมั่นคงของไทยอย่างข่ง ดังนั้นลักษณะแห่งสัมพันธภาพที่ไทยเรียมต่อกลุ่มประเทศในอินโดจีน ข้อมเป็นสังบงชลงการมนโยบายต่างประเทศที่สอดคล้องกับความเป็นจริง ทันต่อเหตุการณ์ ขัดผลประโยชน์ และความอปรอดของชาติ จริงหรือไม่ ประการใด จึงจำเป็นที่เรารั้งให้ ความสนใจศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์การดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทย เท่าที่เป็นมากับกลุ่มประเทศในอินโดจีน

ซึ่งในชั้นนี้ใคร่สรุปสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ไทยเราได้ร่วมกับสหรัฐฯ กระทำสงครามต่อเวียดนามจนวาระสุดท้าย เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงลักษณะนโยบายต่อต้านเวียดนาม (คอมมิวนิสต์) ซึ่งไทยยึดถือปฏิบัติตลอดมาหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

แต่ที่สมควรพิจารณา คือ เมื่อสงครามเวียดนามได้สิ้นสุดลงแล้ว ประเทศไทยได้พยายามปรับท่าทีโดยกำหนดนโยบายให้เข้ากับความต้องการของสถานการณ์แห่งภูมิภาค

เพื่อหาทางขจัดความเป็นคู่กรณีสงครามระหว่างกันอย่างจริงจังหรือไม่

เหตุการณ์เท่าที่ผ่านมามีภายหลังชัยชนะของประชาชนเวียดนาม ประเทศไทยได้ร่วมกับประเทศกลุ่มสมาคมอาเซียนให้การรับรองรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะการเวียดนามใต้ และเวียดนามใต้ก็ได้ส่งคณะมาเจรจาเพื่อหาทางปฏิพื้นฐานสัมพันธภาพปรกติระหว่างกัน ตลอดจนรัฐบาลไทยก็รับที่จะดูแลสถานเอกอัครราชทูตเวียดนาม ใต้ ในกรุงเทพฯ ให้จนกว่าจะมีการแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตระหว่างกัน ส่วนเวียดนามเหนือหนักเช่นกัน ไทยได้มีการติดต่อก่อนหน้ากรุงไซ่ง่อนจะแตกอยู่แล้ว เพอหวังที่จะพบปะเจรจาปรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน จนกระทั่งสงครามสิ้นสุดลง เวียดนามเหนือก็ได้ส่งคณะผู้แทนมาเจรจากาทางสร้างความสัมพันธ์ตามปรกติระหว่างกัน

ผลการเจรจากับทั้งสองเวียดนาม แม้โดยเนื้อหาแล้วหาได้ประสพผลตามความประสงค์ของทุกฝ่าย แต่อย่างน้อยที่สุด ทุกฝ่ายก็เห็นชอบด้วยที่จะให้มีการพบปะเจรจากันในโอกาสต่อไป

พื้นฐานแห่งความขัดแย้ง

เท่าที่กล่าวมาข้างต้น ถ้าจะพิจารณากันโดยทั่วไปแล้วพอเห็นได้ว่าหนทางที่จะนำไปสู่สัมพันธภาพอันปรกติ และความเข้าใจอันดีระหว่างไทยกับเวียดนาม น่าจะบรรลุผลสมปรารถนาได้

อย่างไรก็ดี ความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ แนวโน้มที่จะนำไปสู่ความสัมพันธ์ตามปรกติ ระหว่างไทยกับเวียดนามทั้งสองยังห่างไกลอยู่มาก ไม่ว่าเราจะพยายามตั้งความหวังไว้เพียงใดก็ตาม ด้วยเหตุผลง่าย ๆ ที่เห็นกันอยู่ตาดาคือ ตลอดมา นั่นคือ ความขัดแย้งหลักระหว่างไทยกับเวียดนามยังคงมีอยู่จำเดิม และหากลักษณะแห่งความขัดแย้งหลักดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขให้หมดสิ้นไป ความพยายามที่จะแก้ปัญหาข้อย่อยและเสริมสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรต่อกัน ข้อมจะไม่บังเกิดผล

กล่าวคือ เวียดนามก็ยังต้องถือว่าไทยเป็นปฏิปักษ์ เป็นเสี้ยนหนามที่ทิ่มแทงหัวใจเวียดนามตลอดกาล และ

ซากสงครามหลังกรุงโซ่งอันแตก ที่ผูกพันมาถึงไทย

ไทยก็ยังคงมองเวียดนามว่า เป็นฝ่ายที่เป็นภัยโดยตรงต่อเสถียรภาพ และความมั่นคงของไทย

ความขัดแย้งหลักดังกล่าว คือความขัดแย้งทางการเมืองที่ตอกัน ทั้งสองฝ่ายต่างมีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน

สำหรับทางเวียดนามนั้น ย่อมจะถือว่าความขัดแย้งหลักนี้สืบเนื่องโดยตรงมาจากการที่ประเทศไทยได้ร่วมกับสหรัฐ ฯ ทำสงครามรุกรานเวียดนาม โดยการยอมให้สหรัฐ ฯ ใช้ดินแดนไทยเป็นฐานปฏิบัติการสงครามเวียดนาม ทั้งเคยส่งกำลังทหารรุกรานเวียดนามด้วย

ส่วนทางไทยนั้นถือว่าเวียดนามให้การสนับสนุนทหารป่าไทย และมันโยบายแทรกแซงบ่อนทำลายไทย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยวิธีการรุกรานลาวและเขมร ตลอดจนใช้ชาวนวนอพยพในไทยเป็นเครื่องมือบ่อนทำลาย

การจะกล่าวว่าใครผิด ใครถูกนั้นย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ตรงต่อประเด็น ทั้งเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาอันแท้จริง

ประเด็นที่จำต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขให้ได้ก็คือ การยอมรับว่ามีความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างไทยกับเวียดนามด้วยความจริงจังและจริงใจ เพราะฉะนั้น แม้ว่าไทยสามารถ และได้พยายามหาทางติดต่อพดจากกับทางฝ่ายเวียดนาม เพื่อหาทางปรับความเข้าใจกัน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ถูกควร และเป็นก้าวแรกที่มีความสำคัญ ไม่น้อยก็ตาม แต่การสามารถติดต่อพดจากกันได้ ย่อมจะไม่มีจุดหมายหากไทยพยายามหลีกเลี่ยง โดยไม่ยอมรับการมีอยู่ของความขัดแย้งหลัก หรือปัญหาการเมืองที่ระหว่างกัน

การกล่าวเช่นนั้น ก็มีได้หมายความว่าไทยจำต้องยอมรับจำนวนต่อขอเรียกร้องของฝ่ายเวียดนามโดยสิ้นเชิง

ตรงกันข้าม การมันโยบายเพื่อแก้ปัญหาคความขัดแย้งระหว่างกันนั้น หมายถึงการที่แต่ละฝ่ายจะต้องมีขอเรียกร้อง มีเงื่อนไข มีการต่อรองกัน และหมายถึงการที่แต่ละฝ่ายย่อมต้องรู้ต้อยแล้วว่าประสงคส่งใดจากอีกฝ่าย และสามารถผ่อนผันยินยอมในเรื่องใดบ้าง เพื่อหวังผลตอบ

ทหารฝ่ายขวานการปะเทศลาวกำลังจ่ายตลาด

แทน ด้วยเหตุผลทั้งไทยและเวียดนามย่อมจะรู้ดีอยู่แล้วว่าต่างฝ่ายมีความระแวงสงสัยกันในปัญหาอะไรบางอย่าง เรื่องนี้ดูเหมือนทางฝ่ายเวียดนามตระหนักดีเสมอ แต่ยังไม่แน่ใจไปกว่าไทยนั้นตระหนักดีในข้อหรือไม่ และจะเป็นการเพื่อฝ่ายอย่างใด หากไทยมีความคิดว่าการเจรจาปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองอันสืบเนื่องมาจากความเป็นคู่กรณีสงครามระหว่างกัน จะต้องปราศจากเงื่อนไข

ดังนั้นการที่ทางฝ่ายเวียดนามตั้งข้อเรียกร้องและเงื่อนไขกับไทยนั้น จึงมีเป็นสิ่งที่ควรอย่างยิ่งที่ไทยเราจะต้องเสียตงแต่ตนว่าเวียดนามประสงค์บังคับไทยอย่างใด ในเมื่อเราเองถือว่าเราเป็นเอกราช มอริปไตย 'สมบูรณ์' สมควรหรือที่จะด่วนสรุปเจตนาารมณ์ของฝ่ายเวียดนาม โดยยังหาได้ทีเพราะหือความถ่วงตามสภาวะความเป็นจริงที่ปรากฏไม่

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ไทยก็น่าจะรู้ดีอยู่แล้วว่าฝ่ายเวียดนาม ย่อมถือว่าเขาเจรจาในฐานะผู้มีชัย และเป็นเรื่องที่ควรคาดการณ์ได้ล่วงหน้าอยู่แล้วว่า เวียดนามจำเป็นต้องมาทบทองกราว มเงอนไซ และขอเรียกร้องทุกเป็นการบังคับกับไทย

แต่ข้อสำคัญอยู่ตรงที่ว่า ไทยไม่ควรให้ความสนใจว่า มันเป็นการบังคับกับหรือไม่ หากควรพิจารณาว่าข้อเรียกร้องดังกล่าวนี้สามารถมผลช่วยแก้ปัญหาคาการขัดแย้งหลักที่ระหว่างกันได้หรือไม่ เพื่อความอยู่รอดของชาติไทยและสันติภาพแท้จริงในภูมิภาคนี้ หากยังมีการหลีกเลี่ยงปัญหาขัดแย้งหลักอันแท้จริงแล้ว ไม่ว่าจะมีการเจรจากันกี่ครั้งก็ตาม ย่อมต้องล้มเหลวตั้งแต่ต้น ทังไม่ต้องสงสัยเลยว่าฝ่ายเวียดนามย่อมได้รับผลทางโฆษณาชวนเชื่อทุกครั้ง เพราะตั้งแต่สงครามสิ้นสุดลง เวียดนามเป็นฝ่ายรุกไทยทั้งทางการทูตและการเมือง

ความหลังผิดของไทย

ด้วยเหตุผลข้างต้น พอจะอนุมานได้ว่า ไทยยังไม่มีความรู้ดี ๑๔

นโยบายแน่วแน่ที่จะมุ่งปรับความสัมพันธ์กับเวียดนาม จึงยังหวังที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับเวียดนาม โดยเพียงขอรับรองให้เวียดนามลมอดตงทั้งหมด เริ่มต้นกันใหม่

พูดโดยง่าย ๆ ก็คือ เป็นการพูดแบบด้าน ๆ อย่างนั้นแหละ

ที่สำคัญกว่านั้นคือ แม้ในปัจจุบันนโยบายต่างประเทศของไทยโดยสารัตถะแล้วยังเป็นนโยบายที่ยังไม่สามารถหลุดพ้นจากความเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งระหว่างบรรดาอภิมหาอำนาจของโลก เพราะฉะนั้นจึงยังไม่อาจเป็นนโยบายซึ่งคำนึงถึงผลประโยชน์และความอยู่รอดของชาติเป็นตง แต่ยังคงตองมีส่วนเข้าพัวพันกับความขัดแย้งระหว่างอภิมหาอำนาจต่าง ๆ โดยเชื่อว่าจะพาให้ชาติหลุดพ้นจากภัยอันตราย

ยิ่งเมื่อเสริมแต่งด้วยทฤษฎีซึ่งคิดค้นขึ้น โดยฝ่ายอภิมหาอำนาจที่ขัดแย้งกัน อาทิ ทฤษฎีว่าด้วยการเผื่ออิทธิพลของโซเวียตในเอเชีย ทฤษฎีว่าด้วยความขัดแย้งระหว่างจีนกับเวียดนาม ทฤษฎีว่าด้วยนโยบายผนวกดินแดนทั้งหมดของอินโดจีนโดยเวียดนามเหนือ ทฤษฎีว่าด้วยความขัดแย้งระหว่างโซเวียตกับจีน ตลอดจนทฤษฎีย่อยอื่น ๆ ว่าด้วยการปลุกฝักคอมมิวนิสต์เชื้อชาติต่าง ๆ แล้ว ยังจะเห็นอย่างชัดแจ้งว่านโยบายที่จะเป็นอิสระของไทยเพื่่อมุ่งสร้าง

ฝ่ายผู้ลี้ภัยชาวเขมรที่สุรินทร์ ที่ไทยทงให้เป็นปัญหากับเพื่อนบ้าน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนบ้านในอินโดจีน ด้วยการกระทำ มิใช่ด้วยวาจา เป็นสิ่งห่างไกลความเป็นจริงเหลือเกิน

เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่เป็นเรื่องน่าแปลกประหลาดแต่อย่างใดที่ประเทศไทยยังหวังที่จะพึ่งสาธารณรัฐประชาชนจีนให้บวมเวียดนาม (การเปิดสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนแผ่นดินใหญ่กล่าวได้ว่าเป็นไปเพื่อหวังพึ่งจีนเป็นเครื่องต่อรองกับเวียดนาม) มิให้มอิทธิพลสมบูรณ์เหนือลาวและเขมร

นอกจากนี้ ไทยยังหลงคิดว่า ตนเองเป็นอภิมหาอำนาจหนึ่งของโลก คิดที่จะใช้โซเวียตดวงอิทธิพลจีน และ พงสทรรัฐดวงอิทธิพลโซเวียตครอบงำ

ง่ายเสียยิ่งกว่าปกกล้วยกินว่างั้นเถอะ

นอกจากนี้ การที่ไทยได้เบ็ดความสัมพันธ์ทางการทูตกับบรรดากลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์เกือบทั้งหมด ยกเว้น เวียดนามทั้งสอง ก็หาใช่เป็นนโยบายที่สามารถมผลดี ครอบล้อมเวียดนามเพื่อให้อยู่โดดเดี่ยว หรือเป็นการบังคับทางการทูตเพื่อให้เวียดนามเกิดความกระสันอยากมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทยขึ้นมา หรือหวังใช้สมาคมอาเซียนขึงหน้า เพื่อหวังใหม่หนักชกจึงเวียดนามใหม่ ความสัมพันธ์ตามปรกติกับไทย หรือแม้กระทั่งการหลงเชื่อว่าเวียดนามคงจำต้องวิ่งเข้ามาหากกลุ่มประเทศอาเซียน เพราะไม่ประสงค์อยู่ใต้อิทธิพลของโซเวียตและจีน จึงอยากได้การสนับสนุนทางการเมืองจากกลุ่มประเทศเล็ก ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ไม่ว่าความคิดเช่นนั้นมีมูลความจริงหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ เป็นความคิดซึ่งประเทศเล็ก ๆ อย่างไทยไม่มีอำนาจและความยิ่งใหญ่พอที่จะนำมาผันหวาน และข้อสำคัญก็คือ เป็นความคิดที่หลีกเลี่ยงปัญหาขัดแย้งที่แท้จริงระหว่างไทยกับเวียดนาม

เพราะถ้าเรามีความประสงค์แรงกล้าที่จะปรับความเข้าใจและความสัมพันธ์ฉันมิตรกับเวียดนามแล้ว จำเป็นที่เราต้องมุ่งแก้ปัญหาขัดแย้งระหว่างกันโดยตรง ไม่มุ่งพึ่งอิทธิพลของประเทศที่สาม มีนโยบายแบ่งรับแบ่งสู้ในเรื่องนี้เป็นอิสระ มีนโยบายที่ยังคงเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของความขัดแย้งระหว่างอภิมหาอำนาจ

อุปสรรคอยู่ที่สหรัฐ ฯ

ปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้าที่มีระหว่างกัน ซึ่งเป็นปัญหาที่หากตกลงกันได้ (ซึ่งก็เป็นไปได้ยาก เพราะไทยยังมีนโยบายที่เข้าพัวพันกับความขัดแย้งระหว่างอภิมหาอำนาจ ทั้งอยู่ใต้อิทธิพลของสหรัฐ ฯ อยู่) ก็จะสามารถพิสูจน์ได้ว่า ต่างฝ่ายต่างเคารพเอกราชและอธิปไตยของกันและกันอย่างจริงจัง

ปัญหาคือปัญหาฐานทัพสหรัฐ ฯ ในไทย และปัญหาเครื่องบินและอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ที่สูญหายจากเวียดนามนำมาทิ้งไว้ในไทย ตลอดจนปัญหาฉนวนอพยพ

เป็นที่แน่นอนที่สุดว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตกลงทำความเข้าใจกันให้ได้ในปัญหาเรื่องเครื่องบินและอาวุธที่ตกค้างในไทย และปัญหาฐานทัพสหรัฐ ฯ เพราะฝ่ายเวียดนามนั้นได้ประกาศเน้นหนักเสมอว่าเขาประสงค์ทำความเข้าใจในสองประเด็นนี้

สำหรับเรื่องฐานทัพนั้น แม้ว่ารัฐบาลไทยได้แถลง

นโยบายโจ่งแจ้งแล้วว่า จะถอนออกให้หมดภายใน ๑ ปี แต่การตงเงื่อนไขว้ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ภายในและภายนอกนั้น เลยทำให้สงสัยไม่แน่ใจว่า จะถอนจริงหรือไม่ อย่างไรก็ดี แม้จะมีการถอนออกหมดจริง แต่เชื่อได้ว่าทางฝ่ายเวียดนามคงยังไม่หมดข้อข้องใจสนิทนัก เวียดนามคงต้องประสงค์ให้ไทยแถลงชัดแจ้งออกมาว่า จะไม่อนุญาตให้ต่างชาติใช้ดินแดนไทยเป็นฐานปฏิบัติการสงครามรุกรานเวียดนามอีก

ซึ่งเป็นเรื่องที่พอจะเข้าใจความรู้สึกของเขาได้ ไม่น่านัก จำเป็นที่เวียดนามประสงค์ให้มีการรับรองในเรื่องนี้ มิฉะนั้นเวียดนามก็คงจะนอนไม่หลับอย่างสนิท เรื่องนี้หากตกลงได้ก็อาจออกมาในรูปของข้อตกลงร่วมกัน หรือในรูปสัญญาไม่รุกรานกัน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ก็น่าจะทำให้

อันที่จริงเรื่องฐานทัพสหรัฐ ฯ ในไทยไม่ควรเป็นอุปสรรคอย่างเต็มที่ที่จะเข้าใจกันทั่วไป ในเมื่อสถานการณ์ในอินโดจีนก็ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก อิทธิพลของสหรัฐ ฯ ก็หมดสิ้นไปโดยปริยาย รัฐสภาสหรัฐ ฯ ก็มีมติห้ามมิให้นำกำลังทหารสหรัฐ ฯ ปฏิบัติสงคราม โดยไม่ได้รับความเห็นชอบก่อน

ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ หากไทยมีความจริงใจในเรื่องนี้ การหวังเห็นขบวนการต่าง ๆ ในปัญหาอื่น จะมีประโยชน์อันใด ในเมื่อการคงไว้ซึ่งฐานทัพต่างชาติในประเทศนั้นเป็นภัยยิ่งกว่าเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของชาติ

ส่วนเรื่องเครื่องบินและอาวุธยุทโธปกรณ์ที่สูญหาย สงครามจากเวียดนามนำมาทิ้งไว้ในประเทศไทยนั้น แม้จะเป็นปัญหาซึ่งออกจะตกลงกันได้ยากกว่าปัญหาฐานทัพก็ตาม ด้วยเหตุผลที่เป็นปัญหาทั้งในแง่การเมืองและกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ถ้าหากไทยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเหนืออื่นใด ก็ก็จะเห็นว่าไม่มีอะไรเรื่องกองขาดบาดตายดังที่คิดกัน

ทุกกล่าวเช่นนั้นก็เพราะว่าทำที่และการกระทำของไทยที่ผ่านมา ส่อให้เห็นว่าไทยยังมีความระแวงสงสัยและเกรงผลที่จะตามมามากเกินไป กล่าวคือเหตุผลที่พอจะสันนิษฐานในที่ที่ของไทยคือ กล่าวหากันอาวุธและเครื่องบินต่าง ๆ ให้กับเวียดนามได้แล้ว เขาจะส่งต่อให้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในไทยใช้

ซึ่งว่ากันไปแล้ว อาวุธสงครามต่าง ๆ ที่เวียดนามสามารถให้กับทหารป่าของไทยนั้น มีอยู่ถมเถไป จะเอาจากคลังอาวุธที่มีอยู่ในบริเวณไซ่ง่อนเมื่อใดก็ได้ และอาวุธที่สหรัฐ ฯ ใ้ให้กับรัฐบาลที่เขวานั้น ยังตกค้างอยู่จำนวนมากศาลในเวียดนามได้และมีประสิทธิภาพสูงกว่าเสียอีก

ชีวิตชาวลาเวียงจันทร์

นอกจากนี้ ไทยคงประสงค์เตล่งเพื่อปฏิบัติกิจของทางฝ่ายเวียดนาม ซึ่งความจริงถ้าจะไป ฝ่ายเวียดนามนั้นแม้จะได้เรียกร้องอย่างแข็งขัน ให้มีการกินอาหารและเครื่องบินต่างๆก็ตาม แต่ที่จริงแล้วฝ่ายเวียดนามก็มิได้หวังจริงจังว่า ไทยจะยอมกินให้ ซึ่งก็คงจะไม่ผิดนัก

เพราะการได้กินหรือไม่ได้กินสำหรับเวียดนาม คงจะไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญเท่ากับผลทางด้าน โฆษณาชวนเชื่อที่เขาจะได้จากการโจมตีไทยในเรื่องนี้ และมันเป็นอภิวินัยแห่งที่เวียดนามประสงค์ให้ ไทยรับรองและรับรองเอกราชและอธิปไตยของเวียดนามทั้งหมด

ความจริงไทยสามารถที่จะแสดงให้เห็นเจตนาบริสุทธิ์ ที่จะเคารพอธิปไตยของเวียดนามได้ โดยไม่ต้องกินสิ่งที่เขาเรียกร้อง หากเรายอมอาศัยอาวุธทุกอย่างที่ผลภยนำเข้ามา แทนที่จะปล่อยให้สหรัฐอเมริกาออกไปเสียส่วนใหญ่ และที่เหลือเป็นเพียงเศษเสี้ยว

เพราะไทยยอมทำได้ เราเป็นประเทศเอกราช และมีอธิปไตยสมบูรณ์เหนือดินแดน เครื่องและวัตถุสงครามต่างๆ จากเวียดนาม ได้ลี้ภัยลี้ภัยอธิปไตยของไทยเข้ามาอย่างผิดกฎหมาย ไทยยอมที่จะขีดไว้ให้หมดได้

แต่เมื่อยอมปล่อยให้สหรัฐอเมริกาออกไปเสีย ก็เป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ทางฝ่ายเวียดนามจะกล่าวหาว่า ไทยร่วมกับสหรัฐอเมริกา ละเมิดอธิปไตยของเวียดนาม

การจะกล่าวหาว่าอยากให้ศาลโลกตัดสินคดีไม่ใช่ของง่าย และหากเกิดตัดสินว่าไทยผิด ไทยก็ต้องรับผิดชอบเสียหายตามจำนวนเครื่องบินที่สหรัฐอเมริกา ได้ขโมยไปหรือ หรือ จะเอาเงินมาจากไหนกัน ประชาชนผู้แบกภาระเสียภาษีก็แยกตามเคย

ปัญหาฉนวนอพยพ

สำหรับเรื่องปัญหาฉนวนอพยพนั้น ในเมื่อผู้นำไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ต่างก็แสดงความหวาดกลัวว่า เวียดนามจะใช้พวกฉนวนอพยพเป็นแนวที่ห้าบ่อนทำลายไทย และรัฐบาลยุคทรราชก็ได้ออกประกาศคณะปฏิวัติ ก็ดกกันมิให้ลูกหลานชาวฉนวนอพยพเกิดในเมืองไทยได้รับสัญชาติไทย ตลอดจนการสร้างสถานการณ์ต่อต้านชาวฉนวนเมื่อไม่นานมานี้ ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ฝ่ายเวียดนามจะใช้ปัญหาฉนวนอพยพเป็นเครื่องต่อรองเพื่อผลประโยชน์ของเขา โดยเตล่งยังไม่ยอมเจรจาอย่างจริงจังเพื่อนำชาวฉนวนกลับเวียดนาม

ฉะนั้นกล่าวได้ว่า เรื่องปัญหาฉนวนอพยพยังไม่มีทางได้รับการแก้ไขตกลงกันได้ จนกว่าปัญหาเรื่องความขัดแย้งหลักทางการเมืองระหว่างไทยกับเวียดนามจะได้รับการแก้ไขให้หมดก่อน เรื่องทั้งหมดคือเรื่อง ไทยจะต้องยอมรับการมีอยู่ของเวียดนามที่เป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งจะอยู่เป็นประเทศข้างเคียงกับไทยอีกนานแสนนาน

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวและเขมร

ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวและเขมร ซึ่งไม่สู้จะราบรื่นก็มาเป็นเวลาช้านาน นับว่าเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวโยงสืบเนื่องมาจากสงครามอินโดจีนโดยส่วนรวม

ความไม่ราบรื่นดังกล่าวนี้ว่า การขัดกันระหว่างคำแถลงนโยบายและการกระทำที่ปรากฏจริงของทางฝ่ายไทยที่มีส่วนก่อให้เกิดความขัดแย้งเข้าใจผิดระหว่างไทยกับลาวและเขมร

เมื่อพิจารณาจากการกระทำของไทยที่เกี่ยวกับลาวและเขมร (หรือประเทศใดก็ตามที่มีระบบการปกครองแตกต่างกับไทย ไม่มีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างออกหน้าออกตาเหมือนกับไทย อาทิ พม่า) จะเห็นได้ว่า ไทยจะพยายามดำเนินนโยบายผูกมิตรกับลาวและเขมรด้วยวาจา แต่ขณะเดียวกันจะพยายามทุกวิถีทางที่จะบ่อนทำลายฝ่ายซ้ายในลาวและเขมร โดยเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศเหล่านั้น

พูดง่าย ๆ ไทยจะพยายามต่อต้านคัดค้านมิให้รัฐบาล

ที่ไทยถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์ในประเทศเพื่อนบ้านและหาก
ไม่สามารถคัดค้านได้ ก็ยอมรับชั่วคราวเพื่อหาทางสนับ
สนุนฝ่ายขวา กลับเข้าไปทำการรัฐประหารขั้นใหม่

สนับสนุนฝ่ายขวาในลาว

ในเมื่อไทยต้องประสบกับความผิดหวังอย่างสิ้นเชิงทั้ง
ในเวียดนามใต้และเขมร โดยไม่สามารถช่วยให้รัฐบาล
เผด็จการของเทียวและลอนนอลมีอำนาจอยู่ได้ ไทยจึงหัน
มาให้ความสนใจเป็นพิเศษกับลาว เพราะถือว่าอาจจะเป็น
รัฐกันชนในการต่อต้านภัยคุกคามคอมมิวนิสต์ให้แก่ไทยได้
ดังนั้นจึงได้มีนโยบายส่งเสริมฝ่ายขวาในลาวอย่าง
ขมกเขมร เริ่มตั้งแต่การส่งทหารเสื่อพรานไปทำการสู้รบ
เมื่อรัฐสภาสหรัฐฯ ห้ามมิให้ทหารสหรัฐฯ เข้าไปทำ
สงครามในลาวและโจมตีการกระทำขององค์การ ซีไอเอ.
ซึ่งเป็นผู้ควบคุมปฏิบัติการเสื่อพรานไทย รัฐบาลไทยจึงได้
ถอนทหารเสื่อพรานออก แต่กลับใช้วิธีบ่อนทำลายทาง
การเมือง สนับสนุนนายพลฝ่ายขวาของลาวทำการรัฐประ
หารขั้นน้อยครั้ง

มีหน่วยข่าวกรองของกองทัพไทยสังกัดศูนย์ ๓๓๓
ทอดรธานี ปฏิบัติการจารกรรมตามพื้นที่ต่างๆ ของลาว
เพื่อหวังที่จะสร้างสถานการณ์ที่อำนวยให้ฝ่ายขวาชนมม
อำนาจ

ขณะเดียวกัน เมื่อรู้ว่าฝ่ายขวาได้อ่อนอำนาจลงไป
มาก เพื่อเป็นการประวิงเวลาให้ฝ่ายขวาหมดอำนาจโดย
สิ้นเชิง รัฐบาลไทยจึงได้หันกลับมาสนับสนุนให้ฝ่ายขวา
ร่วมอยู่ในรัฐบาลผสมขึ้นอีก และประกาศให้ความช่วยเหลือ
ต่างๆ แก่ลาวแต่ก็ขังหาได้ละทั้งความพยายามที่จะให้
ฝ่ายขวากลับมีอำนาจเหนือฝ่ายซ้าย ดังเห็นได้จากกรยอม
ให้บรรดานายพลฝ่ายขวาลาว และกลุ่มแม่วิสมนของวังเป่า
ซึ่งลี้ภัยอยู่ในไทยสัญจรไปมาอย่างเสรี ทั้งๆ ที่รู้ว่าฝ่ายประ
เทศลาวมีความระแวงไทยมากในเรื่องนี้ และเคยประท้วง
หลายครั้งแล้ว

กรณีลาวจับสองนายทหารไทย

กรณีนายทหารสองคนประจำสำนักผู้ช่วยทูตทหารไทย
ในลาว ถูกทางฝ่ายลาวจับกุมข้อหากระทำจารกรรม ถือได้
ว่าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายจำกัดอิทธิพลจักรวรรดินิยม
อเมริกาในลาว และเป็นเรื่องที่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าลาวย่อม
ถือว่าไทยมีส่วนร่วมกับการกลับซีไอเอ. กระทำจารกรรม
บ่อนทำลายลาว

การคิดแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจา แต่ไม่สามารถพิสูจน์
ด้วยการกระทำ รังแต่จะสร้างความบาดหมางใจระหว่าง
กันให้มากยิ่งขึ้น จนถึงขั้นแตกหักได้

การอ้างบุญคุณที่มอบนั้น ยังจะเป็นสิ่งทำให้ลาวเข้าใจ

ได้ว่าเรามีได้ช่วยเหลือเขาอย่างบริสุทธิ์ใจ ทั้งเป็นการย่น
ยั้นความระแวงสงสัยที่ลาวมีต่อไทย

บัดนี้ พระธาตุพนม ซึ่งเป็นปูชนียสถานทั้งชาวไทย
และชาวลาวให้ความเคารพบูชา ก็ได้พังทลายแล้ว น่าจะ
เป็นलगส่งหระณันด์แก่รัฐบาลไทย หากยังประสงครักษา
มิตรภาพกับลาว

ความหวังที่จะเห็นลาวเป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้อิทธิพล
ของต่างชาติ เป็นตัวของตัวเองนั้น ไทยจะสามารถมีส่วน
ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระของลาวได้ ก็ด้วยการไม่เข้า
แทรกแซงบ่อนทำลายลาว และด้วยการให้การสนับสนุน
ช่วยเหลือลาวอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องกังวลว่าลาวเป็น
คอมมิวนิสต์หรือไม่ เพราะความเป็นลาวย่อมสำคัญกว่า

ไทยผู้เป็นนักรบแนวหน้า

สรุปได้ว่าเรื่องการรักษาและสร้างความสัมพันธ์อันดี
กับกลุ่มประเทศในอินโดจีน ประเทศสมาชิกสมาคมอา
เซียนอื่นๆ เข้าใจดีกว่าไทย ทั้งได้อาศัยไทยเป็นเครื่องมือ
ส่งเสริมนโยบายต่างประเทศของตน ไม่ว่าจะเป็น มาเล
เซีย อินโดนีเซีย หรือฟิลิปปินส์ ต่างก็มีความสัมพันธ์ทาง
การทูตกับเวียดนามเหนือแล้วทั้งสิ้น

ฟิลิปปินส์สนับสนุนสังคมนิยมเวียดนาม ไม่เคยส่งกำลัง
ทหารไปร่วมหัวจมท้ายกับสหรัฐฯ และไทย มีแต่เพียง
หน่วยแพทย์และพยาบาล ความบาดหมางใจกันย่อมไม่มี
การสถาปนาความสัมพันธ์กับเวียดนามเหนือจึงเป็นไปได้ตาม
ความต้องการของฟิลิปปินส์อย่างสะดวกสบาย

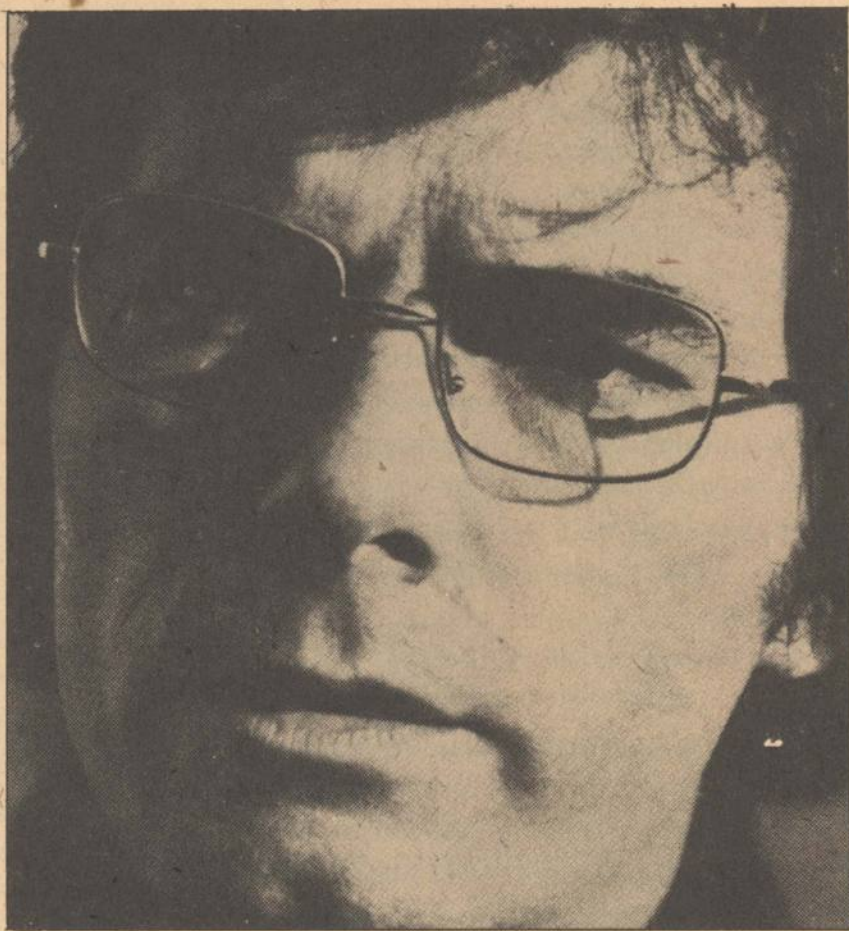
มาเลเซียและอินโดนีเซียก็เช่นเดียวกัน ต่างก็ได้รับผล
จากการที่ไทยดำเนินนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์จริงจัง
เพราะทำให้ประเทศทั้งสองสามารถดำเนินนโยบายไม่ฝัก
ฝักกับฝ่ายใด อันทำให้ผูกมิตรกับกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์
ได้อย่างคล่องตัว ในเมื่อมีไทยเป็นรัฐแนวหน้าคอยรับศึก
ให้กับตน

สิงคโปร์เองก็สามารถค้าขายได้ อย่างเป็นลำเป็นสัน
ราบรื่น แลเมยังเสนอและสนับสนุนให้ไทยคงไว้ซึ่งฐานทัพ
สหรัฐฯ เพื่อต่อต้านคอมมิวนิสต์ ซึ่งผู้มีอำนาจของไทย
ชุดๆ ก่อนๆ ก็ยินดีรับข้อเสนอด้วยความยินดี

ในไม่ช้า อินโดนีเซียก็มักจะได้รับความช่วยเหลือทั้ง
ทางเศรษฐกิจและทางทหารจากสหรัฐฯ มากขึ้นตามนโยบาย
ใหม่ของสหรัฐฯ ในการต้านทานอิทธิพลโซเวียต

ในขณะที่เพื่อนสมาชิกสมาคมอาเซียนกำลังดำเนิน
นโยบายต่างประเทศอย่างก้าวหน้าและทันต่อความเรียกร้อง
ของสถานการณ์ ไทยกลับถูกใช้และถูกบีบจากทุกด้าน
จนแบนแล้วแบนอีก จะเรียกว่าเรามีนโยบายแบบพังท
งั้นทั้งล่อง ก็คงจะไม่กล้าเคลื่อนจากความจริงนัก □

ฟิลิป เอก: ซีไอเอ. สำนักบาป

นายฟิลิป เอก เคยทำงานเป็น
สายลับให้แก่องค์การ ซีไอเอ. นาน
ถึงสิบสองปี เมื่อเร็วๆ นี้เขาเขียน
หนังสือเล่มหนึ่งให้ชื่อว่า 'อินไซด์
เดอะแกมปีน-ซีไอเอ ไดอะรี่'

นายเอก เขียนสรุปไว้ตอนหนึ่ง
ว่า "...สิ่งที่จะต่อต้านก็คือลัทธิทุน
นิยม และหน่วยงานต่างๆ เช่น
ซีไอเอ., เอฟบีไอ. และหน่วยความ
มั่นคงอื่นๆ ที่เขาใจกันว่า เป็นการ
ตั้งชนเพื่อผลประโยชน์ของชนชั้นผู้
ปกครองที่ต้องการจะรักษาอำนาจ
และอภิสิทธิ์ของพวกเขา ยิ่งในปัจจุ
บันยังเห็นได้ชัดขึ้น ความแตกต่าง
อย่างมหาศาลระหว่างความยากจน
กับความร่ำรวยได้แสดงให้เห็นประ
จักษ์แล้วว่า เป็นข้อขัดแย้งระหว่าง
ชนชั้นที่ไม่สามารถจะกันตักกันได้
การจะแก้ปัญหานี้ได้ก็โดยวิธีการ
ปฏิวัติแบบสังคมนิยม ..."

หนังสือ 'อินไซด์ซีไอเอ.' เล่มนี้
ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับ
ขณะที่นายเอกปฏิบัติงานอยู่ใน

ละตินอเมริกา และยังได้เปิดเผยข้อ
บุคคลตลอดจนวันเวลาที่องค์การ
ซีไอเอ. สลับเปลี่ยนโยกย้ายโครงสร้าง
การปฏิบัติงานในแถบละตินอเมริกา
อีกด้วย

ผู้ติดตามการปฏิบัติงานขององค์
การซีไอเอ. ผู้หนึ่งกล่าวถึงหนังสือ
เล่มนี้ว่าเป็น "หนังสือใต้ดินชั้น
คลาสสิก"

แม้หนังสือเล่มนี้จะกล่าวถึง
เรื่องทีซีไอเอ. เขาแทรกแซงกิจการ
ในประเทศต่างๆ แต่ก็ยังได้เล่าถึง
เรื่องราวประจำวันของสายลับซีไอเอ.
ไว้ด้วย

ในแง่หนึ่ง หนังสือเล่มนี้ก็เป็น
เรื่องจริงของคนหนุ่มคนหนึ่งที่มี
ความเชื่อแบบอุดมคติในเรื่องสาเหตุ

ของความดีและคุณธรรม และเป็น
ผู้มีจริยธรรมส่วนตัวห่างไกลจากท
บาทหรือการกระทำของตัวเองอย่าง
มาก

เมื่อนายเอกสำเร็จจากมหาวิท
าลัยในปี ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่องค์การ
ซีไอเอ. ผู้หนึ่งได้เสนองานให้แก่เขา
เจ้าหน้าที่ผู้นั้นรู้จักครอบครัวของเขา
ดีและเห็นว่าเขาเหมาะที่จะเป็นนัก
ต่อต้านคอมมิวนิสต์

เมื่อเขาเข้าอบรมเสร็จใหม่ๆ เขา
มีโอกาสได้เข้าพบปะกับนายอดเลน
ดัลเลส ซึ่งเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ
สมัยนั้น นายดัลเลสได้กล่าวแก่เขา
และสายลับหน้าใหม่คนอื่นๆ ว่าพระ
ผู้เป็นเจ้าเองนั้นแหละที่จัดให้มีการ
ดำเนินการสอดแนมชนในโลกนี้

นายเอกใช้เวลาฝึกอบรมอยู่ใน กองทัพอากาศซึ่งร่วมมือกับองค์การ ซีไอเอ. เป็นเวลาสองปีและใช้เวลา อีกหกเดือนที่ 'ไร่' อันเป็นปรากฏ ขององค์การ ซีไอเอ. ที่เมืองแลงเลย์ มลรัฐเวอร์จิเนีย นอกอวกซ์ตันออกไป

หลังจากนั้นเขาก็ได้รับข้อรหัส ว่า 'เจริมี เอส. โฮดพ' และได้รับ มอบหมายให้เป็น 'เจ้าหน้าที่พิเศษ' ประจำประเทศอิตาลี

หน่วยงานของซีไอเอ. ในอิตาลี ได้ทำหน้าที่ปลุกผีคอมมิวนิสต์ ขนทัพนั้น และยังทำลายความมั่นคง ของรัฐบาลอิตาลีอีกด้วย

ฝ่ายทหารเองก็ไม่รู้ว่า ซีไอเอ. กำลังทำอะไรอยู่หลังจาก เป็นต้นว่า ฝ่ายทหารในอิตาลีก็ไม่เคยรู้ว่าซีไอ เอ. อยู่เบื้องหลังการก่อความวุ่นวาย ทางการเมือง จนนำไปสู่การโค่น อำนาจประธานาธิบดีโรสมีนา และ ฝ่ายทหารเข้ายึดอำนาจในปี ๒๕๐๖ อันถือว่าเป็นการสิ้นสุดระบบ รัฐสภาที่ยาวอยู่ได้เพียง ๑๕ ปี

ต่อมาไม่นานเขาก็ส่งย้ายจาก อิตาลีไปปฏิบัติงานในประเทศ อูรุกวัย และเขาก็ยังเชื่ออย่างมั่นคง ในเรื่องการทำลายคอมมิวนิสต์

การปฏิบัติงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของเขาสมัยที่เขาประจำอยู่ที่อูรุกวัย ก็คือการลักลอบนำเงินที่มีมูลค่าสอง แสนดอลลาร์ เข้าไปยังประเทศชิลี เพื่อสนับสนุนการต่อต้านประธานา ธิบดียอดฮิตเต

แต่อูรุกวัยก็เป็นจุดเริ่มต้นของ กาลอวสานสำหรับเอกเช่นกัน

วันหนึ่งในปี ๒๕๐๘ ขณะที่เขานั่งอยู่กับนายตำรวจบนสถานีตำรวจ แห่งหนึ่ง เขาได้ยินนักกิจกรรมทางการเมืองคนหนึ่ง (ซึ่งเขาเองเป็นคน

รายงานให้ทางตำรวจจับกุม) ส่งเสียง ร้องครวญครางอย่างเจ็บปวดจากห้อง โลงชั้นล่าง

"นายตำรวจนั่นเอาแต่เร่งเสียง วิทยุให้ดังขึ้นเรื่อยๆ เพื่อกลบเสียง ร้องนั้น"

ประสบการณ์ในครั้งนั้น ทำให้ อารมณ์ของเขาหวนไหว้มาก แม้กระ นั้นถัด เขายังได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติ งานในเม็กซิโกซิตี้ ก่อนที่เขาจะ ลาออกจากองค์การในปี ๒๕๑๑ ทั้ง งานอาชีพและชีวิตส่วนตัวของเขาก็ เริ่มตกลงตั้งแต่บัดนั้น

องค์การซีไอเอ. อ้างว่า นายเอก ถูกไล่ออกจากองค์การด้วยข้อหาว่า ตัดเหล้า ไม่มีความแน่นอนหลังจาก ได้สังเกตมานานปี และดูท่าทางจะ ออกนอกถิ่นออกทาง

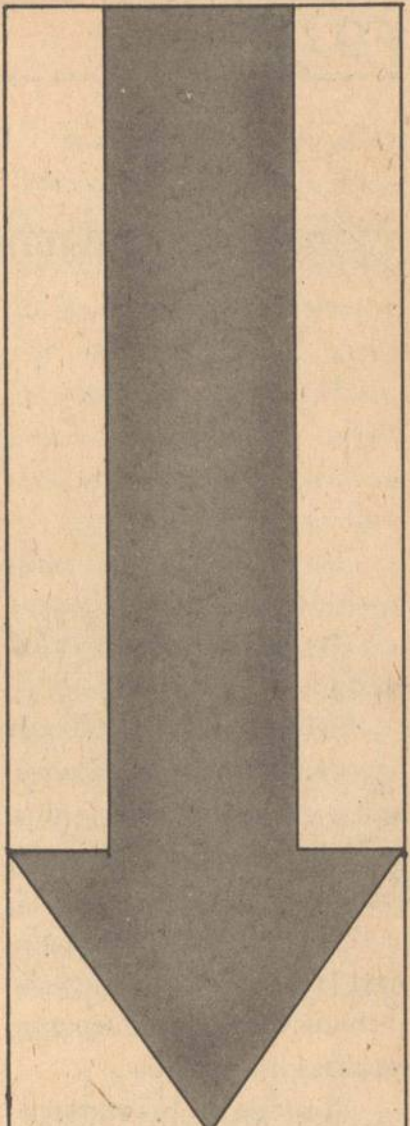
นายเอกอายุได้ ๓๘ ปี ใช้ชีวิต อย่างเรียบง่ายกับ เองเจลา ไชซ์สท์ หญิงสาวชาวบราซิล ที่เมืองคอร์นวอลล์ ประเทศอังกฤษ

เองเจลา ไชซ์สท์ เคยติดคุกใน บราซิลนานถึงสองปีครึ่งในฐานะที่ ปฏิบัติงานในลักษณะที่เอกต่อต้าน บัจุบันคนทั้งสองเขียนหนังสือร่วมกัน

"ในฐานะที่ ซีไอเอ. มีบทบาท ในการทำลายความมั่นคงอินโดนีเซีย และในกรีก่อนการรัฐประหารของ ฝ่ายทหาร ตลอดจนการโค่นล้มรัฐบาลของนายอัลเลนเด้ รัฐบาลนาย ครูมาในประเทศชิลี และรัฐบาล ของนายยากันในประเทศกายานา... สิ่งที่เขาพยายามจะทำคือ ทำลาย ความมั่นคงขององค์การซีไอเอ."

นายเอกกล่าวเมื่อเขาเริ่มต้นชีวิต ใหม่และมีอุดมคติทางการเมืองแบบ ใหม่

□
"เอ็ม"

อริปตัย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวันเอ็การ
และ ฟูกร

รัฐวิสาหกิจ : แหล่งอภิสิทธิ์ของขุนนาง

“จึงโอนธนาคารพาณิชย์มาเป็นของรัฐ”

นั่นเป็นคำประกาศของนักศึกษา กลุ่มเศรษฐกรรม แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อคราวจัดนิทรรศการว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา

“จึงรวมองค์การเชื้อเพลิงกับกรมการพลังงาน เข้าเป็นรัฐวิสาหกิจน้ำมันแห่งชาติ” นั่นเป็นข้อเสนอของเจ้ากรมการพลังงาน

เสียงเรียกร้องให้โอนกิจการต่างๆ มาเป็นของรัฐ เริ่มดังขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังจากที่รัฐบาลชุด ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ซึ่งครองอำนาจทางการเมืองในช่วงเวลาอันสั้น ประกาศถอนสัมปทานบริษัทเท็มโก้ และต่อมากำหนดจะจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นแทน

“ถึงจะมีการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นแทนบริษัทเท็มโก้ แต่ปรการณ์ก็จะเป็นว่า รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งใหม่นั้น จะว่าจ้างบริษัทเท็มโก้เป็นผู้สำรวจและชุดแร่แทน การปล่อยให้ชาวต่างดาวเข้ามาครอบงำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทรัพยากรของชาติ จึงยังคงมีต่อไป...” ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงากล่าวแก่นักศึกษาคณะดุสิต ๔๐

เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อเร็วๆ นี้

ความเกรงกลัวว่า รัฐบาลชุด ม.ร.ว. ก็กฤษณ์ ปราโมช จะทนแรงกดดันจากประชาชนในการเรียกร้องให้โอนกิจการบางประเภทมาเป็นของรัฐไม่ได้ มีผลอย่างสำคัญที่ทำให้ชาวต่างประเทศพากันชะลอการลงทุนในเมืองไทย

นั่นเป็นความเห็นของบริษัทน้ำมันอย่างน้อยสี่บริษัทในเมืองไทย ซึ่งนิตสารนิวส์วิค รายงานให้ทราบเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา บริษัทเหล่านั้นเห็นว่า ความพ่ายแพ้ของสหรัฐอเมริกาในอินโดจีน มิใช่สาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องชะลอการลงทุน

ในขณะที่นายทุนต่างดาวต่างหวาดกลัวต่อการที่กิจการของตนจะถูกโอนเป็นกิจการของรัฐอยู่นั้น รัฐบาลเริ่มมีความเคลือบไหวที่จะขายหุ้นรัฐวิสาหกิจให้แก่ประชาชน ดังจะเห็นได้ว่า ในประมาณการรายได้จากรัฐพาณิชย์ในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ ที่จะถึงนี้ รัฐบาลคาดว่าจะหารายได้จากการขายหุ้นรัฐวิสาหกิจเป็นจำนวนเงินถึง ๑,๒๐๐ ล้านบาท

“เนื่องจากรัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ ๒๕๑๕

สูงถึง ๖๒,๖๕๐ ล้านบาท รัฐบาลจำเป็นต้องหารายได้ให้มากพอแก่การใช้จ่าย แต่โดยที่การหารายได้จากภาษีอากรเพิ่มขึ้นเป็นไปได้โดยจำกัด เมื่อจนตรอกเข้าจริง รัฐบาลก็เลยใช้วิธีการขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ ผมเข้าใจว่าอย่างน้อย” นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งกล่าว

แต่การหารายได้โดยวิธีการขายหุ้นรัฐวิสาหกิจนั้น เป็นวิธีการใช้ได้โดยจำกัด เพราะเมื่อจำนวนหุ้นรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลมีอยู่ มีน้อยลง รัฐบาลย่อมไม่สามารถหารายได้ด้วยวิธีนี้ออกต่อไป

ทำไมจึงต้องขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคมศกนี้ว่า การที่รัฐบาลขายหุ้นรัฐวิสาหกิจนั้น ก็เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ในกรณี รัฐบาลจะจัดตั้ง ‘บริษัทรวม’ ซึ่งจะรวมหุ้นของรัฐวิสาหกิจต่างๆ แล้วนำหุ้นออกขายในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งคาดว่าจะขายได้เดือนละ ๑๐๐ ล้านบาท

โดยนิตินัยแล้ว หุ้นที่รัฐบาลถืออยู่ในวิสาหกิจประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐวิสาหกิจหรือวิสาหกิจเอกชน ประชาชนคนไทยทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโดยที่ตัดเทียมกัน การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ แทนที่จะทำให้ความเป็นเจ้าของที่ตัดเทียมกันมากขึ้น กลับจะทำให้การกระจายความเป็นเจ้าของมีความตัดเทียมน้อยลง เพราะผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะซื้อหุ้นรัฐวิสาหกิจได้นั้น ย่อมเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีเท่านั้น

การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ แม้จะ

รายได้ของรัฐวิสาหกิจที่นำส่งเข้ารัฐ
และโบนัสกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ปี 2517-2518
(ล้านบาท)

รัฐวิสาหกิจ	รายได้ที่นำส่งรัฐ		โบนัสกรรมการและพนักงาน	
	2517	2518	2517	2518
การไฟฟ้านครหลวง	43.2	60.0	7.56	10.5
การทำเรือ	9.0	44.0	2.1	7.7
องค์การโทรศัพท์	75.0	114.0	17.5	38.0
องค์การแก้ว	16.0	5.5	3.2	1.1
องค์การเกษตร	13.0	18.0	2.5	4.0
องค์การตรา	13.6	18.0	1.7	2.27
องค์การเชื้อเพลิง	100.0	100.0	20.0	20.0
โรงงานยาสูบ	760.0	1,100.0	66.5	137.0
โรงงานน้ำตาล	16.8	50.0	2.4	10.0
องค์การอุตสาหกรรม ป่าไม้	98.0	100.0	9.45	9.66
องค์การคลังสินค้า	63.0	137.0	21.0	27.4

ที่มา เอกสารงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2518 และ 2519

ช่วยให้รัฐบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน แต่จะก่อปัญหาทางด้านการหารายได้ของรัฐบาลในอนาคต เพราะเมื่อรัฐวิสาหกิจมีกำไร กำไรที่จะจัดสรรเป็นเงินปันผล ส่วนหนึ่งย่อมตกเป็นรายได้ของผู้ถือหุ้นเอกชน รายได้ของรัฐวิสาหกิจจะนำส่งให้แก่รัฐบาลย่อมมีน้อยลงในอนาคต

“การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจแก่ชนทุนเอกชน จะทำให้ความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ประชาชนมีน้อยลง เพราะแต่เดิมนั้น เมื่อรัฐบาลได้รายได้จากรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลอยู่ในฐานะที่จะนำรายได้เหล่านั้นไปใช้ในทางที่จะก่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนได้ แต่การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจย่อมทำให้รัฐบาลได้รายได้จากรัฐพาณิชย์น้อยลง กำไรของรัฐวิสาหกิจส่วนหนึ่งจะตกแก่ผู้ถือหุ้นเอกชน ซึ่ง

โดยทั่วไปมักจะเป็นผู้มั่งคั่งทางเศรษฐกิจดี แทนที่รัฐวิสาหกิจจะเป็นเครื่องมือในการก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ประชาชน ดังที่เป็นอยู่ในประเทศสังคมนิยมทั้งหลาย กลับไม่เป็นเช่นนั้น และนี่อาจเป็นระบบ ‘นายทุน-สังคมนิยม’ ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ กระมัง...” นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งกล่าว

ในปัจจุบัน รัฐวิสาหกิจที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐ มีอยู่ไม่มากนัก รัฐวิสาหกิจที่ไม่มีกำไร ไม่เพียงแต่จะไม่ช่วยหารายได้ให้แก่รัฐเท่านั้น หากทว่ายังก่อภาระรายจ่ายแก่รัฐด้วย ในงบประมาณ ๒๕๑๕ ที่จะถึงนี้ รัฐบาลได้กำหนดงบประมาณรายจ่ายสำหรับรัฐวิสาหกิจเป็นจำนวนถึง ๔๖๖ ล้านบาทเศษ

ตามสถิติในปี ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ โรงงานยาสูบเป็นรัฐวิสาหกิจที่ทำรายได้ให้แก่รัฐบาลมากที่สุด แต่ขณะเดียวกันก็เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีการจ่ายโบนัสแก่กรรมการและพนักงานมากที่สุดด้วย กล่าวคือ ในปี ๒๕๑๓ โรงงานยาสูบมีรายจ่ายในรูปโบนัสเป็นเงินถึง ๖๖.๕๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๑๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๓๗.๐๐ ล้านบาท การจ่ายโบนัสเป็นรายจ่ายที่เพิ่มเพื่อยของรัฐวิสาหกิจ เพราะแม้ว่าโดยจุดมุ่งหมาย โบนัสจะเป็นสิ่งจูงใจในการทำงาน แต่โดยข้อเท็จจริง รัฐวิสาหกิจต่างๆ มีการพิจารณาขึ้นเงินเดือนสองชั้นอยู่แล้ว มีหน้าชา รัฐวิสาหกิจอย่างเช่น โรงงานยาสูบ ยังมีการให้ ‘โบนัสพิเศษ’ แก่ผู้ที่มีผลงานดีเด่นอีกด้วย และในเมื่อมีการจ่ายโบนัสแก่กรรมการและพนักงานทุกคน โบนัสจึงมีสภาพเป็นรายได้ประจำที่ทุกคนคาดว่าจะได้อย่างแน่นอน

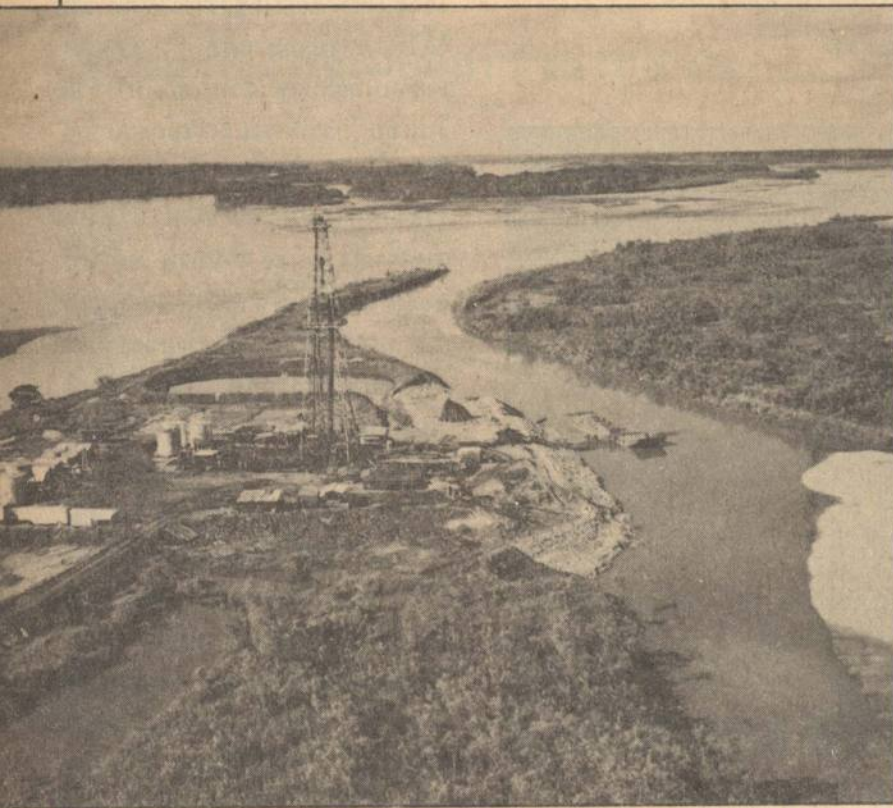
รัฐวิสาหกิจอาจจะลดรายจ่ายประเภทนี้ในระยะยาวได้ หากมีการปรับปรุงโครงสร้างอัตราเงินเดือนและจ่ายโบนัสเฉพาะแก่ผู้ที่มีผลงานดีเด่นเท่านั้น

ในอดีตและปัจจุบัน รัฐวิสาหกิจเป็นแหล่งเสพสุขของคณะนายทหารและพลเรือน ที่มีส่วนช่วยรักษาเสถียรภาพของการปกครองแบบเผด็จการ

ดังนั้น จึงไม่น่าประหลาดใจเลย ว่า รัฐวิสาหกิจต่างๆ มักจะมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และรัฐวิสาหกิจหาได้เป็นเครื่องมือในการก่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนอย่างแท้จริงไม่ และในที่สุดแล้ว เราคงต้องถามปัญหาพื้นฐานอีกครั้งหนึ่งว่า

‘รัฐวิสาหกิจ ท่านจะไปไหนกัน’ □

บริษัทน้ำมันมีทางเจาะน้ำมันในอินโดจีนได้ต่อไปอีก

ความตงกลัวของเจ้าหน้าที่สูงของบริษัทยุคน้ำมันที่ว่า เมื่อรัฐบาลสังคมนิยมขนามอำนาจในประเทศเวียตนามใต้และเขมรแล้วเงินที่แต่ละบริษัทลงทุนไป คงไม่มีทางที่จะได้กลับคืนมา สัมปทานขุดน้ำมันในแถบไหล่ทวีปของประเทศทั้งสอง ก็ทั้งหมดไปด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อเร็ว ๆ นี้รายงานข่าวจากปารีสว่า บริษัทขุดน้ำมันหลายบริษัท ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ขุดน้ำมันจะสามารถเข้าทำการสำรวจขุดน้ำมันนอกฝั่งเวียตนามใต้ก็ในไม่ช้า หากว่าทางบริษัทยินดีที่จะทำการต่อรองข้อตกลงเก่าที่ทำไว้กับรัฐบาลเก่า

แหล่งข่าวแจ้งต่อไปว่า ทงนตัวแทนของบริษัทน้ำมันฝรั่งเศสยังได้

ผู้แทนของรัฐบาลใหม่ในเวียตนามใต้และในเขมรแล้ว การดำเนินงานขุดหาน้ำมันอาจจะมันนอกเร็วกว่าที่คนทั่วๆ ไปคาดกันไว้ แต่ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลเก่ากับบริษัทขุดน้ำมัน อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน

เจ้าหน้าที่ของบริษัทขุดน้ำมันเพทโรโตรคควิเทินของฝรั่งเศส ได้พบปะกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลปฏิวัติเวียตนามใต้ที่ปารีส เมื่อต้นเดือนพฤษภาคมนี้ ถึงแม้ว่าในการพบกันครั้งนี้จะไม่มีความสัญญาที่แน่นอนก็ตามแต่แหล่งข่าวเชื่อว่า ในขณะที่เดียวกันทางผู้แทนรัฐบาลปฏิวัติแห่งเวียตนามใต้ ก็มีได้ปฏิเสธหรือตัดสายใยแต่อย่างใด

ในความเห็นของแหล่งข่าวเชื่อกันว่าทางเป็นไปได้อย่างยิ่ง ทบริษัท

เข้าพบตัวแทนของรัฐบาลใหม่ในเขมร ที่ปารีส อีกด้วย และคำตอบจากตัวแทนของรัฐบาลใหม่ก็น่าพอใจ ดูเหมือนว่าปัญหาของบริษัทขุดน้ำมันเหล่านี้ ซึ่งรวมทั้งบริษัทของสหรัฐฯ เองด้วย จะอยู่ที่ว่าทงนไหนไหลทวีปที่บริษัทต่างๆ สนใจที่จะขุดตอนนั้น ยังเป็นส่วนที่การตกลงกันไม่ได้ระหว่างรัฐบาลไทย เขมรและเวียตนามใต้ ซึ่งต่างก็อ้างว่าไหลทวีปที่อ้างที่กันนั้นเป็นของตนอยู่ เมื่อประมาณเก้าเดือนที่แล้วเองบริษัทน้ำมันแอลแอลพี ต้องถอนแท่นเจาะน้ำมันออกจากบริเวณที่เขมรกับไทยยังเถียงกันอยู่ว่าบริเวณไหลทวีปนั้นเป็นของใครกันแน่

บพกระแสดข่าวอ้างว่าบริษัทขุดน้ำมันฝรั่งเศสไม่เพียงแต่ติดต่อกับนามของกลุ่มบริษัทน้ำมันฝรั่งเศสเท่านั้น แต่ยังติดต่อกับนามบริษัทขุดน้ำมันอเมริกันอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม เป็นที่เชื่อกันว่าสำหรับเขมรนั้น บริษัทน้ำมันฝรั่งเศสดูจะมีภาษีกว่าบริษัทน้ำมันอเมริกันด้วยเหตุผลง่ายๆ เพราะเป็นบริษัทฝรั่งเศส

แต่สำหรับเวียตนามนั้น ไม่น่าเพราะว่าเวียตนามใต้เอง ก็มีความต้องการทางการเมืองระหว่างประเทศของตนเอง ซึ่งอาจจะยินยอมให้บริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ เข้าทำการขุดก็เพราะว่าการทำเช่นนั้น ย่อมจะทำให้บริษัทน้ำมันของสหรัฐฯ หาทงนทำให้รัฐบาลอเมริกันยกเลิกการห้ามค้าขายกับเวียตนาม และปล่อยเงินสำรองของเวียตนามใต้ ซึ่งเมื่อครั้งไ้ช้งอนแตก ทางรัฐบาลสหรัฐฯ ได้ยึดไปเก็บไว้ในคลังของสหรัฐฯ

การเมือง หรือครอบครัวใน น.ส.พ. ประชาธิปไตย

“ต่อไป จะไม่มีชื่อนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยอย่างเด็ดขาด” เป็นมติของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยที่ผู้สื่อข่าวพิเศษของ ‘จตุรัส’ สัมภาษณ์

เป็นกรณีที่เกิดขึ้นน้อยเต็มที ในวงการหนังสือพิมพ์เมืองไทย ที่หนังสือพิมพ์จะแสดงการปกป้องศักดิ์ศรีและเอกสิทธิ์แห่งการเสนอข่าวของตนด้วยวิธีการที่เด็ดขาด รุนแรงเช่นนั้น ก็น่าจะดูกันว่า เรื่องราวเป็นมาอย่างไร

‘จตุรัส’ ได้สอบถามเรื่องราวไปยังทั้งสองฝ่าย แหล่งข่าวจากกองบรรณาธิการประชาธิปไตยได้ชี้แจงว่า ต้นเรื่องก็คือ ข่าวใหญ่ของ นสพ. ประชาธิปไตยฉบับประจำวันเสาร์ที่ ๒ สิงหาคม อ้างถึงนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ รองเลขาธิการพรรคประชาธิปไตยให้สัมภาษณ์ว่า ทางพรรคประชาธิปไตยจะชักฟอกสมาชิกवादจัด เช่น นายสังสุข ภักเกษม

เมื่อข่าวนี้พิมพ์ออกมา จะเกิดความปั่นป่วนภายในพรรคประชาธิปไตยเพียงใด รายงานข่าวไม่แจ้ง แต่เรื่องที่เกิดขึ้นก็คือ นายดำรงได้เรียกตัวนักข่าวผู้เขียนข่าวชนนินไปต่อว่า “ทำไมอย่างซอम्म” ฝ่ายนักข่าวก็โต้ว่า “ก็คุณไม่ได้บอกให้ปิดชื่อแหล่งข่าวสักหน่อย”

เรื่องคงไม่คลี่คลายไปไกล หากในคืนต่อมา นายดำรงจะไม่เดินเข้าไปในโรงพิมพ์ประชาธิปไตยในฐานะคนคุ้นเคย และจัดการเปลี่ยนแก้บางส่วนของข่าวที่กำลังจะชนแท่นพิมพ์

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์

ท่ามกลางความตะลึงของเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต ที่ไม่กล้าท้าทายการกระทำของ “ญาติสนิทท่านผู้อำนวยการ” นักข่าวคนหนึ่งกล่าวขึ้น

ในวันที่ ๔ สิงหาคม กองบรรณาธิการจึงจัดการประชุมหามาตรการตอบโต้ ‘การก้าวล่วงงานชนนินร้ายแรง’ ของนายดำรงทันที โดยมีมติออกมาว่า จะต้องยื่นหนังสือประท้วงต่อหัวหน้าพรรคประชาธิปไตย แต่ก่อนหน้านั้น นายสนธิ ลิ้มทองกุล ผู้รักษาการณ์บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา และบรรณาธิการบริหาร ได้จัดการชนนินข่าวของออกจากสำนักงานไปก่อนแล้ว เพื่อเป็นการประท้วง

นายสนธิได้กลับเข้าไปใหม่ ในวันที่ ๖ และประกาศต่อกองบรรณาธิการว่า จะร่วมต่อสู้ปกป้องศักดิ์ศรีของ นสพ. ประชาธิปไตยกับกองบรรณาธิการอย่างถึงที่สุด และในวันเดียวกันนั้น ตัวแทนจากกอง

บรรณาธิการหลายคนก็นำหนังสือประท้วงไปยื่นต่อหัวหน้าพรรคประชาธิปไตย ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

เรื่องอาจจบลงด้วยการทำความเข้าใจอันดีต่อกัน หากนายดำรงจะไม่เข้ามาขัดจังหวะการสนทนาระหว่างตัวแทนกองบรรณาธิการกับหัวหน้าพรรค ด้วยการ ‘ตัดบทอย่างหยาบคาย’ ตามคำอธิบายของตัวแทนกองบรรณาธิการคนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์ โดยพูดว่า “ผมในนามรองเลขาธิการพรรค ขอให้หยุดการให้สัมภาษณ์ได้แล้ว เรากำลังจะต้องมีการประชุมพรรคต่อไป”

แถลงการณ์ทางกองบรรณาธิการเตรียมจะตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์วันรุ่งขึ้นเกี่ยวกับกรณีนี้ก็ได้รับการยับยั้งไว้ด้วยเหตุผลว่า “เป็นเรื่องภายในครอบครัว”

กองบรรณาธิการทั้งหมด นับตั้งแต่ผู้อำนวยการ ลงมาถึงเจ้าหน้าที่ทุกคน จึงร่วมกันลงมติขานสวดท้ายดั่งประโยคต้นของข้อเขียนนทว่า ‘ต่อไป จะไม่มีชื่อนายดำรงปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยอย่างเด็ดขาด’

เมื่อ ‘จตุรัส’ สอบเรื่องไปทางฝ่ายนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ เขาก็กลับตอบว่า “อยากจะชี้แจงแต่เพียงว่า ผมไม่อยากจะพดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้น ผมถือว่าเป็นเรื่องในครอบครัว เกิดเรื่องนั้นขึ้นก็แล้ว จะได้เข้าใจกันสักทีว่าผมไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารหรือนโยบายของหนังสือพิมพ์นั้นอย่างไร ทุกคนเข้าใจผิดกันเสมอ และผมจะได้ระมัดระวังตัวมากขึ้นในเวลาติดต่อกับสื่อมวลชน” □

กิสซิงเจอร์ : เจ้าชายน้อยแห่งโลกเสรี ?

เมื่อประธานาธิบดีเจอร์รี ฟอร์ด ประกาศอย่างเป็นทางการว่าจะสมัครเข้ารับเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา สมัยหน้าอีกครั้งหนึ่งนั้น ปรากฏว่าไม่มีเสียงคัดค้านแต่อย่างใด ซึ่งก็พอจะเป็นที่คาดหมายว่า นายเจอร์รี ฟอร์ด คงจะได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาอีกสมัยหนึ่งอย่างแน่นอน

ถึงแม้เสียงคัดค้านจากแหล่งอื่นจะไม่มี แต่เจ้าหน้าที่แห่งกระทรวงต่างประเทศของอเมริกาบางคนก็ได้แสดงความกลัวว่า ถ้าหากรัฐบาลชุดฟอร์ด-รอกกเฟลเลอร์-กิสซิงเจอร์ เข้าบริหารประเทศในสมัยหน้าอีกสักก้อนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ คงตกอยู่ในอำนาจเด็ดขาดของกน ๆ เดียวต่อไปอีก ๔ ปี

เพราะนายเจอร์รี ฟอร์ด นั้นถึงแม้จะมีความรักชาติหรือมีความปรารถนาต่อชาติบ้านเมืองเพียงใดก็ตาม แต่เขาก็ได้มอบอำนาจให้นายกิสซิงเจอร์ถือบังเหียนประเทศสหรัฐฯ อย่างเต็มที่

ขณะที่ประเทศอภิมหาอำนาจทั้งหลายกำลังเดินเต็มคูลทางการเมืองอย่างเต็มที่ ภายหลังการแตกพ่ายในอินโดจีน เพื่อที่จะหลอกล่อให้ประเทศในโลกที่สาม ตกอยู่ในฐานะลูกกระจอกของประเทศอภิมหาอำนาจต่อไปนั้น ที่สั่นและความคิดของนายกิสซิงเจอร์ควรจะได้นำมากล่าวถึงอย่างจริงจัง เพราะดูเหมือนว่านายกิสซิงเจอร์ผู้นั้นแหละที่จะเป็นผู้

ตัดสินใจอนาคตของนโยบายต่างประเทศของอเมริกา

นายกิสซิงเจอร์นั้นเป็นคนเชื้อสายยิว เกิดที่เมืองเฟิร์ธ ประเทศเยอรมันเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๔๖๖ ครอบครัวของเขาไม่ร่ำรวยนัก แต่ก็อยู่ในฐานะมั่งคั่งเกิน

นายกิสซิงเจอร์ต้องประสบกับความทุกข์ยากอันเกิดจากเหตุการณ์ผันผวนทางสังคมสมัยก่อนสงครามนาซีเยอรมันเป็นเวลาานถึง ๘ ปี ก่อนที่พ่อแม่ของเขอพยพไปอยู่กรุงนิวยอร์กในปี ๒๔๘๑

หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมในกรุงนิวยอร์ก นายกิสซิงเจอร์ถูกเกณฑ์เป็นทหารในกองทัพบกสหรัฐฯ เมื่อปี ๒๔๘๖ และที่ค่ายฝึกทหารในมลรัฐหลุยเซียน่านั้นเองเขาได้พบกับนักเผชิญภัยชาวเยอรมันผู้หนึ่งชื่อ นายฟรีดริช แครเมอร์

นายแครเมอร์ผู้นั้นเองที่เบนหัวเลื่อมชีวิตของนายกิสซิงเจอร์ให้สนใจเรื่องการเมืองในเวลาต่อมา

เพราะในช่วงนั้นสติปัญญาของนายกิสซิงเจอร์กำลังอยู่ในระยะพัฒนาการเต็มที่ เมื่อนายแครเมอร์ช่วยแนะนำให้เขาได้มีโอกาสศึกษางานเขียนของเฮเกล และงานเขียนของโดสโตเอฟสกี ตลอดจนหนังสือเล่มอื่นๆ นายกิสซิงเจอร์มีความเลื่อมใสมากจนในที่สุดตัดสินใจว่าในอนาคตตนจะยึดอาชีพที่จะต้อง ใช้สติปัญญาแก้ปัญหาแบบนั้นบ้าง

หลังจากสงครามสิ้นสุดลง นาย

กิสซิงเจอร์ได้ทำหน้าที่เป็นครูสอนในโรงเรียนฝึกทหารอยู่ชั่วระยะหนึ่ง จนกระทั่งถึงปี ๒๔๘๘ เขาก็ได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยได้รับทุนของมลรัฐนิวยอร์ก

ในช่วงที่เขาศึกษาอยู่ที่ฮาร์วาร์ดนั้นเขาให้ความสนใจและเอาใจใส่ในเรื่องนโยบายต่างประเทศมาก และนอกจากนั้นเขายังเพิ่มความสนใจศึกษางานของเฮเกล นักปรัชญาผู้ซึ่งเขาคัดว่าในยุคนั้นๆนั้น มีอารยธรรมอยู่แบบเดียว และการที่ใครคนใดคนหนึ่งเพียงผู้เดียวจะสามารถธำรงรักษาและส่งทอดประวัติศาสตร์ไปยั้งคนรุ่นหลังได้นั้น เป็นกรณีที่เกิดขึ้นยากมาก

วิทยานิพนธ์ของกิสซิงเจอร์ที่เสนอต่อมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดนั้นว่าด้วยเรื่อง 'ระบบการประชุม' (Conference system) ซึ่งเป็นระบบที่ใช้กันอยู่ในยุโรปสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๑

ระบบที่ว่านี้ไม่ต้องอาศัยการใช้กำลังเข้าเข่นฆ่ากัน แต่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ซื่ออกัน ทั้งในด้านการเมืองและสติปัญญาของเหล่ารัฐมนตรีที่ทำงานร่วมกัน เพื่อให้การประนีประนอม หรือการเจรจาเกิดขึ้นและหลีกเลี่ยงการสงคราม

และถ้าหากว่าการเจรจาประนีประนอมเกิดล้มเหลว การแก้ปัญหาความขัดแย้งก็จะทำได้โดยใช้วิธีคุกคามและข่มขู่ หรือไม่ก็ใช้อุบายอันแยบคายทางการทูตอื่นๆ

นายกิสซิงเจอร์ได้นำเอาทฤษฎีอันนี้มาใช้เมื่อเขาทำการคุกคามและข่มขู่เวียดนามเหนือ โดยใช้กำลังเป็นหลายครั้ง สมัยสงครามเวียดนาม

แต่การเจรจาประนีประนอมในครั้งนั้นต้องล้มเหลวลงอย่างสิ้นเชิง

จักต้องแสดงให้โลกได้ประจักษ์ ถึง

เมอสหรัฐฯ นำเครื่องบิน ๕๒ ไป
ทิ้งระเบิดลงในเวียดนามเหนือ ใน
เดือนตุลาคม ๒๕๑๕

ในสมัยที่นายคิสซิงเจอร์ศึกษา
อยู่ที่ฮาร์วาร์ดนั้น รัฐบุรุษของยุโรปใน
ศตวรรษที่ ๑๙ หลายคนฝังแน่นอยู่ใน
จินตนาการของเขามาก โดยเฉพาะ
อย่างยังเจ้าชายแมตเตอนิก แห่ง
ปรัสเซีย

นายคิสซิงเจอร์รู้สึกประทับใจ
ในการดำเนินชีวิตทางการทูตของ
เจ้าชายของคันทันมาก จนถึงขนาดที่ว่า
นายคิสซิงเจอร์พยายามที่จะดำเนิน
รอยตามทีเดียว

แต่ถึงอย่างไร นายคิสซิงเจอร์
ก็ยังมึนลักษณะหลายอย่างตรงกันข้าม
กับเจ้าชายแมตเตอนิก โดยเฉพาะ
ด้านบุคลิกภาพ

เจ้าชายแมตเตอนิกนั้นเป็นผู้ที่มี
บุคลิกที่ดี สง่างาม

แต่นายคิสซิงเจอร์กลับมีรูปร่าง
ค่อนข้างเตี้ย และออกจะอ้วนไป
หน่อย หน้าที่ก็เรียบๆ และหลัง
ออกจะงอๆ เสียด้วยซ้ำ

นายคิสซิงเจอร์เชื่อว่าสหรัฐฯ

ความเก่งกาจในการดำเนินนโยบาย
ด้านอุดมการณ์ของตน ความคิดของ
นายคิสซิงเจอร์อันนี้เป็นผลมาจาก
สันดานการเป็นคนขงสยนั้นเอง
นายคิสซิงเจอร์ไม่ต้องการให้ประเทศ
อื่นๆ ในโลก มีความเป็นประชาธิปไตย
แบบตะวันตก

ทัศนคติของเขาเกี่ยวกับบทบาท
ของสหรัฐฯ ก็คือ เขาต้องการให้
สหรัฐอเมริกา 'ผู้ทรงพลัง' คอยป้องกัน
มิให้เกิดการใช้กำลังอันอาจจะ
เป็นการคุกคามความสงบเรียบร้อย
ขึ้นในโลก

การต่อต้านสงครามปลดแอก
แห่งชาติของนายคิสซิงเจอร์นั้นเกิด
จากความกลัวที่ว่า ถ้าหากพวกปลด
แอกกระทำการสำเร็จในทีหนึ่ง ก็
ย่อมจะชักนำให้พวกอื่นๆ กระทำ
สงครามอุดมการณ์ตามมามากมาย

หลังจากที่นายคิสซิงเจอร์สำเร็จ
การศึกษาและไปเป็นอาจารย์อยู่ที่
คณะวิชาการปกครองอยู่เป็นเวลา ๑๖
เขาก็ได้รับเชิญให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม
ศึกษาด้านอาวุธนิวเคลียร์ของสภา
ความสัมพันธ์ต่างประเทศ

นายคิสซิงเจอร์มีความเห็นอย่าง
แข็งขันเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ในกลุ่ม
ศึกษานี้ว่า กองทัพของสหรัฐฯ จัก
ต้องเตรียมพร้อมที่จะตอบโต้การท
บายของโซเวียตในทุกหนทุกแห่งใน
โลก

นายคิสซิงเจอร์ได้รับอิทธิพล
ทางความคิดของนายพลโทเจมส์

กาบินมาก จนเขาเชื่อว่าอาวุธนิว
เคลียร์จะเป็นวิฆเนตประสิทธิภาพและ
เชื่อถือได้ ในการหยุดยั้งความก้าว
หน้าของโซเวียต ดังที่เขาได้แสดง
ทัศนะไว้ใน 'อาวุธนิวเคลียร์และ
นโยบายต่างประเทศ' ว่า

"สงครามที่ถูกจำกัดได้กลายเป็น
รูปแบบของความขัดแย้ง ซึ่งช่วยให้
เรามีข้อได้เปรียบด้านยุทธวิธีที่สุด
จากความสามารถของเราเอง สงคราม
แห่งการทำลางล้างเป็นสงครามประ
เภทเดียวที่กลุ่มโซเวียตไม่มีวันเอา
ชนะได้"

เป็นที่เชื่อได้ว่า ความมั่นใจใน
สงครามอาวุธนิวเคลียร์ จะเป็นสิ่งที่
นายคิสซิงเจอร์ให้ความสำคัญสนน
อย่างแน่นอนในอนาคต และไม่เพียง
แต่นำอาวุธนิวเคลียร์มาใช้เป็นครั้ง
คราวเหมือนสมัยสงครามอินโดจีน
เท่านั้น แต่นโยบายทางการทหารท
หมดจะต้องอยู่บนพื้นฐานความเชอ
อัน

ความคิดของเขานั้นช่างขัดแย้ง
กันสันดี ในความเชื่อทว่าการจำกัด
สงครามอาวุธนิวเคลียร์จะได้รับการ
ยอมรับนับถือด้วยกันทั้งสองฝ่าย บน
พื้นฐานของความ 'สุจริตใจ' และ
'เจตนาธรรม' ที่จะตกลงร่วมกัน ถ้า
ยังงั้นใครล่ะที่จะเป็นศัตรู

ทั้งในแง่อารมณ และสติปัญญา
นายคิสซิงเจอร์ยังคงดำเนินวิธทา
การทูตในแวดวงของโลกเก่าๆ เป็น
แบบเดียวกับที่นายเนลสัน รอกกเฟล
เลอร์เคยใช้ (นายคิสซิงเจอร์เคยพบ
กับนายเนลสัน รอกกเฟลเลอร์ เมอ
ครวามีประชุมเรื่องนโยบายทางทหาร
ทมลรัฐเวอร์จิเนีย เมื่อหลายปีมาแล้ว)

ทั้งสองคนนั้นต่างก็เป็นนักแทรก
แซงตัวสำคัญทั้งคู่ และทั้งสองคน
ก็มีความเชื่อตรงกันว่าสหรัฐฯ ามิการะ

หน้าที่จะต้องแสดงพลังให้เป็นที่
ประจักษ์ในทั่วทุกมุมโลก ว่าเป็น
ศัตรูที่น่าเกรงขามของลัทธิคอมมิวนิสต์

เมื่อนายกิสซิงเจอร์เปลี่ยนงาน
จากการเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยไป
ทำทาสภาความสัมพันธ์ต่างประเทศ
และต่อมาได้เปลี่ยนไปทำท่งกองทุน
ของตระกูลร็อกเวลเลอร์ และกลับไป
ทำงานที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดอีก
ครั้งหนึ่ง เขาได้พิสูจน์ให้เห็นถึง
ความสามารถของเขาที่จะก้าวเข้ามา
สู่วงการเมือง โดยเฉพาะด้านนโยบาย
ต่างประเทศ และจากการที่เขา
อิทธิพลในด้านความสัมพันธ์กับประ
เทศในยุโรป ช่วยให้บารมีของเขาใน
กระทรวงกลาโหมเพิ่มขึ้นมาก

การกำหนดนโยบายทางด้าน
เอเชียใน สหรัฐฯ มิได้ให้ความสน
ใจแก่ประเทศไทยว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ของแนวป้องกันของสหรัฐฯ ในมหา
สมุทรแปซิฟิกเหมือนเมื่อก่อน
ประเทศไทยนั้นห้อมล้อมด้วย
ศัตรูของ 'ระบอบประชาธิปไตย
นิยม' ของนายกิสซิงเจอร์ และยัง
ประเทศไทยต้องการให้สหรัฐฯ ถอน
ออกไป สหรัฐฯ ก็จะไม่พยายามมาก
ขึ้น

และการที่หมู่เกาะมาเรียนาจะ
กลายเป็นรัฐที่ 51 ของสหรัฐฯ กับการ
จัดสรรเงินให้แก่การเพิ่มเติมอุป
กรณ์ต่างๆ ที่เกาะคิเอโก กาเซย์ ใน
มหาสมุทรอินเดีย ทำให้ฝ่ายทหาร
ของสหรัฐฯ มีทางเลือกมากมายที่จะ
ขีดวงให้โซเวียตอยู่ในมหาสมุทร
แปซิฟิก

นายกิสซิงเจอร์คงนั่งลงอย่างมี
ความมั่นใจในยุทธวิธีอันใหม่ และ
เชื่อมั่นว่าความสงบเรียบร้อยจะเกิดขึ้น
เขาคงนั่งเฝ้ามองบทภาพยนตร์
ที่เขาประจักษ์เช่นอย่างชำนาญ
อยู่ในขณะนี้

เจอร์รัฟฟอร์ดจงเจริญ !! □

ข่าวไม่กรองจากเมืองเลย

หลังจากห่างหายไปหลายปี ถูตฝนที่ฝนได้หวน
กลับมาสู่ภาคอีสานอีกในบั้น สองข้างทางรถยนต์จาก
เมืองพล ไปขอนแก่นถึงชุมแพ จนกระทั่งเมืองเลย ตอน
กลางเดือนกรกฎาคม ซูซ่าและซุ่มซ่า ชนิดที่นานๆที่จะ
มีให้เห็นสักครั้ง จนดูเป็นภาพที่ประหลาด

แต่ที่แปลกยิ่งกว่านั้นก็คือว่า ทั้งๆที่นานองทั้ง
และผู้คนก็โหยหามาหลายปี แต่ในท้องทุ่งช่วงคว้าง
เปล่า นานๆจึงจะได้พบเห็นคนไถนาในอาคารที่ไม่กระ
ตือรือร้น

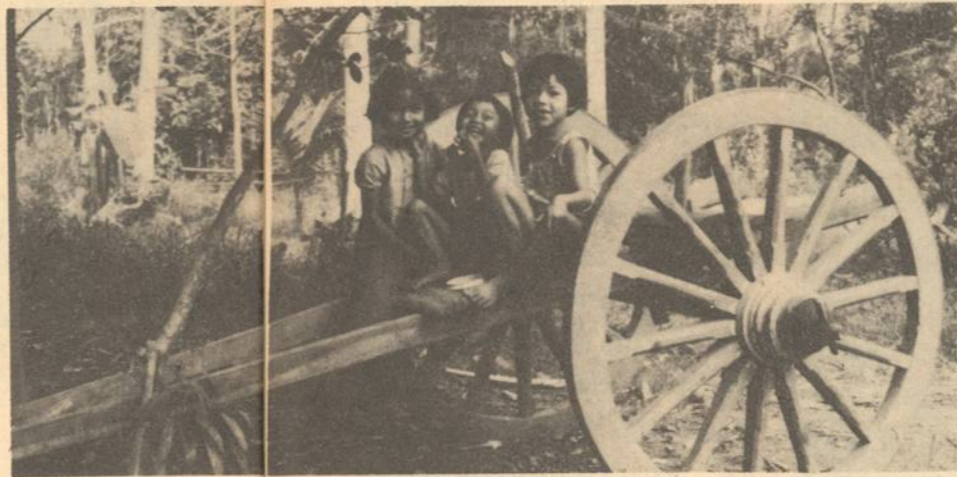
ต่อข้อสงสัยนี้ ชาวบ้านร่วมทางซึ่งหัวถูงข้าวสาร
ขึ้นมาบนรถที่ขอนแก่นไปลงชุมแพบอกว่า

“คนส่วนหลายกลับตัวไม่ทันครับ บางพวกติดเก็บ
ข้าวโพดอยู่ในดง บางพวกก็หนีไปบ้านใหม่ คว้าจะไถนา
หายาก วันใหญ่ๆ ก็ขายไปหมดที่เหลือรุ่นเล็กไม่เป็นคราด
เป็นไถและค่าเช่าก็แพง”

จะเป็นเพราะฝนตกๆ หยุดๆ ไปตลอดทาง หรือว่า
เป็นเพราะรถโดยสารคันที่หนึ่ง ไปได้คนขับที่มความรับผิดชอบ
ชอบประเภทหาได้ยากยิ่งก็ไม่ทราบ แทนกำหนดบ้ายอ่อนๆ
จึงไปถึงเมืองเลยเอาเมื่อก่อนข้างจะบ้ายแก่

ตามความตั้งใจเดิม ข้าพเจ้าจะเตลิดออกไปให้ถึง
ปากชม ซึ่งเป็นอำเภอรอบนอก แต่เมื่อไปถึงก่อนข้างจะค่า
ฝนยังตกเฉาะแฉะ ประกอบกับไม่ได้ไปเมืองเลยมาหลายปี
จึงตัดสินใจค้างดูบ้านเมืองและผู้คนสักคนหน่ง

ที่ว่าเมื่อดัดสันใจแล้ว ก็เกิดวิตกเรื่องที่พัก ด้วย
ความจำเก่าๆ เนื่องจากเป็นเมืองปลายทาง และมีโรงแรม
อยู่เพียงสองแห่ง ห้องพักจึงมักเต็มเสมอ จนเมื่อได้นั่ง

สามล้อผ้าสายฝนเข้าเมือง ได้พูดคุยกับคนขับที่สวมเสื้อ
เก่าๆ เบี่ยงปอนจนได้กลิ่นสาบเหงื่อ จึงรู้ว่า ภาวะเช่นนั้น
ได้เป็นอดีตของคนเมืองเลยเขาล้มกันแล้ว

“ท่านจะเอาชนไหนครับ” เขาดมหนักแน่น ใช้
สรรพนามเห็นห่างทางชนชั้น “มีตั้งแต่ห้องละขลุ่ยสิบบาทจน
ถึงสองร้อย โรงแรมใหม่ของเราสูงตงสิบชั้น ค่าก่อสร้าง
เกือบร้อยล้าน” เขาเน้นคำว่าเราด้วยน้ำเสียงภูมิใจ

ก็เหมือนกับเขตชุมชนส่วนมากในประเทศไทยนี้
เอง ที่พอฝนตกหนักเข้าหน่อย นักนั่งรถถนน เพียงแต่ว่า
เมืองเลยได้เปรียบที่อื่น ๆ ที่ขนาบด้วยลำน้ำเลยกับลำน้ำ
หมาน การท่วมท้นจึงมีอยู่เพียงชั่วคืนๆ

เย็นนั้นฝนหายก่อนมืด ร้านค้าส่วนใหญ่ดีโอกาส
บิดมาตั้งแต่ฝนตก ท้องถนนดูแจ่มจ้า มีสามล้อและรถ
เมล์เล็กวิ่งผ่านไปบ้าง แต่ไม่มากนัก สังเกตดูส่วนใหญ่
เป็นรถทวงระหว่างอำเภอรอบนอกกับตัวจังหวัด

เมื่อไม่มีโอกาสดูบ้านเมืองและผู้คนดังที่ตั้งใจ และ
มีเวลาเหลือก็พอด นึกขึ้นได้ถึงเพื่อนคนหนึ่งทรีบราชการ
อยู่ที่นั่น ในตำแหน่งค่อนข้างใหญ่ระดับคณะกรรมการ
จังหวัด จึงถือโอกาสแวะเยี่ยม เมื่อไปถึงพบเขากำลังจับ
กลุ่มกรูปรอบรับออ้อออีกกันอยู่สามสี่คน อันเป็นปรกติวิสัยของ
ข้าราชการตามหัวเมือง

การสังสรรพูดคุยตามประสาเพื่อนเก่าและมิตร
ใหม่ค้ำวันนั้น ค่อยๆ ลามออกไปจากเรื่องลูกเรื่องเมีย
การทำมาหากิน โยงยาวไปจนถึงเรื่องของการณ์บ้าน
เมือง ซึ่งให้ภาพที่พรมัวและอืดอืด เมื่อข้าพเจ้าบอกเขา
ว่าจะต้องออกไปปากชม สหน้าของพวกเขาเส่อแววไม่สบาย
ใจ

“จะไปที่ไหน” แต่นายต้องรู้ว่าการเดินทางอัน
ตรายมาก เราไม่ว่าใครเป็นใคร เห็นเป็นชวานาแบกมัด
เดินท้อมๆ พอให้หลัง พ้ออาจควักระเบิดชุดตูมออกมา
เมื่อไรก็ได้

“ระยะเวลาการเดินทางที่ปลอดภัยน้อย ในบ้าน
นอกก็เขาลังบ้ายส์ หลังจากนั้นก็ไม่มีจำเป็นก็อย่า

“ในเขตรอบตัวเมืองระยะทางสักสิบห้ากิโลเมตร
พอเสี่ยงไปได้ถึงก่อนหกโมง นั้นหมายถึงรถโดยสารทั่วไป
นะ ถ้าเป็นรถหลวง ใครขึ้นไปหลังห้าโมงเย็นก็บ้าแล้ว”

“ยามค่ำถึงในเมืองเองก็ใช้ว่าจะปลอดภัยนัก พวก
เราเคยถูกมันลอบกัดมาแล้ว” มิตรหน้าใหม่ผู้ซึ่งเพื่อนบอก
เล่าให้ทราบในเวลาต่อมา เป็นเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. ประจำ
จังหวัด กล่าวเสริมขึ้น พลางชำเลืองไปทางชนหนึ่งสู่มุม
ห้องรับแขก บนถนนมวนวางพาดอยู่สองกระบอก

ข้ากลับ เมื่อได้คุยถึงเหตุการณ์ที่ได้ยินได้ฟังมา
จากบ้านเพื่อนกับคนขับสามล้อ เรื่องที่ได้ฟังกลับเปลี่ยน
ไปในมุมที่เกือบจะตรงกันข้าม

“เอาะไรมาต้น มันไม่ร้ายถึงยังนี้ รถ(บรร)ทุก
ของก็ยังมีออกแทบทุกคัน ถ้าท่านอยากไปกินน ออกมาดัก
อยู่ที่ปม อาจมีรถเช่า หรือจะเหมารถเล็กที่หน้าโรงแรม
ก็มีหลายคัน แต่กลางคืนเขาคิดแพงหน่อย”

ก่อนเขนนอน ข้าพเจ้าแวะร้านกาแฟหัวมุม คุยกับ
เจ้าของร้านวัยกลางคนและคนขับรถเมล์เล็ก เรื่องราวที่
ได้ฟังไม่แตกต่างกับที่ได้ยินจากสารรถสามล้อนัก

วันเดินทางกลับ ข้าพเจ้าแวะค้างเมืองเลยอีก คราว
นี้ฝนไม่ตก แต่เครื่องปั่นไฟของจังหวัดชำรุด ไฟฟ้าดับ
ครึ่งเมือง ริมถนนจึงวอมแวมด้วยแสงตะเกียง ถนนก่อน
ข้างจะมืด แต่ผู้คนก็เดินผ่านไปมาไม่รีบร้อน

เสร็จอาหารมื้อเย็น ข้าพเจ้าขนนอนบนห้องชนที่
ห้า คับตะเกียงหัวโต๊ะจึงจะหลับเอาแรง แต่เสียงคนศรั
จากห้องอาหารขึ้นมาในปากด้วยด้านหลัง ดังกระห่มจันรู
สึกกวนประสาท

รุ่งเช้านั่งสามล้อไปสถานีขนส่ง มองผ่านไปทาง
หน้าศาลากลางจังหวัด ข้าราชการใหญ่ผู้น้อยสามสี่คนกำลัง
เดินทอดนุ้ยคุยกันไปบนอาณาจักรส่วนตัวของเขา คอพน
สนามหญ้า ที่ถูกตัดแปลงเป็นสนามกอล์ฟน้อยๆ ทยอย
เพียงมุมเดียว □

น้ำปลาอันตรายที่คนไทยต้องกิน

ใครที่เคยชมภาพยนตร์เรื่อง ๒๐๒๒ โลกวินาศ Soyent Green คงจำกันได้ว่าหนังได้จินตนาการให้เห็นถึงสภาพในสังคมของมนุษยชาติ ซึ่งประสบกับปัญหาประชากรอากาศเสีย น้ำเน่า อาหารเป็นพิษ และขาดอาหาร อันตรายดังกล่าว เป็นเรื่องราวที่คาดกันว่าจะเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

แต่ในปัจจุบันนี้ สิ่งต่างๆ ที่หนังจินตนาการให้เห็นได้เกิดขึ้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ประชากรอากาศเสีย น้ำเน่า และอาหารเป็นพิษ

พูดถึงเรื่องอาหาร สำหรับคนไทยด้วยกันแล้ว น้ำปลาเป็นส่วนหนึ่งที่คนไทยขาดไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปรุงอาหาร และการบริโภค ทั้งนี้จะดูได้จากตัวเลขการใช้ น้ำปลาของคนไทย ปัจจุบันเรามีประชากรอยู่ ๕๐ ล้านกว่าคน ในแต่ละวันคนไทยทั่วประเทศจะกินน้ำปลาถึง ๑๕,๐๐๐ ลิตร ถ้าคิดเป็นเดือนก็จะตก ๔๕,๐๐๐ ลิตร และจะเท่ากับ ๕,๔๐๐,๐๐๐ ลิตรในหนึ่งปี นั่นคือสังขยันันว่า คนไทยกินน้ำปลามากขนาดไหน

ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากความต้องการน้ำปลาที่มีอยู่มากก็คือ ชาวประมงของเราจับปลาได้ไม่พอแก่ความต้องการของโรงงานผลิตน้ำปลา เพราะเหตุผลที่ว่า ถ้าคนไทยยังคงกินน้ำปลาอยู่ในปริมาณดังกล่าวข้างต้น โรงงานผลิตน้ำปลาจะต้องใช้ปลาถึง บิลละ ๒,๕๐๒ ตัน ในขณะที่เรำปลาสำหรับทำน้ำปลาอยู่เพียง ๑,๕๐๐ ตัน

เมื่อเป็นเช่นนั้น อันตรายที่แฝงมาในรูปของน้ำปลาก็เกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นน้ำเกลือผสมสี น้ำเบ็กซ์ (น้ำที่เหลือใช้จากกรรมวิธีผลิตผงชูรส) ซึ่งมีสีเหมือนน้ำปลาแท้ เพียงแต่เอามาปรุงแต่งรสให้ดูขุ่น น้ำต้มกระดูกและหนังสัตว์ ซึ่งก็ต้องเอามาปรุงแต่งสีรสเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม กรรมวิธีในการ บิดเบือนข้อเท็จจริงต่อลูกค้า ในหมู่พ่อค้าคนกลางก็ยังคงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ โดยการรับซื้อน้ำปลาแท้จากผู้ผลิต แล้วนำไปเติมน้ำต้มสุก ปรุงแต่งสี และรสชาติให้เหมือนเดิม เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มปริมาณให้มากขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าพ่อค้าย่อมได้กำไร และผลขาดทุนก็คือประชาชน

โดยปรกติ น้ำปลาที่ได้มาตรฐานตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข จะแบ่งเป็นชนิดที่ให้คุณค่าทางอาหาร ซึ่งราคาจะตกประมาณขวดละสิบาทขึ้นไป ชนิดที่ไม่ให้คุณค่าทางอาหารราคาจะอยู่ระหว่างหนึ่งถึงสิบาท

ส่วนน้ำปลาที่ไม่ได้มาตรฐานตามประกาศ ราคา ก็จะอยู่ในลักษณะ

เดียวกับน้ำปลาที่ได้มาตรฐาน تنهاจะถามว่า “วิธีสังเกตว่า น้ำปลาไหนดี หรือไม่ดี จะทำอย่างไร”

คำตอบอยู่ที่ว่า “น้ำปลาที่ไม่แท้ ผู้ขายมักจะนำไปเร่ขายตามบ้าน ตลาดที่ใช้ปิดขวด จะไม่บอกชื่อโรงงานที่ทำ และสถานที่ที่ตั้ง นอกนั้นก็วิธีการสังเกต เพราะน้ำปลาที่ไม่แท้จะเก็บไว้ไม่ได้นาน ทางแก้ อีกประการหนึ่งก็คือ ดูรายการประกาศรายชื่อของกระทรวงสาธารณสุข ที่ประกาศรับรองว่าน้ำปลาแต่ละชนิด ชนิดไหนอยู่ในมาตรฐาน สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ อันตรายที่เกิดขึ้นจากการบิดเบือนของพ่อค้า ที่นำเอาของปลอมมาขายให้กับประชาชน และเป็นการเอาเปรียบประชาชน เพราะประชาชนต้องเสียเงิน ไปมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งอยู่ที่ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจน การจะซื้อน้ำปลาแท้ได้มาตรฐานมาบริโภค ย่อมเป็นไปได้ยาก เพราะชีวิตที่ดิ้นรนต่อสู้กับความยากจน คงจะไม่ม่วเวลา มาสนใจกันกว่า น้ำปลาแท้กินเข้าไปได้มาตรฐานหรือไม่

“คนไทยนั้นมีโอกาสที่จะเลือกกินสิ่งที่ดีหรือหรือไม่ดี” อย่างที่นายกฯ ท่านว่าไว้ก็จริงอยู่ แต่คนที่ไม่มีโอกาสเลือกกิน เห็นจะเป็นคนเพียงกลุ่มเดียว ในขณะที่คนส่วนใหญ่ของประเทศ ต้องกินสิ่งที่เบอนอันตราย อันแฝงมาในรูปของการบิดเบือน ฉกฉวยโอกาสเพื่อผลประโยชน์ของพ่อค้า สิ่งนี้เห็นจะเป็นโชคคดียของคนไทย ซึ่งมีมากกว่าคนบนแผ่นดินใหญ่ อย่างที่ท่านนายกฯ ว่าไว้กรรมัง

สมัครศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา

เรากำลังนั่งรถเข้ากรุงเทพฯทาง
ดอนเมือง ขณะรถกำลังวิ่งอยู่
ระหว่างสะพานควายกับอนุสาวรีย์ชัย
สมรภูมิ คู่สนทนาของผมเงยไป
ผมเหลียวไปดูเห็นหน้าชุดทำทางไม่
สบาย

“ผมเวียนหัว กลืนไส้ จะอา
เจียน” เขาบอก

“น่าจะเจ็บเมารถ” ผมว่า

“ไม่ใช่หรือครับ ผมไปอยู่ต่าง
จังหวัดเสียนาน พอเข้ามาถึงกรุง
เทพฯ ที่ไร้อาการอย่างนั้นทุกที เขา
ใจว่าเป็นเพราะอากาศในกรุงเทพฯ
ไม่บริสุทธิ์”

“จริงช้ะนะ อย่างที่เขาเรียกกัน
ว่าอากาศเป็นพิษละกระมัง”

คนไข้ของผมอีกรายหนึ่ง เป็น
ช่างตัดผม แก้ววัยเรอเรียงมานาน นำ
ส่งสาร งานก็ทำไม่ไหว จนก็เงิน
ไม่ได้พอกันเสียเดือนหนึ่ง กราวนดู
แก่อ้วนท้วนเบนนาเบนนวนลชน นำ
หนักขึ้นจากคราวที่แล้ว ๓ กิโลกรัม

อาจารย์ท่านหนึ่งนั่งรถจากบ้าน
ถึงที่ทำงานใช้เวลาสองชั่วโมง ต้อง
ต้องสูดอากาศเสียไปตลอดทาง เมื่อ
ไปถึงมหาวิทยาลัย ก็มีอาการเวียน
ศีรษะคลื่นไส้อาเจียนทำงานไม่ได้ น
ก็โรครกรุงเทพฯ เป็นพิษเหมือนกัน

เขย่นถึงตรงนี้ก็พอดีเหลือบไป
เห็นเรื่อง ‘ฟ้ากรุงเทพฯ เป็นพิษ’
ของ ดร. ระวี ภาวิไล ผู้เป็นนักดาร
าศาสตร์ ได้กล่าวไว้เดิวนี่มองไม่
ค่อยเห็นดาว เพราะกรุงเทพฯ ถูก
ปกคลุมไปด้วยหมอกพิษ ซึ่งประกอบ
ด้วยแก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์ ไนโตร
เจนเปอร์ออกไซด์ กรดไนตริก กรด
กำมะถัน และสารตะกั่ว ซึ่งเกิดจาก
รถยนต์กลไกต่างๆ และโรงงานอุต

นครอันตราย

สาหกรรม

กรุงเทพฯ ถูกเรียกว่า ‘นคร
อันตราย’ ที่เต็มไปด้วยหมอกพิษ
ควันรถ!

“คนมุ่งเข้าสู่กรุงเทพฯ มากขึ้น
ยังแ่งกันหายใจ ต้นไม้ก็ถูกโค่นลง
เพื่อสร้างตึก อ็อกซิเจนก็ยังไม่พอ
หายใจ เพราะขาดต้นไม้ซึ่งปล่อย
ออกซิเจนออกมาให้มนุษย์ และสัตว์
ใช้ รถยนต์ก็ยิ่งมากขึ้น รถก็ติดมาก
ขึ้น โรงงานก็มากขึ้น ควันพิษก็ยิ่ง
มากขึ้น อีกหน่อยคนในกรุงเทพฯ ก็
ตายหมดหรือ” พวกเขาคนหนึ่งปรา
รภด้วยความวิตก

“นี่นักเวศน์วิทยาเขาว่าไว้อย่าง
นั้นจริงๆ ว่าถ้าชาวโลกยังทำให้สิ่ง
แวดล้อมเป็นพิษอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป
ในอนาคตอันใกล้ มนุษย์และสัตว์ก็
จะพากันตายสิ้น”

“ก่อนที่จะถึงวันนั้นอาจจะเป็น
บ้ากันไปก่อนก็ได้เพราะจิตใจเป็น
พิษ”

“คุณรู้หรือเปล่าว่่าคนในกรุงเทพฯ
เป็นมะเร็งมากกว่าคนในชนบท”

“อ้าวทำไมล่ะ”

“ก็เจ้าพวกหมอกพิษควันรถ
แหละ แล้วไอ้จิตใจที่เป็นพิษก็ยิ่ง
เป็นบ่อเกิดของมะเร็งเหมือนกัน”

“ผมฝันเห็นกรุงเทพฯ ที่ไม่มี
รถยนต์วิ่งอย่างทุกวันนี้ ต้นไม้เขียว
ชะอ่ม ผู้คนสัญจรไปมาด้วยการเดิน
หรือโดยรถจักรยานเป็นส่วนใหญ่
เราจะทั้งประหยัด สุขภาพดี และ
คนไทยคงจะรักกันมากกว่านี้”

“พวกคนรวยเขาจะยอมให้คุณ
ทำอะไรอย่างนั้นหรือ”

“คุณพูดอย่างนั้น ทำให้ผมหนัก
ใจได้ มีคนเล่าว่าภาพถ่ายจากดาวเทียม
แสดงว่าประเทศไทยมีพื้นที่ป่าถูกทำ
ลายมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านรอบๆ
คือ พม่า ลาว และ เขมรและเขาว่า
ประเทศที่ใช้ระบบทุนนิยมจะมีการ
ทำลายธรรมชาติมาก จริงหรือ”

“ผมว่าตรงข้าม ยังมีคนจนมาก
ยังบุกเขาทำลายป่า”

“นั่นมันทำได้เป็นส่วนน้อย แต่
พวกมหาเศรษฐีเขามั่นทุนมาก สามารถ
ว่าจ้างคน และใช้เครื่องจักรกลเข้า
ตัดดวงทรัพย์ากรธรรมชาติ เช่น ทำ
ลายป่าไม้ ขุดแร่ จับปลา และตั้ง
โรงงานต่างๆ เพื่อส่งออกไปขายต่าง
ประเทศ หวังกอบโกยความร่ำรวย
ส่วนตน โดยไม่คำนึงถึงการทำลาย
ธรรมชาติ และการสร้างภาวะสิ่ง
แวดล้อมเป็นพิษ ซึ่งให้โทษแก่คน
ทั้งประเทศ”

“ถ้ามีโอกาสเลือกผู้แทนอีกสัก
ครั้ง ผมเห็นจะต้องเลือกพรรคท
มโนบายอนุรักษ์ ส่งแวดล้อม และ
ต่อต้านความเป็นพิษของดิน น้ำ และ
อากาศ” □

“จตุรเวช”

เขื่อนไคร

‘ความจริงบ้านเมืองเราในบาง
ท้องที่ เช่น อีสานมันจะไม่แล้งหรอก’
‘ถ้ามาน้ำ’

‘ใช่ น้าเอามาจากไหน ไม่ต้อง
ดูอะไรมาก แม่น้ำโขงปล่อยให้ไหล
ลงทะเลทำไม ก็นซ ทำเขื่อนขึ้นมา’

‘ก็ท่วมบ้านท่วมเมือง อย่าง
เช่นที่เขาคัดจะทำเขื่อนผามองนั้น ใจ
จังหวัดเลยจะจมไปได้น้ำทั้งจังหวัด
แล้วจะท่วมลาวอีกเท่าไร ลาวจะยอม
หรือ’

‘ผลประโยชน์ร่วมกัน ก็คงยอม
นอกจากจะได้ไฟฟ้าใช้แล้ว ก็กรรม
กิดชน ทดน้ำไปท่วมถึง อีสานก็จะ
ปลูกพืชผลออกงามดี’

‘เขาสำรวจแล้วว่าดินอีสานเค็ม
เกลือใต้ดินจะขึ้นมา น้ำจะใช้ไม่ได้
ใต้ดินเค็มมาก หลายแห่งก็เอาดินมา
ทำเกลือสินเธาว์ เห็นๆกันอยู่ แล้ว
ก็ยังคงต้องอพยพคนในบริเวณที่น้ำจะ
ท่วมอีกไม่น้อยกว่าห้าแสนตามที่เขา
สำรวจ’

‘ถ้ายากให้บ้านเมืองเจริญ ก็
ต้องรู้จักเสียสละบ้างซ แต่ทางการ
เขาก็เตรียมชดเชยค่าเสียหายให้ให้
จังหวัดเลยเขาก็ส่งคนออกสำรวจวัด
ที่แล้ว ใครมีเท่าไร จะต้องได้รับเงิน
เท่าไร ก็สำรวจหลายครั้งแล้ว’

‘การย้ายเขื่อนที่แล้วๆ มา ให้
เงินชดเชยพอไหม ไม่พอ ทางการจะ
จ่ายให้ทีละงวด ไปขอรับเงินก็ชอบ

อ้านโน้อ้านนี่ จนคนไปรับเองก็อาจ
ไปๆนาน เขาก็เบื่อ ‘ไม่รู้ว่าไปร้อง
เรียนใครที่ไหนก็ต้องเลิกไปขอ’

‘แต่เขาก็มีที่คิดให้’
‘ที่คิดอะไรที่ไหน ที่แล้วๆมา
เวลาย้ายคนจากเขื่อนที่ไร ก็ให้ที่
เป็นป่าเป็นดง ต้องบุกเบิก กว่าจะ
ใช้ได้ก็เสียเวลาหลายปี อะไรก็ไม่
ร้ายเท่าตอนที่สร้างทางพง จะเอา
อะไรกิน ไปก็ยอมใครเขาก็ไม่ให้
เพราะไม่เชื่อว่า จะปลูกพืชได้ผลหรือ
ไม่ ในที่สุดชาวบ้านที่เคราะห์ร้าย
พวกนั้นก็ต้องอพยพ เทียบเรือนไปรับ
จ้างเขาทั่วๆไป รัฐบาลสร้างเขื่อน
แต่ละที่ มักครอบครวทกลายเป็นคน
เร่ร่อน ไม่มีที่อยู่ เราไม่เคยโดนกับ

ตัวเองก็ไม่รู้สึก ก็คนสบาย เขอนให้
อะไรอีกบ้าง'

'ไฟฟ้า'

'ไฟฟ้า ใครใช้ คนจนๆมีโอกาส
ได้ใช้ไหม ได้เหมือนกัน แต่ต้องที่
หลัง ยังไม่รู้รอกเหมือนกันว่าจะได้ใช้
เมื่อไร ใช้ ทุกอย่างต้องเข้าไปบริการ
ชุมชนในเมื่อก่อน เพราะคนมากกว่า
แต่ชาวไร่ชาวนาก็เสียภาษีระชนที่
ก็ต่างชาติมาทำเขอนเหมือนกัน สาย
ไฟแรงสูงเหล่านี้มันก็ข้ามทุ่งนาไป'

'ไฟฟ้าจะช่วยให้การอุตสาหกรรม
เจริญขึ้น โรงงานต่างๆจะทำงาน
อย่างมีประสิทธิภาพด้วยพลังไฟฟ้า
คนก็จะมั่งงานทำใช้ใหม่ แต่โรง
อาจจะรับคนจนๆ เขามาทำงานเป็น
พันๆ'

'ทำ ทำไม เป็นกรรมกรในโรง
งาน ร้อยวันพันบาท ไม่มีทางลืมตาอ
ปากได้ คนที่เป็นลูกจ้าง ใครก็ตาม
ที่เป็นกรรมกรในประเทศสนมแต่จะ
ถูกเอาเปรียบ ค่าจ้างเพียงแค่ว่าสาร
กรอกหม้อไปวันๆ แม้แต่อยากส่ง
ลูกเรียนหนังสือสูงๆ ก็ไม่มีทางเป็น
ไปได้ ในขณะที่เจ้าของโรงงานรวย
เป็นล้านทุกปี โรงงานแบบนี้ไม่มี
ประโยชน์ จนกว่าลูกจ้างจะรวมตัว
กันขึ้นมาสู้ คือเอาถ้าไรที่ถนัดเขอน
มาแบ่งกันในอัตราส่วนที่ยุติธรรม
เราทั้งหมดก็พอจะอยู่ร่วมกันไปได้
เขอนไม่ให้ประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่
แล้วสิ่งที่เขอนผลตามมาเพราะเขอน
เช่น โรงงานก็ยังไม่ช่วยให้เกิดประ
โยชน์'

'แล้วคลองส่งน้ำที่เกิดจากเขอน
จะช่วยให้ปลูกพืชได้ผลทำไมไม่พูด'

'คลองชลประทานหรือ ก็เหมือน
กับการตัดถนนนะแหละมันเสียไป
มาได้ สุดแต่ว่าที่ดินของคนมีเงินอยู่
ตรงไหน ใครมีอิทธิพลถนนหรือ

คลองก็ต้องเลยไปทางนั้น มันทำ
ให้ที่ดินของเขามรราคาขึ้น ถ้าบ้าน
เมืองยังมีสภาพอย่างนั้น ก็ไม่มีประ
โยชน์อยู่แต่แหละ'

'เอ๊ะอะไรๆ ก็ดูจะใช้ไม่ได้ พูด
แบบนี้ มันคนมองโลกแง่ร้าย'

'แต่ฟังซิใหม่'

'คลองชลประทานที่แล่นไป
ตรงๆก็มัน ผ่านที่ดินคนยากคนจน
ก็เขอะเขอะไป'

'ใช่ แต่ในสภาพแบบนี้ คนจน
จะรักษาที่ดินนั้นไว้ได้นานแค่ไหน
ที่ดินนาดี ปลูกพืชได้ผล คนมีเงิน
เขามักรวยแปดพันเก้าที่ จะฉกชิง
เอาไปอย่างถูกกฎหมาย ไม่ต้องใช้
วิธีออกเงินให้ก็แล้วคดหลังหรือ
ช้อเสียเฉยๆก็ยังได้ ใครๆก็เห็นว่า
บ้านเมืองจะเจริญ มีถนนดีๆเขอน
ใหญ่ๆ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนจะ
ดีขึ้น ไม่จริง คนรวยจะรวยขึ้น คน
จนจะยังจนลง เขอนของคุณจะให้
อะไรอีก'

'เขอนแม่น้ำ ไหลปลา'

'แต่ปลากชนิดที่ต้องสูญพันธุ์
เพราะสาหร่ายใต้น้ำจะมีมาก อย่าง
ที่เกิดกับเขอนทั่วไป เป็นปัญหาที่ยัง
ไม่เห็นจะปราบได้ โรคพยาธิในปลา
อีกเท่าไร เวลานปลาจากเขอนมีอัน
ตรายมาก ยิ่งถ้านแม่น้ำโขงด้วยแล้ว
ปลาจะสูญพันธุ์ยิ่งกว่าเขอนทั่วๆ ไป
เพราะเขาสารวจแล้วว่าไม่มีปลาหลาย
ชนิดที่ต้องว่าเขอนล่องตามแม่น้ำ มี
เขอนมากัน วงชีวิตก็จะชะงัก'

'เขาไม่ได้กินเขอนชนิดที่คดตาย
เมื่อไร เขากทำทางให้ปลาเดิน มีราง
น้ำ จะเขอนเขอนหรือล่องได้ ปลาว่าย
ไปได้'

'อาหารของปลาที่ไหลมากับน้ำ
ต่างหากที่จะเป็นปัญหา เพราะที่สุด
จะมากตกตะกอนตรงเขอนเขอน

อาหารจะไม่ลอยเลยลงมาทางใต้ ระ
ยะทางไม่ใช่สั้นๆ ยังจะต้องผ่าน
เขมรออกต่างประเทศ ปลาจะเอาอะไร
กิน ชีวิตสัตว์น้ำทุกชนิดจะแปรปรวน
รวมกันไม่ติด พืชผลชายฝั่งเของาม
ถ้าขาดปุ๋ยที่เขมรมาค้ำน้ำจะเป็นอย่าง
ไร ไม่ใช่เท่านั้น แม่น้ำโขงยังมีตะ
กอนมากด้วย ไม่นานบ่ เหนือเขอน
ก็จะตื้น'

'ใครบอกเขาสารวจทุกปีทุก
เดือน เห็นใหม่ มีเรือขงเขอนอยู่
ตลอดเวลา นั่นแหละ เขาคัดคน
ในแม่น้ำเป็นระยะๆ มาทำบันทึก ว่า
บ่หนึ่งๆน้ำเอาตะกอนมาค้ำเท่าไร
ถ้าจะทำให้เขอนเขอนตน จะต้องใช้
เวลาแค่ไหน ไม่ใช่จะสร้างเขอนแบบ
สุ่มสี่สุ่มห้า'

'แล้วสำรวจมากับแล้วละ เป็น
สิบๆบ่แล้วท้อว่าวังเรือขงๆล่องๆ
สำรวจน้ำ ใครจะไปรู้ว่าสำรวจความ
เคลื่อนไหวตามชายแดนหรือเปล่า น
มันอาจจะเขอนลูกไม้ที่แฝงมาในรูป
ของโครงการสร้างเขอน จนมีเรื่อง
กับเขอนบ้าน ททะเลาะกันอยู่ก็โอ
เรื่องทั่วขงๆ ล่องๆนั่นแหละ'

'ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆละก็ เขอน
คงไม่ได้สร้าง'

'ดี ชาวบ้านจะได้เลิกหวาดผว
เสียที เวลานบางคนไม่กล้าแม่แต่จะ
สร้างบ้านอยู่ถาวร กลัวน้ำจะทำม
แล้วเราก็ตองไปกู้เงินต่างชาติ ไม่รู้
จะกะหมนลาน จะเป็นหนเขาไปอีก
สักกี่ร้อยยคน เพื่อนบ้านพากัน
ข้างโน้นก็คงไม่ยอม เลิกเพื่อเจอ
เรื่องเขอนกันเสียที ที่สำคัญคือ
ว่า เขอนไม่สามารถช่วยคนยากคน
จนขงเป็นส่วนใหญ่ให้คจน นอก
จากจะทำให้เสียเปรียบล่องไปอีก ปัญ
หามันอยู่ตรงนั้นแหละ'

บันทึกของอดีต สส. ส่อง มารังกุล
เกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน
เวียดนามเหนือ เกาหลีเหนือ
โรงพิมพ์ไพศาสตรี ๑๐๒ หน้า ๖ บาท

บันทึกขนาดสี่สามตอนนี้เป็นของคุณส่อง มารังกุล อดีตสมาชิกสภาแทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้รับเลือกตั้งติดต่อกันมาลงสามสมัยจนกระทั่งเกิดการรัฐประหารปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ในขณะที่ สส. ส่อง ซึ่งกำลังเดินทางไปเยี่ยมประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในฐานะผู้นำคณะเศรษฐกิจสัมพันธ์ของบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนฯ ได้เห็นว่าสถานการณ์ทางการเมืองไทยได้เปลี่ยนแปลงไป คุณส่องจึงตัดสินใจทำงานอยู่ในประเทศจีนต่อแทนที่จะกลับ หลังจากนั้นก็ได้มีโอกาสเดินทางไปเยี่ยมประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี

คุณส่องกลับมาเมืองไทยอีกครั้งเมื่อสภาพทางการเมืองได้เคลื่อนไหวไปสู่แนวทางที่ชัดเจน พร้อมกับจัดตั้งพรรคไทยรวมไทยเข้ารับเลือกตั้งเมื่อต้นปี ๒๕๐๘ แต่ก่อนจะถึงการเลือกตั้ง คุณส่องประสบอุบัติเหตุบนท้อง

ถนนถึงแก่กรรมเสียก่อน ผู้วิจารณ์การเมืองกล่าวว่า “อาจเป็นไปได้ที่คุณส่องถึงแก่กรรมด้วยสาเหตุทางการเมือง”

บันทึกตอนแรกเป็นประสบการณ์ในเมืองจีน คุณส่องเดินทางไปในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งขณะนั้นจีนกำลังเริ่มแผนการสร้างประเทศแบบ ‘ก้าวกระโดดใหญ่’ เพราะณนั้นคุณส่องจึงพบ “กับตาตนเองว่า... จะมองไปทางไหนก็จะเห็นว่าแดงไปหมดแดงด้วยแสงไฟที่ทอขึ้นเพื่อทำการฉลองเล็ก เรียกว่า ไฟแดงจริงๆ ทั้งวันทั้งคืน” (หน้า ๖)

การรณรงค์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามกระจายอำนาจและการอุตสาหกรรมออกไปสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น

ความสำเร็จอันหนึ่งที่คุณผู้แทนไทยชุดนั้นได้พบเห็นคือด้านการเกษตร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของมนุษย์ที่จะสร้างสรรค์ผลผลิตธรรมชาติได้ ถ้าหากมีความคิดอันถูกต้องยึดมั่นในการสร้างเพื่อสังคม เช่นตัวอย่างการปลูกข้าวที่ออกรวงจนเป็นเหมือนกระดานปูไว้บนยอดข้าว สามารถชนไปชนได้โดยไม่ต้องทำให้ต้นข้าวล้ม ทิ้งๆ ทกรรมวิธีที่ใช้ก็เป็นเพียงแรงงานธรรมชาติปราศจากเทคนิควิทยาศาสตร์ใหม่มากนัก เริ่มตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การเตรียมที่ดิน การดูแลรักษา การกำจัดปุ๋ยและหอยก็ “ให้เอาใบของมันเทศมาหั่นให้เล็กๆ ก้อนชอยให้ละเอียดแล้วหว่านลงไป ในนาที่ปูและหอยอยู่” (หน้า ๒๒)

ความเปลี่ยนแปลงอันสำคัญอีกประการที่คุณส่องได้พบเห็น ในเวลานั้นคือการก่อตั้งคอมมูน ซึ่งเริ่มต้นเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๑ ภายหลัง

จากการก่อตั้งทดลองกลุ่มสหการ (mutual aid team) แล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผู้บันทึกเห็นว่า

“การเป็นคอมมูนนั้น ก็ไม่น่าจะคิดว่าเป็นของแปลกประหลาดแต่ประการใด หากว่าเราจะคิดย้อนหลังไปอีกในยุคนั้นก่อน ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศจีน ก็ไม่เคยชวามาคคนใดที่ได้เป็นเจ้าของที่ดินที่นา นั้นๆ ของตนเองอย่างมาหลาย” (หน้า ๒๘)

กล่าวได้ว่าลักษณะคอมมูน คือ “การเอาที่ดินส่วนใหญ่จากสหกรณ์ชั้นสูงที่บรรดาชาวนาได้ร่วมมือกันแล้ว มาแปรสภาพให้เป็นคอมมูนโดยเจ้าของที่นาเหล่านั้นเห็นด้วยแล้วสละที่นาให้เป็นของส่วนรวม ให้เป็นผืนแผ่นดินเดียวกัน สามารถจะจัดการทำประโยชน์ใดๆ ที่ยิ่งใหญ่ได้” (หน้า ๒๘)

ถ้าหากจีนเก่าเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยเทพนิยาย จีนใหม่ก็จะมีเทพนิยายมากกว่าเก่า แต่คราวนี้เป็นเรื่องราวความมหัศจรรย์ของคนธรรมดาๆ เท่านั้น

สภาพของเกาหลีเหนือที่ผู้บันทึกได้พบเห็นนั้นอยู่ในสภาพการฟื้นฟูประเทศ เนื่องจากการทิ้งระเบิดอย่างหนักในระหว่างสงครามเกาหลี ประสพการณ์อันยากลำบากระหว่างสงครามต่อต้านจักรวรรดินิยมอเมริกาของเกาหลีเหนือ จึงคล้ายคลึงกับในเวียดนามเหนือ เช่นการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมใต้ดิน ภายหลังสงคราม เกาหลีเหนือเร่งสร้างวังเยาวชนให้เสร็จก่อน เนื่องจากว่า “เยาวชนเป็นกำลังอันยิ่งใหญ่ของชาติในอนาคต ดังนั้นเมื่อสงครามยุติลง เยาวชนควรจะต้องได้มทอูยก่อนใครๆ ทั้งสิ้น” (หน้า ๕๖)

อันน่าจะเป็นข้อสังเกตได้ว่า ประเทศสังคมนิยม มักถือว่าเยาวชนของเขาเป็น 'อภิสิทธิ์ชน' ก่อผูกควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ เกาหลีเหนือยังพยายามสร้างรากฐานเศรษฐกิจให้ขึ้นอยู่กับเขาของตนเอง เช่นการกีดกันท่อผ่าด้วยหิน โรงงานทำปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ด้วยการผลิตอากาศยานทะเลตามส่วน หรือการสร้างรถแทรกเตอร์ด้วยการศึกษาจากรถเก่าๆ ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ หรือคิดแต่จะส่งขอเข้ามาทำเดี๋ยว

เวียดนามเหนือในขณะที่สู้รบกัน เดินทางไปถึงนั้น ยังคงอยู่ระหว่าง

ภาวะ 'สงครามที่ไม่ได้ประกาศ' กับ สหรัฐฯ ดังนตามโรงงานต่างๆ จึงมีการป้องกันตัวอย่างแข็งแรง คนงานทางชายหญิงมีอาวุธทุกขณะ ตามถนนหนทางก็มีหลุมหลบภัยเอาไว้ จนกล่าวได้ว่า การต่อสู้กับเครื่องบินอเมริกัน ได้กลายเป็นเกมกีฬาต่อสู้ชนิดหนึ่งของคนเวียดนามไป และความสามารถในด้านต่างๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นมา "ก็เป็นบทเรียนจากครูที่ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน นั่นคือสหรัฐอเมริกาเป็นครูสอนที่ดีที่สุด" (หน้า ๕๑)

แม้บันทึกขนาดสั้นสามตอนจะไม่ให้ภาพพจน์และข้อมูลละเอียดลึกซึ้งมากนัก แต่ข้อสังเกตของผู้บันทึก

ก็นับว่ามีคุณค่ามาก ในขณะที่เรามองผู้แทนเดินทางไปเยือนจีนแทบทุกเดือนในขณะที่ น้อยคนจะมองเขาเข้าไปให้เห็นถึง 'เนื้อหาและวิธีการ' ของเขา สำหรับคนที่มีความตั้งใจและมองเห็นแก่นแท้ของปัญหา ก็อาจจะต้อง "หวนคิดถึงบ้านเกิดเมืองนอนของตนเองบ้าง แล้วก็คิดแต่คิด คิด คิด แล้วก็คิดสะท้อนใจพูดไม่ออก นึกตาตกในไว้ในหัวอกไม่มีใครสามารถหยั่งได้ว่า มันจะแน่นมากสักปานใด" (หน้า ๖๕) □

ชเนศ อารณีสวรรณ

ตลาดหนังสือ

หนังสือปกอ่อนในระชนมหลายหลาก ทั้งสารคดีและเรื่องสั้น

ด้านสารคดีที่น่าสนใจคือ 'ซี.ไอ.เอ. กับการแทรกแซงกรรมกรสากล' ของชมรมหนังสือแสงจันทร์ และ 'เก๊จิบ.' ของสุทธิชัย หยุ่น ทั้งสองเล่ม เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับองค์การสหประชาการลับของประเทศมหาอำนาจ เล่มแรกเจาะเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการแทรกแซงกรรมกรโดยเฉพาะ 'รุ่งอรุณ ณ บุรพา' เป็นผู้รวบรวมได้แทรกตัวอย่างและความคิดเห็นไว้มากมาย หนังสือหนาเพียง ๔๐ หน้า ราคาที่ประหยัด คือ ๒ บาทเท่านั้น ตามนโยบายของทางสำนักพิมพ์

ส่วนเล่มที่สองนั้นผู้เขียนบอกไว้แล้วว่า "เป็นการคอยจ้องดูเดินตามไปห่างๆ เพื่อพิจารณาว่ามหาอำนาจรัสเซียชนนั้มีกลไกในการสหประชาการลับอย่างไร เมื่อเทียบกับ ซี.ไอ.เอ."

'จากหน้าห้านสพ. สยามรัฐ ม.ร.ว. กักฤทธิ์ ปราโมช ก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี' ซึ่งจตุรา กลิ่นสุนทร เป็นผู้รวบรวมพิมพ์ สาเหตุของหนังสือของการรวบรวมคราวนี้คือ ม.ร.ว. กักฤทธิ์ "เคยดำริว่าอยากให้บรรดา สส.ทั้งหลายได้อ่านขอเขียนคร่งหลัง (ก่อนเป็นนายก) นเพราะว่า"

อยู่หลายตอนที่ลดความมาจากทัศนคติของนักคิดต่างประเทศหลายคน ซึ่งได้พูดถึงเรื่องอำนาจในการการเมือง หรืออำนาจในการปกครองประเทศ"

สารคดีที่น่าสนใจอีกเรื่องคือ 'ชัยชนะเปิดเสรีกิจการจันมโหฬาร' ซึ่งนายพลโวเหงียนเกียบเขียน และ นายโสภาส วงศ์สนธิ เป็นผู้แปล มีคำนำของเดวิด ชอน บรูนขึ้นต้นว่า "บทความของเกียบมีโฆษณาชวนเชื่อปนอยู่ด้วยอย่างแรง แต่อย่างไรก็ตาม การโฆษณาชวนเชื่อก็ยังมั่งคั่งของวิญญานการต่อสู้ของประชาชน ผู้มีคุณค่าอยู่ด้วย" อ่านแล้วคงจะทำให้เราเห็นภาพของเวียดนามเหนือ นชัดเจน

'ศิลปะกับเด็ก' เขียนโดยเล็ซ อานันท์นะ (๑๒ บาท) ว่าด้วยวิวัฒนาการของความคิดของเด็กที่แสดงออกในเชิงศิลปะ ผู้เขียนอาศัยจากประสบการณ์ที่คลุกคลีอยู่กับเด็ก ถ่ายทอดออกมาด้วยภาษาง่าย ๆ มีภาพประกอบมากมาย ทั้งสีและขาวดำ ครู อาจารย์ ผู้ปกครองที่อยากเรียนรู้การ แสดงออกของเด็กคงสนใจ

มีรวมเรื่องสั้นน่าสนใจออกมาสองสามเล่ม ชื่อ 'สวนสัตว์' ของบรรณาธิการลลมา สุวรรณีสคนธา ซึ่งเป็น "เรื่องราวของสัตว์ชนิดต่างๆ ตามที่ผู้เขียนเคยได้เลี้ยง" มา ส่วนในตอนท้ายก็เป็นเรื่องของ "คนที่ผู้เขียนรู้จัก"

รถควันตึคหึมะ

ในเรอืงทเกือวกับผูเขียน

ผูทคึนเคือกับนวนิยายนักสืบของ แอกาธา คริสตึ คงจะทราบว่านวนิยายเหล่านึวมักจะมึเนื้อเรอืงเบาๆ และมึลักษณะเหมือฉบับูหาตรกรวิทยาหรือปญหาเชาวนึ เพราะผูเขียนจะค้าเนึนเรอืงโดยการปลือยค้าพูดหรือเหตุการณึที่อาจเป็นการคลายปมหรืออาจเป็นการหลอกลือให้ผูอ่านคึคิดว่าเป็นการคลายปม ส่วนผูอ่านก็จะแจ้กับพระเอกหรือนางเอก โดยพยายามคลายปมก่อนที่พระเอกหรือนางเอกจะคลายปมให้

ผูทอ่านเป็นประจ้าจะทราบว่า แอกาธา คริสตึมักจะใช้ตัวละครทึมีฐานะคึ เป็นชนชั้นศักคึนา หรือชนชั้นกฏุมพึ และมึค้อจะสนใจคึจิตวิทยาที่ลึกซ้งนึกในการอธิบายถึงคววมสัมพันธ์ และการกระทำของตัวละครแต่ละคน

ผูทอ่านเป็นประจ้าจะทราบว่า หนึมุสาวที่เป็นคู้รักจึมจึมบริสุทหมึก

จะไม่ปรากฏในบทผูร่าย และจะทราบว่าตัวละครที่ออกโรืงในหนึงสือหลายๆ เล่ม เช่น นส. มาร์เบลสึ หรือแอร์คูล ปวโรตึ มีหนาทึเป็นเพียงผูคลายปม ฉะนึนไม่ต้อเสียเวลาหลกคึคว่าสอืงคนนเป็นผูร่าย

การทนวนิยายของแอกาธา คริสตึ ไม่มึอะไรลึกซ้งนึกและมักจะวนเวียนอยู่ ในเรอืงของคนชั้นคึยวนึน ไม่เป็นเรอืงทึเสียหยาอะไรนึก เพราะจึดม้งหมายในการเขียนและการอ่านเรอืงเหล่านึค้อการประลองเชาวนึระหว่างผูเขียนและผูอ่าน

นวนิยายของแอกาธา คริสตึ จึเป็นหนึงสือทึฝรั้งมักจะทำไปอ่านเวลาต้อนั่งรถไฟหลายๆ ช่วโมงหรือเวลาจะไปตาค้ออากาศ หรือช้อไปฝ้ากญาตึมิตรที่บ็วยอยู่ในโรืงพยาบาล เพราะเป็นหนึงสือทึอ่านง่ายและอ่านได้รวดเร็ว แต่กึมีคนเอาเรอืงของเรอืมาแปลงเป็นภาพยนตร์บ้าง

และมีละครเรอืง ‘เดอะ เมาสึ แทรป’ (The Mousetrap) ซ้งทำลยลตึติการแสดงละครของอังกฤชโดยส่นแจ้ เพราะแสดงได้ตึคต้อกันเป็นระยะเวลากว่า ๒๐ ปี เขาลือกันว่าในบรรดาคคนทึไปชมในระยะหลังๆ มีหนึมุสาวหลายคึทึไปชมระหว่างคึดมช้ นามึงพระจันทรทึลอนดอน โดยทึหนึมุสาวเหล่านึเป็นผลลตึคิของนักคึมนาฝงพระจันทร ซ้งได้ไปชมละครเรอืงนึ ในระยะทึละครเพิ่งเริ่มแสดง ‘เดอะ เมาสึ แทรป’ ได้กลายเป็นสลาบ่น (หรืออนุสาวรีย์?) ทึนึก

ท้องเทือวทึไปเทือवलอนคือนทคึคนจะต้อไปชม จึนกระทั่งนึคึยสารรายสัปดาห์คึฉบับึหนึงอดทนออกคึลนต้อไปไม่ได้ คึวยรู้สึกเสียคยาโอกาสของละครทึมีคึคค้ามากกว่า ‘เดอะ เมาสึ แทรป’ อึกหลายเรอืงซ้งหาสลาบ่นทึแสดงไม่ได้เพราะละครเรอืงนึ มึข้อมเล็กเส็ทึ

นึคึยสารค้กกล่าวจึงได้สอืคค้าเล็ยว่า คึโรืถูกเบ็ดโป้งเป็นผูร่าย ลงในค้อลัมนึทึแนะนำละครเป็นประจ้าทุคสัปดาห์

ในเรอืงทเกือวกับหนึง

ในทนจะไม่เบ็ดโป้งว่าคึโรืเป็นฆาตกรบน ‘รถควัน’ เพราะภาพยนตร์เรอืงนึเพ็งจะชึคหัวหาคทึโรืงภาพยนตร์เอเชนสึเพียงไม่กี่วัน และไม่มีท้าท้าว่าจะอยู่ต้อไปได้ถึง ๒๐ ปี และช้งไปกว่านึน ยังมีเรอืงทึเล็กว่านึอึกหลายเรอืงทึน่าจะถูกจ็อมค้ว่า ‘แจ้’ โรืงภาพยนตร์ในกรุงเทเพฯ จึนหนึงคึๆ ไม่ได้คยา

ถ้าวานึนไปแล้ว ‘รถควันอันตราย’ น่าจะเป็นภาพยนตร์ชึนแจ้ เพราะคคนทึเกือวช้งทุกคนเป็นคคนทึมีสมอิดาราท้ง ๑๔ คน และนึกแสดงประกอบอึก ๓ คน เป็นนึกแสดงชึนนำทุกคน ซ้งลึวนแต้มฝลงานบนจอและบนเวทึมาแล้วมากมาช และเค็ยได้รับรางวัลกันแล้วท้งส่น (รวมท้งจ้อหนึ กถึกฏ ซ้งแสดงจึนได้เป็น ‘เชอรึ’)

ในภาพยนตร์เรอืงนึ ทุกคนได้แสดงคววมสามารถช้งตัวเองอย่างเต็มทึ ‘มึว่าจะเป็นเวนคึ ฮึลเลอรึ

เกร็ดหนึง
รถควันอันตราย
 เมอรึเคอรึ ออน เดอะ ออเรียนตึ เอคึชเพรส (Murder on the Orient Express) / บทภาพยนตร์โดย พอล เดห์น จากนวนิยายของ แอกาธา คริสตึ / คึนตรีโดย ริชาร์ด โรดนึ เป็นเนต / ถ้าค้กับการแสดงโดย ชิดนึ ลูเมท / นำแสดงโดยดารา ๑๔ คน

ในบทเจ้าหญิงที่ดูเหมือนว่าจะต้องตายในระยะเวลาเร็ววันแน่ แต่ก็ยังหยิ่งในฐานะของตน

หรืออะเนสตา เรดเกรฟ นักแสดงที่ขมขื่นตลอดกาล (และเคยสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคปฏิวัติกรรมกรด้วย)

หรือ แอนโธนี เพอร์กินส์ หรือ ลอเรน บัคคอนท์ หรือ ฌอน คอนเนอร์ หรือ ไมเคิล ชอร์ค หรือ อองกร์ เบร์กมัน หรือ เรเชล โรเบิร์ตส์ ซึ่งสามารถเล่นบทชาวเยอรมันได้เหมือนจริง

หรืออลเบิร์ต ฟินนีย์ ซึ่งเล่นเป็นพระเอกนักสืบชาวเบลเยียมที่ชาวบ้านมักจะเข้าใจผิดว่าเป็นฝรั่งเศส (บทพากย์ภาษาไทย แปล "Obviously a frog" เป็น "หน้าคล้ายๆกบ" ซึ่งทำให้เสียความรู้สึกถูกเหยียดหยามชาวฝรั่งเศสทำให้ชาวอังกฤษตั้งข้อสงสัยชาติคู่ปรับของตนว่าเป็นพวก 'กบ' เนื่องจากชาวฝรั่งเศสชอบกินกบเป็นพิเศษ)

เซอร์ จอห์น กิลกุด ในบทคน

รับใช้คนสนิทของเหยื่อฆาตกรรมบนรถด่วน ได้แสดงความรู้สึกของคนอังกฤษสมัยก่อนที่มีต่อชาวต่างประเทศอย่างชัดเจน โดยการขมขื่นเมื่อทราบว่า แอร์ลด์ ปาวาไรต์ เป็นเพียงชาวเบลเยียม (ฐานะเกือบตัดเทียมชาวอังกฤษ) ไม่ใช่ชาวฝรั่งเศส (คนบ้าเถื่อนที่สุดทุกคนผิวขาวจะเป็นได้ในที่สนะของคนอังกฤษ)

ริชาร์ด รอดนีย์ เบนเน็ต เป็นคนดีที่ร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงมาก เพลงที่ประพันธ์สำหรับ 'รถด่วนอันตราย' เหมาะสมมาก

การไปชมภาพยนตร์เรื่องนโปเลียนเพื่อฟังเพลง และศึกษาว่ากตกรสามารถให้เสียงสร้างบรรยากาศอย่างไรกันบ้างแล้ว

วงดนตรีที่บรรเลงคือวง 'ราชอุปรากร' (Royal Opera Orchestra Covent Garden) มีมอร์ริส ดอดส์ เป็นผู้อำนวยการวงและการถ่ายทำประณีต และกระตือรือร้นมาก

แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น ยังไม่สามารถทำให้เป็นภาพยนตร์ชั้นเยี่ยมได้ เพราะเนื้อเรื่องไร้สาระเกินไป

บุคลิกของตัวละครไม่มีความลึกละเอียด ทำให้การแสดงกลายเป็นการรอดพ้นอันตรายที่เก่งมากเกินไป (ดังที่เคยมั่ววิจารณ์มาแล้ว) ส่วนอื่นของเรื่องนับได้ว่าเกือบสมบูรณ์

จึงพอจะสรุปได้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้เกือบจะเป็นภาพยนตร์ชั้นเยี่ยมอย่างน้อยเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับอาชญากรรมที่ไม่จำเป็นต้องมีการขับรถไล่กัน ไม่จำเป็นต้องต่อสู้กันจนเลือดท่วมจอ ถึงแม้ว่ารถด่วนจะจอดอยู่กับที่ตลอดทั้งเรื่อง

เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นเพียงการสอบปากคำผู้ต้องสงสัย แต่ไม่ได้ทำให้ขาดความตึงเครียดและความตื่นเต้น (ซึ่งลึกซึ้งกว่า และสร้างได้ยากกว่าความตื่นเต้นของการขับรถไล่กันมากทีเดียว)

อย่างไรก็ตาม ระหว่างที่ดูอยู่รู้สึกไม่ค่อยสบายใจในความคิดอันหนึ่ง ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง เราทราบตั้งแต่เรื่องดำเนินไปไม่นานว่าผู้ที่ถูกฆ่าบนรถไฟนั้นเป็นฆาตกรมาแล้ว และเนื่องจากเคยฆ่าคนอื่นอย่างสยดสยองมาแล้ว อาจเป็นการยุติธรรมที่ตัวเองจะต้องตายอย่างสยดสยองด้วย น่าคิดมากกว่าการสรุปเช่นนี้ถูกต้องเพียงไร

ในประเทศที่กองเซ็นเซอร์มีอารยธรรม เขาเตือนผู้ปกครองกันว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้อาจมีบางฉากที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กเล็กๆ ที่ยังไม่โตเข้าวัยรุ่น เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้พิจารณาว่าควรอนุญาตให้บุตรหลานของตนไปชมหรือไม่

กองเซ็นเซอร์ของเราจะไม่สนใจว่าการกระทำรุนแรงโหดร้าย (ซึ่งอาจไม่มีในเรื่องนี้?) หรือฉากน่ากลัว (ซึ่งอาจมี) จะมีผลอย่างไรต่อเด็กๆ ของสังคม

ไมตรี อิงภากรณ์

การเมืองยุคสามก๊กของสารขัณฑ์นคร

ณ สภาผู้ปกครองสารขัณฑ์นคร

ประธานสภาฯ “ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ผมขอเปิดประชุม ที่ผมต้องเรียกประชุมเป็นการพิเศษครั้งนี้ ก็เพราะในบัดนี้ นครสารขัณฑ์อันเป็นที่รักยิ่งของเรา กำลังตกอยู่ในภาวะหน้าส่วหน้าเคียว ประชาชนกำลังชุมนุมต่อต้านสภาผู้ปกครองด้วยเหตุผลที่สมาชิกสภาฯ บางคนได้จัดการงานนอกสั่ง จับกุมขวานาและนักศึกษา โดยไม่บอกกล่าวให้ผมรู้ ผมไม่อยากจะให้ประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย

ท่านทั้งหลายคงจะยังไม่ลืมว่าการที่เราทั้งหลายได้มีโอกาสมานั่งในสภาฯ อันทรงเกียรติแห่งนี้ ก็เพราะสมาชิกสภาฯ เมื่อสองปีที่แล้ว ได้ปกครองประชาชนอย่างไม่เป็นธรรม แต่สารที่ท่านสมาชิกบางคนแอบส่งการจัดตั้งศูนย์ปราบปรามประชาชน แล้วเอาสมุนของทรราชไม่ว่าจะเป็นนายเซวี่วัด นายสุนทร มาเป็นผู้ดำเนินการ มันเหมือนหมามขอกอกสภาผู้ปกครองชุดนี้ ดังนั้น เพื่อความอยู่รอดของเราในทันที ผมขอให้สั่งปล่อยขวานาและนักศึกษากลับมา”

“ทำอย่างนั้นไม่ได้หรอกครับ ผมในฐานะประธานศูนย์ปราบปรามประชาชน ขอคัดค้านอย่างเต็มที่ ท่านต้องไม่ลืมนะครับว่า ผมคุมกำลังในสถานิติบัญญัติถึง ๑๘ เสียง”

“ผมขอสนับสนุนท่านประธานศูนย์ปราบปรามประชาชนอย่างเต็มที่ ผมไม่เอาด้วยหรอกครับ ท่านประธานฯ จะต้องไม่ลืมว่า ผมคุมเสียงในสถานิติบัญญัติถึง ๒๘ เสียง” ผู้ว่าการกระทรวงพลังงานกล่าว

การประชุมต้องหยุดช่วงกลางชั่วโมง เมื่อประธานสภาฯ ออกไปรับโทรศัพท์ทางไกลจากมารลอน แบรินโต ครึ่งชั่วโมงต่อมา ประธานสภาฯ เดินเข้าสู่ห้องประชุมด้วยสีหน้าที่แสดงความท้อใจ

ประธานสภาฯ “ผมขอประหม่อเดือนนี้ไม่รู้ว่าเป็นยังไง มีเรื่องวุ่นวายไม่สิ้นสุด ผมอดสำห้เดินทางออกนอกประเทศบ่อยๆ ตามคำแนะนำของโหรแล้ว ยังวันถึงเพียงนี้ ถ้าไม่ไปยึดแข็งขยดขานนอกประเทศ ผมไม่รู้ว่าจะวันถึงเพียงไหน เมื่อกรุนมารลอนก็โทรมาต่อว่า ที่ไม่ให้หนังสือออกถืออเมริกันเข้ามาขาย โธ่ จะให้เข้ามาขายได้ยังไงครับ ตอนจบมันปรามาว่า ผมไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ผมได้รับรายงานจากกระทรวงนครสัมพันธ์ว่า บัดนี้ นครล้านช้าง อาณานิคมของเรา ได้จับทูตของเรา และทำท่าจะประกาศตัดสัมพันธ์ไมตรี เมื่อมีเหตุตั้งเครียดเช่นนี้ ผมขอปล่อยขวานาและนักศึกษากลับมาเสีย”

ผู้ว่าการกระทรวงพลังงาน “ถ้าท่านประธานฯ ยืนยันเช่นนั้น ผมขอให้ท่านแต่งตั้งคนของผม กินตำแหน่งขุนทหารประจำสารขัณฑ์นคร”

ประธานสภาฯ “คนของคุณคนไหนกัน คุณบุญชัย คุณเกียรติศักดิ์ คุณประจวบ หรือคุณเสริม”

ผู้ว่าการกระทรวงชาวไร่ขวานา “ไม่ได้หรอกครับ ถ้าหากท่านประธานทำเช่นนั้น ท่านจะต้องตั้งคนของผมเป็นอธิบดีกรมนครบาล...”

“ผมไม่ยอม ผมไม่ยอม ท่านต้องให้ผมประจวบหรือคุณวิฑูรทิน

ตำแหน่ง ...”

ประธานสภาฯ “เอาละ เอาละ ขอให้ทุกคนอยู่ในระเบียบ ผมจะนำข้อเสนอของทุกท่าน ไปพิจารณา และจะสนองความต้องการของทุกท่าน แต่ในขณะนี้ ขอให้ปล่อยขวานาและนักศึกษาเสียก่อน”

ณ บ้านพักของประธานสภาฯ

“ท่านประธานครับ นโยบายสองหน้าของท่าน เห็นจะใช้ไม่ได้ผลแล้วครับ ผมขอแนะนำให้ท่านใช้นโยบายหลายหน้าแทน ถ้าท่านไม่ปล่อยขวานาและนักศึกษาในครั้งนี้น เราเห็นจะแย่ครับ เพราะผู้นำประชาชนเชื่อว่า จะนำบันทึกที่ท่านมาถึงหัวหน้าพรรคแนวร่วมสารขัณฑ์ ขอชื่อเสียง ออกเปิดเผย” □

อ่าน

สัมผัสความจริง

ทุกวันอังคาร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมผัสความจริง

ทุกวันอังคาร

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสืออาตุรัส 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

เริ่มตั้งแต่วันที่

จตุรสี
 4.1111

จตุรสี
 4.1111

จตุรสี
 4.1111

บ้านนี้:

เรื่องราวที่รออ้อ
 สนิทกัน เลน
 บายพลเยี่ยม
 ตามสถานแพร่
 จากอิฐ กิ
 เป็นอักษร
 สดมสี

แม่:

รัฐบาลไทย"กสิ" 10.10

แม่:

เขาบ้านเพื่ออยู่รอด

ศึกเสือป่ากับวีรกรรม
 ปกป้องที่สัญญาที่ไว้ใจทุก
 สนิทกัน สด ทุ่งระริธา
 มหาวิทยาลัย:แดนสมรยาบอง"ท่าน"
 จารกรรม:โลกนี้ราคา 3 บาท

ชานา:

บทกรรมอดทนสู้กับ

ความเค็มที่ไม่ยอม
 ทำสุดท้ายของอินท
 ไปไหนขอทาน
 บ้างในใจคน
 นมเปิดบ้าน

ทุกฉบับที่ผ่านมา
 พิสูจน์ได้ว่า
 เรา จตุรสี
 มุ่ง
 สัมผัสความจริง